

ئاواته مهزنه كان

چارلز ديكنز

ئاواته مه زنه كان

وهرگيراني
شه هرام فاتحي

۲۰۱۴

خانہی موکریانی بۆ چاپ و بلاوکردنهوه

● ئاواته مهزنه كان

● چارلز ديكنز

● وه رگيپاني له فارسييه وه: شه مرام فاتحي

● نه خشه سازيي ناوه وه: ريڊار جه عفر

● بهرگ: ريڤمان

● نرخ: (٣٠٠٠) دينار

● چاپي يه كه م: ٢٠١٤

● تيراژ: ٥٠٠ دانه

● چاپخانه ي: موکریانی (ههولير)

● له بهرته بهرانيه گشتيي کتیبخانه كان ژماره ي سپاردي (٢٩٦) سالي (٢٠١٤) ي به دراوه.

M U K I R Y A N I

زنجيره ي کتیب (٨٦٢)

ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

هه موو مافيکی بۆ خانہی موکریانی پاريزراوه

مالپه پ: www.mukiryani.com

ئيمه يل: info@mukiryani.com

ناوه پوځ

۷	..... ده سټپټيکي وەرگټر
۱۱	..... پيشنيزاري دزي
۱۴	..... دزي له مالي خانې جو
۱۷	..... دوو پياو له نيتو زه لکاودا
۲۱	..... بهرني پامبيل قهتران ده خواته وه
۲۶	..... وه دوو که وتني تاوانباره کان
۳۲	..... ياريکردن له مالي خاتو ه اويشام
۳۷	..... بينيني خاتو ه اويشام و ناسيني ئيستتلا
۴۶	..... هه ولم دا له خه لکي ره شوکي نه يم
۴۹	..... شهري ده سته ويه خه له گه ل نه جيب زاده ي رهنگپه ريو
۵۵	..... جو له مالي خاتو ه اويشام
۶۲	..... باوکه نوزليک
۶۷	..... ده ردی دل کردن له لای بيدي
۷۱	..... ناواته گه وره کاني من
۷۹	..... له نيتو له نندن
۸۹	..... دیداری جو له ميوانخانه ي بيړنارد
۹۳	..... ئيستتلا دلي نييه
۱۰۰	..... ده ردی دل کردن له لای هيږيږت
۱۰۴	..... هاورټيه تي ئيستتلا تا ريچموند
۱۰۸	..... شپزه يي ئيشه کان

۱۱۳	..... گهوره بووم.
۱۱۶۱	..... جياوازی بیرو بوچوون له نیوان خاتوو هاویشام و ئیستیلا.
۱۲۳	..... میوانه نه ناسراوه کهی من
۱۲۹	..... پراویس و کۆمپی سین.
۱۳۶	..... تۆلهی خاتوو هاویشام.
۱۴۱	..... جیبه جی کردنی ئیشی پراویس.
۱۴۵	..... دایکی ئیستیلا.
۱۵۰	..... به دهستهینانی زانیاری زیاتر سه بارهت به پراویس.
۱۵۳	..... فریوم خوارد
۱۵۸	..... پلانی پزگار کردن.
۱۶۳	..... مردنی پراویس.
۱۶۶	..... باشترین برادهر
۱۷۰	..... بو ئیستیلا.

(۱)

دهستپيكي وهرگيڤري فارسي:

چارلز ديكنز، نووسهري پايله به رزي ئينگليزي، له سالي ۱۸۱۲ز له بنه ماله يه كي هه ژار هاتوته دنيا. چارلز دووهمين مندالي بنه ماله كه ي بوو و هوت براي ديكه شي هه بوو، باوكي جان ديكنز فه رمان بهري به شي نووسينگه ي هيڙي دهريايي به ريتانيا بوو كه به هوځي شكايه تي قه رزداره كان كه وته به نديخانه وه. چارلز به هوځي هه ژاري بنه ماله كه يه وه خوښندنكي ريكويپيكي نه بوو. هه ريوځيه ناچار بوو له سه ر ده مي منداليدا بو دايننكردني بڅيوي خوځي و بنه ماله كه ي له كارگه يه كي بوياخي پيلاو ئيش بكات.

بیره وهري سه رده مي پرکاره ساتي مندالي و به تاييه ت نه و رڅژانه ي كه له ژوره شي دار و تاريخه كانی كارگه ي بوياخ سازييه كه، به دهسته ناسك و له رزڅكه كانی قتووي بوياخي پر ده كرده وه و به رده وام دهسته كانی ده سورتانه وه، هه روه ها نه و رڅژانه ي كه به سكي برسوييه وه به كوڅانه پرته م و مڅاوييه كانی شاري له نده ندا تيده په ري و به باشي تامی نه داري و هه ژاري چيشتبوو، قه ت له بيړي نه ده چوڅه، به شيويه ك دواي نه وه ي بوو به نووسه ر، له زوربه ي به ره ه مه كانيدا به زه ييكي زور سه باره ت به منداله هه تيو و فه قيره كان به رچاو ده كه وي ت و چارلز ديكنز له شيكردنه وه ي جيهانی مندالان و حالاتی دهرووني مندالان

لیهاتووییه کی تاییه تی هه یه. زۆر کهس بلیمه تی دیکنز له وه سف و وینا کردنی حالاتی دهروونی مندالاندا ده بینن.

یه که مین ئیشی دیکنز کار کردن له نووسینگه ی پارێزه ریک بوو، به لام به پیی ئه وه ی که تینووی سه رکه وتن و پیشکه وتن بوو و ئیراده یه کی به هیژی شی هه بوو ئه م ئیشه به لایه وه بچووک بوو و پاش ماوه یه ک مانه وه له کتیبخانه کان و فیروونی شیوازی کورتنووسینی ئینگلیزی، توانی وه ک په یامنی ریکی پارله مانی ریگه ی بکه ویتته جیهانی چاهه مه نییه وه.

له سالی ۱۸۳۲دا، له ته مه نی ۲۰ سالی دا یه که مین به ره مه می خۆی له گوڤاریکی مانگانه دا بلاو کرده وه.

زۆر زوو له لایه ن جه ماوه ره وه سه رنجی پی درا و، له چه ند رۆژنامه دا خه ریکی بابه تنووسین بوو. له م سه رده مه ی ژیانیدا بوو، که زنجیره نووسراوه کانی خۆی، به ناوی کاغه زه کانی پیکویک (Pikwick Papers) ی بلاو کرده وه و هه ر ئه م نامیلکانه، شانازی و خۆشه ویستییه کی زۆری بو به دیاری هیئا. ده سال دواتر، له لایه ن خه لکی ئه مریکا وه بانگه یشت کرا، دوا ی گه رانه وه ی بو به ریتانیا کتیبیکی به ناوی نووسراوه کانی سه فه ری ئه مریکا نووسی و بلاوی کرده وه.

چارلز دیکنز، وێرای ئه مریکا سه ردانی ولاتانی ئیتالیا و سويسراشی کرد، له سالانی کۆتایی ژبانی خۆیدا سه ردانیکی ئه مریکای کرده وه، که له لایه ن ئه مه ریکیه کانه وه پیشوازییه کی بی وینه و سه رسوورپهینه ری لی کرا.

له کۆتاییدا له ۹ ژوئیه نی ۱۸۷۰ ز-دا و دوا ی دره وشانه وه یه کی بی وینه کۆچی دوا یی کرد. جه ماوه ری به ریتانیا به داخ و که سه ریکی زۆره وه ته رمه که بیان له ژیر تا قی کلیسه ی ویتست مینیسیتیر (west minister) له نیوان شیکسپیر و فیلاتیک ته سلیم به خاک کرد.

دىكنز، لە ژيانى خۆيدا بى مرادى و تالبيەكى زۆرى چىشت و ئەگەرچى لە گەل ھاوسەرەكەيدا چەندىن مندالىيان ھەبوو، بەلام ھىچ خۆشەويستىيەك لە نىوانياندا نەبوو.

دىكنز، لە ريزى نووسەرە چالاک و پرکارەكانە و بەرھەمگەلىكى زۆر و پرپايەخى بە يادگارى جى ھىشتوو.

ئۆلىقىرتويست (۱۸۳۸)، نىكۆلاز نىكىلېبى (۱۸۳۸)، سروودەكانى جەژنى لەدايكبوون (۱۸۴۳)،

دەھىقىد كاپررفىلد كە گرینگترين و سەرنجراکيشترين بەرھەمىيەتى (۱۸۴۹)، چىرۆكى دوو شار (۱۸۵۹)، ئاواتە مەزىنەكان (۱۸۶۰) كە كورتکراوھەكى لىرەدا خراوھتە روو، ئەمانە لە بەرھەمەكانى دىكنزن.

نوسراوھەكان و كۆکراوھەكانى دىكنز، ھەريەكە و چەندىن جار لە ولاتە ئىنگلىزى زمانەكاندا چاپ و بلاو کراونەتەوھ. دىكنز ھاولاتىيەكانى خۆش دەويستەن و بەلايەوھ بەرئىز بوون و بەتەواوى پابەندى داب و نەرىتە نەتەوھىيەكانى وەلاتەكەى بوو. قارەمانەكانى بەرھەمەكانى و بە زۆرى لە نىو خەلكى ئاساييدا ھەلدەبژارد، چونكە بۆخۆشى ھەر لە نىو ئەو خەلكەوھ پىنگەيشتبوو.

دىكنز، خولىي شتى ئاسايى و بى قەدر و قىمەت بوو، ھەروھەا ھۆگرى خەلكى بى ناوئىشان بوو، ئەم شت و كەسايەتییانە بە وردبىنيەكى تاييەت بە خۆى كۆ دەكاتەوھ و، تەپووتۆزىيان لى دەتەكىنىت و، بە جوانى دەيان پازىنىتەوھ و دەيان خاتە نىو بەرھەمەكانىيەوھ و پىشكەش بە خوئنەرانى دەكات.

دىكنز، لە شىكردەنەوھ و دەسكردنى ھەموو شتىكدا وردبىن و بەتوانايە و، وھەا بە وردى لە رووداوھەكان و بەسەرھاتەكان و دىمەنەكان دەدوئىت كە دەبىتە ھۆى سەرسوورمان.

شیوهی دروستکردنی بینایهک و دانانی خشتهکانی و سهنگفه‌پرسی هه‌وشه‌کان و شه و رده پروه‌کانه‌ی که له‌نیوانیان هاتۆته‌ده‌ر، وه‌ها بۆ خوینه‌رانی وه‌سف ده‌-کات، که خوینه‌ر، به خویندنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی به‌باشی که‌سایه‌تی و شه دنیا ده‌روونییه مؤدی‌پنه‌ی که تییدا ژیاوه بۆی ده‌ر ده‌که‌وئیت. به‌ره‌مه‌کانی وه‌ک ئاوینه‌ بچوو‌کترین جوولانه‌وه‌ پیشان ده‌ده‌نه‌وه‌.

شتی‌کی سه‌ره‌کی و گرینگ له هه‌موو به‌ره‌مه‌کانی دیک‌ن‌زدا، شه‌وه‌یه که خراپ‌کاران به‌ سزای خۆیان ده‌گه‌ن و چاکه‌کارانیش پاداشتی خۆیان وه‌رده‌گرنه‌وه‌. وئ‌پ‌رای شه‌مانه‌ کاریگه‌ریی ئاکاری و چاکه‌سازی به‌ره‌مه‌کانیشی جیگه‌ی سه‌رنج‌ن، به‌ شیوه‌یه‌ک که دوا‌ی بلا‌بوونه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی، سه‌رنجی رای گشتی و، به‌تایبه‌ت ده‌وله‌مه‌نده‌کانی به‌ریتانیای بۆ لای منداله‌ هه‌تیوو و، بی‌ سه‌رپه‌رشته‌کان راکیشا و کاری زۆریان بۆ کرا.

(۲)

پيشنيارى دزيكردن

ناوى من (فليپ) ه و نازناوه كه شم (پريپ) ه. به لام له سهردهمى منداليمدا له سهرجهمى ئەم دوو ناوه تهنيا (پيپ) م بۆ دههات. بهم شيويهه، من ناوى پيپم له سهرخۆم دانا و ههر بهم ناوهش بانگ دهكرام.

بههۆى ئەوهى له سهردهمى منداليمدا داىك و باوكم لهدهست دابوون، لهژير سهرپهرشتيى خوشكه گهوره كه مدا، كه ناوى گارجيىرى بوو، گهوره بووم.

ئهو گوندهى كه ئيمه تيدا دهزيانين، گونديكى زهلكاوى بوو، كه له پينج فهرسهخىي دهريا ههلكهوتبوو و رووباريكيش به پهنايدا تيدهپهري.

يه كه مين بيرۆكهى من دهگه پتتهوه بۆ رۆژيكي تهماوى و سارد.

رۆژ بهره و ئاوابوون دهچوو، كه بۆ يه كه م جار، كليسه م بينى و ناسيم، سه رنجم دا و زانيم كه ئەو شويتهى وا له سه ر بليندايييه كه ههلكهوتتوه و هه موو دهو روبه ره كهى به رووه كى ههرز داپوشراوه، گوورستانه كهى بهر كليسه يه، ئەو شويتهى كه داىك و باوك و ههر پينج براكاتم لهوى نيژراون.

له پشت كليسه كه، زهلكاويكى پانوبه رين ههلكهوتتوو، كه دهگه يشته رووباره - كه و له لاي زهلكاوه كه و دهرياوه ره شه بايه كى به هيز روو له كليسه كه هه لى كردبوو، ئەو كورپه بچكۆلهى كه لهو رۆژه سارد و ته ماوييه دا له هه مووى ئەو شتانه ترسابوو و ده گريا، من بووم.

کاتی ئیواره بوو، من له گۆره پانی کلیسه که، که گۆرستانی گشتیش بوو، را-
 وهستا بووم. له پیر زه لاما میک له نیو گۆرستانه که هاته دهره وه و به دهنگیکی ترسناک
 گوتی: "بیدهنگ به، هه می به چکه شهیتان، هاوار نه که می، نه گینا سهرت دهرم." "
 پیاوه ترسناکه که، جلوه ریگیکی خۆله میشی له بهردا و زنجیریکیش به
 قاچه کانیه وه بوو.

کلاوی له سهر نه بوو، پیلاوه کانی درابوون، قوماشیکی کۆنیشی له نیوچاوانی
 به سستیوو، له کاتی رۆیشتندا که میک ده شهلی. له کاتی کدا که له سهرمان
 هه لده له رزی و جیره جیری ددانه کانی ده هات، دهستی بۆ ژیرچه ناگهی من برد و
 چاوه ترسناکه کانی له چاوم بری.

به پارانه وه وه پیتم گوت: "تکایه سهرم مه بره، توخوا سهرم مه بره."
 پیاوه که گوتی: زوو پیتم بلێ، ناوت چییه؟
 -- ناوم، پیپه.

تیتم رامما و گوتی: قسه بکه و ماله که تم نیشان بده.
 ئاماژه م به و گونده کرد، که تیدا ده ژیاين و نیو فه رسه خ له کلیسه که دوور بوو.
 دوای ئه وه می به باشی هه لئى سه نگاندم هه ردووک قاچه کامی گرت و سه راوبن رایگرتم
 و گیرفانه کامی خالی کرد. بیجگه له تیکه نانیک هیچی تریان تیدا نه بوو. هه لئى
 گرت هوه و به په له قووتی دا، له پاشان له کاتیکدا لیوه کانی ده لیسته وه، گوتی: ئه می
 به چکه سه گ ئه و کولمانه ت بوا قه له ون، له بیرمه منیش به مندالی گوپه کام قه له و
 بوون، به لام به گشتی له ر و لاواز بووم.

پرسیاری لئى کردم: دایک و باوکت له کوین؟ "کاتیک له وه لامدا ئاماژه م به
 گۆره کانیان کرد، پرسیری کرده وه: که واته له گه ل کى ده ژیت؟"
 وه لامم دایه وه: "له گه ل خوشکم، که خیزانی جوگاریجیری ئاسنگه ره." تا
 گوئی له وشه می ئاسنگه ره بوو، چاویکی له لاقه کانی خۆی کرد و پاشان رپوی له

من کرد، دهستی خسته سه رشام و ئه مری پی کردم، بهیانی زوو هه ندیک خواردن و پرمه ندیکی بو بینم بو بیتری، ئه گینا سکم هه لده دریت، هیژی وه لامدانه وه م نه بوو. ئه و جار گوتی: وامه زانه من لییره ته نیام، زه لامیکی دیکه شم له گه له که له من خراپتره و گویی له قسه کاغمانه. ئه م زه لامه له گرتنی مندالان و دهره یانی دل و جگه ریان وه ستایه و، ئه گهر مندالیک بیهه ویت خوی لی حه شار بدات، ئه وا هه ولدانه که ی بی فایده ده بی.

خواحافیزیم لی کرد و به لئیم پی دا، برمه نده که و هه ر خواردنیک دهستم بکه ویت بۆی بهم. ئه ویش به شه له شه له به ره و دیواری کلیسه که وه ری که وت و دواتر ئاورپیکی دایه وه، لیی روانیم، منیش له ترسان تا هیزم تیدا بوو، به ره و ماله وه هه لاتم.

(۳)

دزی له مالی خانمی جو

خوشکم که هوسه ری جو بوو، ۲۰ سال له من به ته مه نتر بوو. بالای بهرز، لاواز و پهنگ و پووشی زهرد هه لگه پراو بوو. له نیو دهرودراوسیتشدا، گوتبووی، تهو منی گه وره کردوو.

تهوکات له بهر تهوهی دهم دیت خوشکه کهم زور جار بو پچووکترین بیانوو، به دسته قورسه کانی به سه ری من و میترده کهیدا ددها، نه ته نیا خوم، به لکو وام ده زانی میترده کهشی ههر تهو گه وره کردوو!

جو، پیایوکی قزکال و چاوشین بوو، رووخوش و دلپاک و ساده و ساویلکه و، به گشتی مروقیکی باش بوو.

کاتیك به هه لاتن له کلیسه گه رامه وه، کارگه ئاسنگه ریبه کهی جو، که له په نای ماله که مان بوو، داخراوو و بوخوشی له مه تبه خی ماله وه دانیشتبوو، من و جو هاودرد بووین، ههر چاوی به من کهوت، گوتی: "خوشکت بو دهیان جار به دواي تودا هاتوته دهره وه و داریکیشی به دهسته وه بوو." هاوکات جو، زانی که خوشکم خه ریکه ده گه ریته وه و پیی گوتم، زوو خوم له پشت دهرکه که بشارمه وه، منیش به زووترین کات ته مره کهیم به جی گه یاند. کاتیك خوشکم دهرکه کهی به توندی کرده وه و ههر که ههستی به بوونی شتیك له پشت دهرکه که کرد، زانی

منم، فرپیی دام بۆ لای جۆ، جۆ، که لایه نی من بو، نه بیهیشت بکهومه سه رعرز و خستمیه پشت کووره کهوه و لاقی کرده به ره به ست.

خوشکم له کاتی کدا پیی له عهرز ده کوتا، ده یگوت: "زوبه هه می یون، پیم بللی له کوی بووی، بۆ منت نیگه ران کرد؟ پیم بللی، ته گینا ته گه ر خۆت بی به په نجا کهس و گارجیریش بییت به پینجسه د کهس، دیسان هه ر له و گۆشه دهرت ده کیشم." منیش له گه ل ته وه ی ده گریام، به هه ردوو دهستم چاوه کانم هه لده گلۆفی و گوتم: "له قه برستانه که ی په نا کلپسه بووم."

خوشکم وته که ی منی دووپات کرده وه و گوتی: "گۆرستانی کلپسه؟ ته گه ر من نه ده بووم، تۆ ده میک بوو، بۆ هه میشه له وی ده بووی." دواتر، خوشکم دهستی کرد به ئاماده کردنی چا، پاشان که ره ی له تیکه نانیکی ته ستور هه لسوو و کردی به دووله ت و له تیکی دا به من و له تیکیش به جۆ.

له گه ل ته وه ی زۆرم برسی بوو، نهم ده وپرا به ته واری نانه که م بچۆم، ئاخه لانیکه م ده بوو شتی ک بۆ ناسیاوه ترسناکه که م و براده ره که ی هه لبگرم. له یه ک چرکه دا که جۆ و خوشکم هۆشیان له سه ر من نه بوو، نان و که ره که م شارده وه، جۆ سه ری سوور مابوو که چۆن وا به خیرایی نان و که ره که م ون بوو، لای وا بوو به یه کجاری قووتم داوه. خوشکیشم هه ر وای ده زانی، هه ربویه زۆری لی ده کردم له و ده رمانه بی تام و ناخۆشه ی که ناوی قه تران بوو تۆزیک بچۆمه وه، دوا جاریش ده رواردی دام.

ته و ترسه ی له بیر کردنه وه له دزی له مائی خوشکم هه م بوو و له گه ل ته هه ولهی که ده بووایه بۆ شارده وه ی نان و که ره که م دا بایه، می شکم ی تیکدا بوو. به خۆشییه وه توانیم به هیواشی خۆم له و ژووره ده رباز بکه م و نانه که له ژووری نووستنه که م بشارمه وه.

له ناکاو ته قهه ی تفه نگیگ هات و پرسیارم له جو کرد: ئه وه دهنگی چی بوو؟ گوتی: "له وانیه دیسان تا وانباریک له نیو که شتیبه که رای کردییت. به کیکی دیکه ش، دوینی شه وه لاتبوو، ئیستاش راسپیردراوه کان بو راکه یاندنی ئه وه هه واله ته قه ده کهن." ئه وهنده دریژه م به پرسیاره کانی خۆم سه بارهت به تا وانبارانی به ندیخانه ی که شتی زیندانیه کان دا تا خوشکم ته حه موولی ته واو بوو، گوتی: "ئه وانیه ده چنه نیو به ندیخانه وه یان پیاویان کووشتووه یان دزییان کردووه یان سنووری خویان به زاندووه"، هه ره ها له دریژه دا گوتی: "هه موو تا وانباریکیش سه ره تا له قسه ی زۆر و پرسیار ی زۆره وه ده ستی پی کردووه." ئه وه شه وه کاتیک له تار یکیدا له قالد رمه کانه وه سه رده که وتم تا بچمه ژووره که ی خۆم به رده وام وته کانی خوشکم بیر ده که وتنه وه و ترسیکی زۆریش که وتبووه نیو دل مه وه. له لای خۆم دم گوت، که واته من ده که ومه به ندیخانه وه له بهر ئه وه ی من زۆر پرسیار ده که م هه ره ها ده شه ه ویت له مالی خوشکم دزی بکه م.

شه ویکی دژوارم له گه ل خه ون گه لیکی ترسناک به رۆژ گه یاند. کاتیک رووناکی رۆژ ده رکه وت به هیواشی سه ریکم له مه تبه خی ماله وه هه لینا که به هۆی هاتنی جه زنی کریسمس به جوانی پارابووه و پر له خواردنی جۆراوجۆر بوو. تۆزیک نان، له تکینک په نیر، په گوشتیکی قیمه کراو و نیوتل شه راب له جیاتی ئه وه شه رابه ی هه لمگرتبوو، ستله که م له کووزه یه کی دیکه که له خواره وه ی مه تبه خه که بوو پر کرده وه، که ده مزانی به م زووانه ناخوریت و سه رنجی که س بو لای خۆی راناکیشیت، ئیسکینک که که میک گوشتی پیوه مابوو و شیرنه مه نیبه کم هه لگرت، له نیو شتومه که کانی کارگه ی ئاسنگه ری جۆیش برمه ندیکم هه لگرت و به ره و زه لکاوه که که به هۆی مژده وه له چاوان ون ببوو، به هه پراکردن وه ری که وتم.

(۴)

دوو پياو له نيو زه لكاوه كه دا

به يانيكي ته ماوي و سارد بوو و زه وييه زه لكاوييه كه ټوډنده ته م و مژ دا يگرتبوو كه وام هه ست ده كرد هه موو شتيك بو لاي من ديت. به ره و روو باره كه ده رويشتم، به لام هه رچه ند خيراتر ده رويشتم لاقه كانم گهرم نه ده بوونه وه، بيترينم پيډه زاني به لام به هوې ته مومژي زوره وه له ناكاو تيگه يشتم له شه قامي سه ره كي لام داوه و ناچارم به ره و قه راغي چومه كه بگه ريمه وه. هه ر كه له چومي روو به رووم تپه پرېم، زه لام ميكم ديت كه پشت له من له سه ر پيگه كه دانيشتبوو ده سته كاني به سينگيه وه چه سپان دبوو و له كاتي و نه وزداندا جار جاره به بي ټيراده به ره و پيشه وه ده چه مايه وه، لاي خوم بيرم كرده وه ته گه ر له ناكاو به خوار دني به يانييه وه بچمه سه ر سه ري زور خوش حال ده بيت. كه وا بوو به هيواشي ده ستم خسته سه رشاني، ټه ويش به خيرا يي هه لستايه سه ر پي. به لام... به لام ټه وه ټه و پياوه نه بوو كه دويني من ديتبووم. جل و به رگه كه ي وهك ټه وي تر زل و ره نكي خوله ميشي بوو و وهك ټه ويش زنجيريكي ناسني به لاقه كانييه وه بوو وه هر وه كوو ټه و ده له رزي و تو زي كيش ده شه لي. به گشتي بي جگه له ده موو چاوي هه موو نيشانه كاني له پياوه كه ي دويني ده چوو. جنويكي پيډام و كوله مستيكي داوه - شانه من كه زور به خته وه ر بووم به رم نه كه وت. له پاشان به خيرا يي هه لات و له نيو ته مومژه كه دا بزر بوو. لاي خوم گوتم له وانه يه ټه وه پياوه خراپه كه بيت. له

ترسان دلم داکهوت گهر بمزانیبا جگهرم که وتوتته کوئی له شمه وه بی گومان ههستم به نازار ده کرد.

وه ری که وتم و دواي چه ندخولهک گه یشتمه تیبری که، پیاوه که ی دوینی له وی چاوه ری ده کردم. وا دهاته بهر چاو که خه ری که له سه رمان رهق هه لبی و نیشانه کانی برسیه تی به چاوه کانیه وه دیار بوون. هیشتا بهسته کهم له سه رزه وی دانه نابوو و گیرفانه کانم به تال نه کردبوو که نه ناسیاوه که به پهله پرووزیه کی درندانه وه ملی دایه بهر خواردنیان، ته نیا چرکه بیگ راوه ستا ئه ویش بو ئه وه ی قومیک شه راب بخواته وه، کاتیک خه ری کی خواردنی قیسه گۆشته که و نان و په نیر و شیرینییه که بوو، جار جار به گومانه وه سه یریکی ده ورو به ری ده کرد.

له ناکاو گوتی: هه ی شه یتان ناکا بتهه وی فریوم بده ی؟ خو که ست له گه ل خو ت نه هینا وه؟

— نا کاکه، نا

— به که سیشت نه گوتوه به دوات دا بی ت.

— نه خه یر

زۆر باشه کوره بچکۆلانه که. من سیقهم پیت هه یه. ئه گهر بتهه ویت له و ته مه نه دا مرۆقیکی چاره رده شی وهک من گرفتار بکه یت ئه وه له سه گیش که متری. کاتیک پیاوه که به بی راوه ستان خه ری کی خواردن بوو پیم گوت به و جو ره ی که ئه و خه ری کی خواردنی خواردنه کانه هه یچ بو براده ره که ی نامینیته وه. ئه ویش به شیوه یه کی گالته جاری وه لامی دامه وه: "که براده ره لاوه که ی پیویستی به خواردن نییه."

پیمگوت که پیاو لاوه که هه مان رووخساری هه بوو که بیرم لی ده کرده وه و گوتم چه ندخولهک له مه و بهر ئه وم بی نی. جل و بهرگی وهک توی له بهر دابوو و وهک تۆش زنجیری که به قاچه کانیه وه بوو و دواتر به په نجه ی دهستم ئامازه م به و شوینه

كرد كه پياوه لاوه كه م لهوئى بينىبوو. به شهوقى كه وه پرسىارى لى كردم: "كه ئايا له سهه كوو لى چه پى شوئى برىنىكى پىوه ديار نه بوو؟ كاتىك وه لامه كه م به لى بوو، لى وىستم تا شوئى كه نىشان بدهم. ئه و جار پر مه نده كه لى وه رگرم و له سهه فرىزووه كان دانىشت و به خىرايه كى شىتانه خه رىكى برىنه وهى زنجيره كه بوو. له ترسى ئه وهى كه ون بوونه كه م له ماله وه زورى خايه ندبو خوم دزیه وه و به هى واشى به ره و ماله وه وه پى كه وتم.

(۵)

بهريز پامبيل چوك قه تران ده خواته وه

كاتيك گه يشتمه ماله وه چاوه پروانى شه وه دم ده كرد پوليس قولبه ستم كات به لام نه تنيا پوليس له وى نه بوو ته نانه ت كه سيش له دزييه كانم ناگادار نه ببو.

خوشكم به ته واوى سه رقالي تاماده كردنى ماله وه بؤ جه زنى سه رى سال و پيشوازى له ميوانه كان بوو. شه ورژه بريار بوو خوارديكى باش و تير و ته سه لمان هه بيت كه برىتى بوو له گوشتى رانى هه يوان، سه وزه، دوومريشكى سوروكراو، كيكيكى زور خوش به گزشته وه كه به يانى روزه پيشتر دروستيان كردبوو له گهل پودينگك كه له سه رتاگره كه ده كولا. خوشكم ويراي شه وه پهرده ي نوپى به په نجه ره كانه وه هه لدواسى، خه ريكى پاك كردنه وه و ريكوپيك كردنى هه موشتيك بوو. خوشكم كابانيكى مالدار و و ريكوپيك بوو به لام شه وه نده پاك و خاوينى به لايه وه گرینگ بوو كه هه موو كه سى له خوى بيزارده كرد!

شه ورژه به ريز وييسيل، فه رمانبه رى كليسه، هابيللى عه ره بانه ساز و ژنه كه ي، مامه پامبيل ميوانى ئيمه بوون. مامه پامبيل له يه كيك له شاره نزى كه كاندا خه ريكى بازرگانى بوو و پاره يه كى زورى سه ر يه ك خستبوو. له گهل شه وشدا بؤ خوى عاره بانه كه ي لى ده خورپى. شه و مامى جؤ بو و بويه خوشكم پيى ده گوت مامه گيان.

کاتی نان خواردن کاتژمیږ یه کی نیوه رۆ دیاری کرابوو، کاتیک من و جۆ له کلیسه گه پاینه وه، میږی خواردن به جوانی رازابۆوه. خانمی جۆ جلوبه رگی له بهر کردبوو ناماده ی خزمهت کردنی میوانه کان بوو، درکه ی چونه دهره وهشی بۆ میوانه کان ئاوه له کردبوو، هه موو شتیک به باشی ده هاته بهرچاو و هیشتا باسی هیچ دزیه ک نه هاتبووه ئاراهه. ورده ورده کاتی هاتنی میوانه کان گه یشت و من ریگه یه کی دهر بازبووم بۆ خۆم پی شک نه ده هات.

مامه پامبیلا چوک زه لامیکی ته مه ن مام نیوخی و هیور بوو و ده می له ده می ماسی ده چوو و چاوه کانیشی رهش و بیحاله ت بوون و قژه کانی راست به سه ریوهه پاره ستا بوون، تا هاته ژووره وه پرووی کرده خوشکم و گوتی: "خانمی گارجیری به بۆنه ی هاتنی سه ری سال بتلیک شه رابی سپی و بتلیکی ره شم بۆ هیناوی."

هه موو سالیک له رۆژی کریسه سدا مامه پامبیلا چوک به م شیوه دوو بتلا شه راب به دهسته وه ده هاته مالی ئیمه و خوشکیشم به م وشانه وه لامی ده دایه وه: "تۆۆ... مامه پامبیلا چوک، بۆ عه زیه تت کیشاوه."

مامه پامبیلا هه ر ساله له وه لامدا ده یگوت: "شایانی نییه، ئیستا که ئیوه باشن نه حوالی شه ش پینس و نیوی چۆنه؟"

مه بهستی له شه ش پینس و نیوی من بووم. به م شیوه چیشته که مان خوارد و بۆ خواردنی میوه و دیسیږ چووینه ژووری میوانه کان. نه گه ر به سه رهاتی دزی کردنی نه ورۆژ شه نه بایه، من دیسانیش نه مده توانی له نیو ته و کۆرده هه ست به خو شی بکه م. له بهر شه وهش نه بوو که راست له گو شه ی قه دافیه که دایاننا بووم و میژه که سینگی ئازار ده دام و دهستی مامه پامبیلاش به رده وام وه چاوم ده که وت، له بهر شه وهش نه بوو که له و کۆرده ریگه ی قسه کردنی شیان پی نه ده دام (بۆ خو شم مه یلیکم بۆ قسه کردن هه ست پی نه ده کرد)، ته نانه ت له بهر

ئەو ھەش نەبوو كە بەشى من لە خواردنە كە تەنیا ئىسكى مريشكە كان و خراپترين تىكە لە گۆشتى حەيوانە كە بوو، نا ئەوانە بەلامەو ھە گرينگ نەبوون، تەنھا دەموويست بە تەنیا ھەم. بەلام بە داخەو ھە ئەوان وایاندەزانی ئەگەر لە كاتى قسە كردندا ئىشيان بە من نەبیت و ئامۆزگاريم نەكەن ئەو ھە دەرفەتتەكيان لە كىس چوو ھە...

ئاخرييه كەى كاتى خواردنى نانى شەو گەيشت و بۆ خواردن ھەموومان لە دەورى سفرە كۆ بووينەو ھە. بەرپۆر و پىسىل دوغايەكى خويندەو ھە كە بە رستەى "شوكرانە بۆرپىن" كۆتايى دەھات. كاتىك گەيشتەنە ئەو رستەىە خوشكم چاويكى برپە من و گوتى: "شوكرانە بۆرپە بە دەزانی،" مامە پامبیلل لە دريژەى قسە كانى خوشكمدا گوتى: شوكرانە بۆرپە بە، بەتايبەت بۆ ئەو كەسانەى تۆيان بە دەستى خۆيان پەرورەدە و گەرورە كردو ھە. كاتىك ميوان دەھاتن بۆمائلەو ھە، جيگە و پيگەى جۆ دادەبەزى ئەگەر بكرى جيگە و پيگەىەكى بۆ لە بەر چا و بگرين، وپراى ئەوش جۆ بەردەوام ھەولئى دەدا بەھەر شيو ھەىەك دلخۆشى من بداتەو ھە. دلخۆشيدانەو كەشى بەم شيو ھە بوو كە ئەگەر بتوانئ تۆزىك شلەى زياترم بۆ تىكات. ئەو رۆژەش شلە زۆر بوو كە وچكىكى بۆ رۆكردم.

مامە پامبیلل بۆ ھاودەردىكردن لەگەل خوشكم گوتى: "ئەرى بەراست ديارە ئەم كورە عەزىيەتتەكى زۆرى داوى، خوشكم لەو ھەلام دا گوتى: "عەزىيەت، عەزىيەت" ... ئىنجا دەستى پى کرد بە گىرپانەو ھەى ھەموو ئەو نەخۆشيانەى تووشى بووم (ئەو منى بە بەرپرسى ھەموويان دەزانی)، ئەو گوناحانەى بە زاندىنى خەوى، كردوومن، ئەو بەرزايانەى لىيان كەوتوومە خوارو ھە و ئەو چالانەى كە تىيان كەوتووم و ئەو جارنەى كە ئاواتى خواستبوو من بمرم و بە گيان سەختى لەمردن خۆم بوارد بوو...

لە پاشان فەرمووى مامە پامبیللى كرد تۆزىك شەراب بخواتەو ھە.

— ئەى خواپە، ئاخىرىيەكەى كاتە ترسناكەكە گەيشت، بېنگومان دەزانى شەرابەكە زۆرتى ئاۋە و پىيان دەلى و ئەو كاتەيە ژيانم پى تال كەن. خوشكم چو دەفرى شەرابەكە بىنى و زۆرى پىنەچوۋ هىناى و تۆزىكى بۆ مامە پامبىل تى كەرد. خۇشەختانە كەسى تر نەيويست، ئەو پياۋە بىچارە پىكەكەى بەرز كەردەۋە و سەيرىكى كەرد و داينايەۋە. دەتگوت دەى ھەوى ئازارى من زياتر بكات. لە ھەموو ئەو كاتەدا جۆ و خوشكىشم سرقالى پاك كەردنەۋە و رىكوبىك كەردنى سفەرەكە بوون تا كىك و مەلەبى بىنن.

ھىزى ئەۋەم نەبوو چاوم لە سەر مامە پامبىل ھەلگرم، سات بە سات بە دەستم كورسىيەكەم توندتر دەگرت، ئاخىرى دىتم كە ئەو بوونەۋەرە بەدەختە پىكەكەى بەرز كەردەۋە و بە بزەۋە راست ھەلى دا، تۆزىكى پىنەچوۋ كە ترسىك ھەموومانى داگرت، لەبەر ئەۋەى مامە پامبىل لەناكاۋ ھەلستايەۋە و دەستى كەرد بە كۆخىن بەرەۋ دەركەكە ھەپراى كەرد لە ژورەكە دەرجوۋە دەرەۋە. لە ساتىك روخسارى بە ھۆى توندى كۆخىنەكەۋە ھالەتتىكى تۆقىنەرى پەيدا كەردبوو، لە پشت پەنجەرەكەۋە ديار كەوت كە بە دەمووچاۋى خۆى ەك ئەۋەى شىت بوويت شكلى جۆراۋجۆرى دەردەھىنا، رابەرا دەستم توندتر بە پاىەكانى مېزەكەۋە دەگرت، خوشكم و جۆ بەھەلاتن خۆيان گەياندە سەرسەرى. ھەچەند نەمدەزانى چۆنم وا كەردوۋە، بەلام دلنيا بووم كە كوشتوومە. كاتىك ھاتە ژورەۋە نەفەسىكى راحەتم كىشا. چاۋىكى لەمىوانەكانى تر كە بە گومانەۋە لىيان دەروانى كەرد و لە كاتىكدا لە سەر كورسىيەكە دەخزا بە ھىۋاشى گوتى: قەتران.

ئەوجار زانىم كە كاتىك شەرابم دزىۋە لەجىياتى ئاۋ، قەترانم تى كەردتەۋە و دەشم زانى كە چركە بە چركە ھالى خراپتر دەبىت.

خوشكم بە سەرسوورمانەۋە ھاۋارى كەرد:

قەتران! چۆن شتى وا دەبىت، قەتران لەنىۋ دەفرى شەرابدا چى دەكات !

مامە پامبىل تەكاي كۆزىك ئاۋى گەرم و ئاۋ مېۋەى بۇ بېنىن.
خوشكەم كە زۆر ترسابوو و لە بېر كۆرئەۋە رۆ چوو بوو خېرا بۇ دابىنكۆردنى
ئاۋى گەرم و پېستى لېمۆترش و شەكر وەخۆ كەوت و تېكەلى كۆردن و بەمەش، بۇ
ماۋەيىك پزگاركەم بوو.

لەم كاتەدا خوشكەم روۋى كۆردە مېۋانەكان و بەگەرمى پېى گوتن: ئىستا لەو
شەرابە خۆشە كە مامە پامبىل بۇى هېناۋىن بۆنەۋە. دواى ئەۋەش گوتى:
"نۆبەى كېكىكى زۆر بەتامە كە بەگۆشت دروست كراۋە. مېۋانەكان خۇيان
ئامادەكۆرد بۇ خواردنى كېك و فەرموۋى يەكتريان دەكۆرد خوشكەم چوو كېكەكە
بەيىت ئاگام لە دەنگى هەنگاۋەكانى لە دالانەكە و دواتر لە چىشتخانەكە بوو و
مامە پامبىل چەقۆكەى دەرھېنا بۇ برىنى كېكەكە، منىش هەستەم كۆرد كە
ھېزى دانىشتەم تېدا نەماۋە و دەبى دەرپاز بىم و گىانم پزگاركەم، ھەربۇيە ھەلاتەم
بۇ دەرەۋە. ھېشتا نەگەشتبومە بەر دركەى دەرەۋە كە چەندسەربازىكەم بېنى كە
بەرەۋە رووم دەھاتن، يەكېك لەۋان كەلەبچەيەكى بەدەستەۋە بوو و ئامازەى بە لاي
من كۆرد و گوتى: "ئەۋەتا ئېرەيە بچنە ژوورەۋە."

(۶)

به دوا داچوونی تاوانباره کان

میوانه کان له گهلا دیتنی سه ربازه کان به سه رلیش یواوی له جیگه که ی خویمان هه لستان . خوشکم که له بهر خویره وه دهی گوت: ئه ی خوایه کیچکه که چی لیها تووه؟ بو دیار نییه؟ به دهستی به تال گه رایه وه ژووره که .

به رپرسی سه ربازه کان رووی کرده ئاماده بووان و گوتی: "به ریژان داوای لی بووردنتان لی ده که م. به ناوی پادشا به شوین تاوانباریکدا ده گه ریژان و ئیستاش پیوستیمان به ئاسنگه ریژان هه یه ."

له پاشان بو ی روون کردینه وه که قفلی یه کیچکه له که له بچه کان خراپ بووه و له بهر ئه وه ی ئیشی به په له یان هه یه داوای له ئاسنگه ر کرد سه ریژان بکات . جو گوتی: چاک کردنه وه ی که له بچه کان دوو کاتژمیژ ده خایه نیژ، ئه ویش داوای لی کرد: "زوو دهست به کار بیژ و له پاشان ئه مری به سه ربازه کان کرد ئه گه ر پیوست بوو یارمه تی بدن .

سه ره تا له ترسان روحم چوو بوو، به لام کاتیک زانیم که له بچه کان بو قوژبه سترکردنی من نین و له لایه کی تریشه وه هاتنی له نا کاوی سه ربازه کان بو ماوه یه که مه سه له ی کیچکه که ی له بیر خوشکم برده وه توژیک ئه هوه ن بوومه وه . به ریژان ویسیژ بو ئه وه ی قسه یه کی کرد بیژ گوتی: "ئایا ئیوه به شوین تاوانباریکدا ده گه ریژان؟" ئه فسه ره که گوتی: "به لی به شوین دوو تاوانباردا

ده گه پرين و به باشيش ده زانين كه له ده وروبهرى تهو زه لكاوه دا خوځيان هه شار داوه و تا دنيا تاريك نه بيت هيچ هه وليك بو دووركه وتنه وه نادهن.

له پاشان رووى كرده جه ماعت و پرسى: "ئيوه كهستان لهم نزيكانه نه بينيوه؟"

بيجگه له من، هه موويان بهو پهرى دلنيايييه وه وه لامى ره تيان دايه وه. خو شبه ختانه كهس به بيرى دانه هات له من پرسيار بكات. جو چاكه ته كهى دانا و پيشه بنده (به ره له بينه) كهى بهست و روپشت بو كارگه كه.

يه كيك له سه ربازه كان ناگرى كرده وه و تهوى تریش باوه شيىنى ده كرد و ئيمهش هه موومان له ده ورى ناگره كه كه به زووبى بلئسه دار بوو كو بووينه وه، جو ش سه رقالي ئيش كردن بوو.

دوآجار ئيشى جو ته واو بوو و كوته كهى له بهر كرده وه و پرسى: "ده كرى يه كيك له ئيمه دوانه بو بينينى ئاكامى كاره كه له گه لئان بيت؟"

به پريز ويپسيل گوتى: ته گهر جو بيت منيش ديم، خوشكيشم له بهر ته وهى پيى خوش بوو بزانيت ئاكامى ته م سه سه له يه چى لى ديت ئيزنى من و جوى دا له گه لئان بروين.

كهسى ديكه له دانىشتووانى گونده كه له گه لئان نه هات له بهر ته وهى هه و ا- ساردو بوو و كرپوهى ده كرد رپگه ناخوش بوو شه و يش نزيك بوو. دياره هه ر كه سيك دانىشتن و مانه وهى ماله وه له ته نىشت ناگر له چونه دهر له ماله وه به باشتر ده زانى.

گورستانه كه مان جى هيشتوو به ره و زه لكاوه كه وه پرى كه وتين، باران به ليژه ده بارى و دهيدا له ده مو چاومان. جو منى له كوژ كردبوو و سه ربازه كان به ره و بيترى ده روپشتن و ئيمهش به دوايانه وه بووين. له پر هه مو له جيگهى خو مان وه ستاين له بهر ته وهى له نيو با و بوران هاوارى كمان گوى لى بوو. جاريكى ديكهش

هاواره که دوپات بۆوه، دت گوت چەند هاواری لیک هالۆ به گوی دهگه‌یشت. کاتیک له دهنگه که نزیک بوینه‌وه به کیک هاواری ده‌کرد "پیاو کووژ" ئەوی دیکه هاواری ده‌کرد "تاوانباری هه‌لاتوو!" ئەگەر بۆ قۆلبه‌ست کردنی هه‌لاتووێک هاتون وەرته ئیتره، له پاشان دهنگه‌کان تیکه‌ل بوون و بوو به شه‌ری دوو که‌س، سه‌ربازه‌کان به بیستنی ئەم دهنگانه وه‌ک ئاسکه‌کیوی که‌وتنه هه‌را کردن و جۆیش به‌دوایاندا هه‌لات. ئەفسه‌ره‌که‌ش له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی هه‌ولێ ده‌دا له سه‌راوژێریه‌ک برواته خواره‌وه هاواری ده‌کرد: "هه‌ردووکیان لی‌ره‌ن ده‌وره‌یان بگرن!"

هه‌ر قور بوو بۆ ئاسمان ده‌رپۆیشت و جنیویان به یه‌کتر ده‌دا و یه‌کتیان به کۆله‌مست و پیلایه‌ داگرته‌بوو. له‌م کاته‌دا چەند سه‌رباز بۆ یارمه‌تی دانی ئەفسه‌ره‌که هاتن و به‌زوترین کات دوو تاوان باره‌که که یه‌کیکیان ناسیاوه‌که‌ی من بوو، له‌نیۆ ئاوه‌که ده‌ره‌ینا، هه‌ر دووکیان خویناوی بوو، هه‌یشتا ده‌ستیان له یه‌کتی هه‌لنه‌ده‌گرت، من له یه‌که‌م چرکه‌ساتدا هه‌ردووکیانم ناسیه‌وه.

تاوانباره ناسیاوه‌که‌ی من له کاتی‌کدا به‌کراسه‌که‌ی ئەو خویناهی دهم و چاری پیس کردبوو، پاکی ده‌کرده‌وه و ئەو تاله‌ قزانه‌ی هه‌لیکه‌ندبوون و له‌نیۆ ناخونیدا مابوونه‌وه، ده‌ریده‌کیشا، گوتی: "سه‌رنج بدن من ئەوه‌م گرتوو، من ئەوم ته‌سلیمی ئیوه‌ کردوو."

ئەفسه‌ره‌که وه‌لامی دایه‌وه: "تۆ بۆ خۆشت رات کردوو و ئەوه‌ش گرینگ نییه و هه‌یچ یارمه‌تی‌کت نادات، که‌له‌بچه‌کان بێنن." تاوانباره‌که‌ی دیکه‌ش که هه‌موو ئەندامانی له‌شی بریندار و خویناوی بوو، چه‌ندوشه‌یه‌کی گوت: "خۆ چاوتان لێ بوو، ئەو پیاوه‌ ده‌ی هه‌ویست من بکووژیت."

ناسیاوه‌که‌ی من به‌ گالته‌ پی‌کردنه‌وه گوتی: "من ویستومه‌ تۆ بکووژم؟" هه‌ولیشم داوه و به‌لام نه‌م کوشتوو؟

"نا وانىيە، من ئەوم گرتووه و تەسلىمى ئىيەم كىردووه، ئىتر تەواو. من تەنيا رىڭگى ھەلا تنى ئەوم گرتووه و بە رەكىش رەكىش ھىناومە بۆ ئىرە. ئەم شەپاشۆيە ئاغايە و بەيارمەتى مەيش بەندىخانە بە زووترىن كات ئاڭاكەى خۆى وەر دەگرىتەوہ. كەواتە من بۆچى بىكووژم، خۆ ئەو شايانى كوشتن نىيە، بەتايىبەت كە ئىستانئەوم گەراندۆتەوہ بەندىخانە و ئەوہش بۆ ئەو لە كوشتن ناخۆشترە."

"تاوانبارەكەى دىكەش بەردەوام بۆلەبۆلى بوو: ئەو دەپھەويست من بكووژىت، شاىەت بن، شاىەتى بەدن."

تاوانبارە ناسياوہكەى من پروى كىردە ئەفسەرەكە و گوتى: "چا و لىبەكە من تەنيا و بە بى يارمەتى

ھىچ كەسىك ھەولدا لە كەشتىيەكە ھەلىم و سەر كەوتوش بووم، چا و لە لاقەكانم بەكە زىجىريشان پىوہ نىيە و ئەگەر من لە بەر گرتنى ئەو نەبايە تائىستا خۆم دەرباز كىردبوو، بەلام چۆن دەھىلم ئەو دەربازبىت؟

چۆن دەھىلم ئەو ھەلىت و لەو شتانەى من ئامادەم كىردوون كەلك وەربگرىت؟ بەھىلم جارىكى دىكە كىلوم لە سەر كات ؟ نا، نا، نا ئەگەر لەم زەلكاوہ دا بشمردمايە، وەھام دەگرت كە ئىوہ بە دلنىايىيەوہ ئەوہتان لە چەنگى مندا دەستبەسەر دەكرد."

ئەفسەرەكە گوتى: "باشە ئەو قسانە تەواوكەن، چلۆسكەكان (مەشخەلەكان) داگىرسىنن."

تاوانبارە ناسياوہكەى من بۆ يەكەم جار چاويكى بە دەوروبەرى خۆى دا خشاند و چاوى بە من كەوت. من تازە لە كۆلى جۆ دابەزىبووم و لە سەر جىڭگەى خۆم راوہستابووم. كاتىك چاوى بە من كەوت بە خۆشحالىيەوہ وەلامم دايەوہ و بە ھىواشى دەستىكم بۆ جوولاندىوہ و ئەوئىش سەرى جوولاندىوہ.

ماوهیهك بوو چاوهړې بووم چاوم لى بكات تا تىي گه يينم كه له قولبه ست كړنى دا بى تاوانم. كاتى رويشتن چاويكى لى كړدم كه له مانايه كهى تى نه گه يستم، چاويكړنه كهى ته نيا چركه يه كى خاياند.

دواى داگيرساندى مه شخه له كان ته فسه ره كه نه مرى رويشتنى دا. يهك كاتزمير ريگه مان كوتا تا گه يشتينه كوخيك كه له سهر ليواى رووباره كه له ته نيشت له نگرگايهك هه لكه وتبوو. نيگابانيك له كوڅه كه دا بوو و چهند پرسياړيكى له سهر بازه كان پرسى و له نيو دهفته ريكدان نووسينى، ئينجا تاوان باره دووه ميه كه يان دايه دهست سهر بازه كان تا بيبه ن بؤ نيو كه شتتويه كه.

له ناكاو نه و تاوانباره ناسياوى من بوو پرووى كرده ته فسه ره كه و له نيو واقورمانى هه مووان دانى به وه دانا له مالى ئاسنگر هه نديك نان و شه راب و كيكي دزيوه.

به له مه كه له گه لا نيگابانه كهى بؤ بردنى تاوانباره كهى ديكه گه رايه وه نه و مان تا قهراخى ئاوه كه بهرئ كړد و بينيمان سوارى به له ميان كړد كه ژماره يهك زيندانى وه كه نه و سه و ليان ليده دا. دهنكيكى ناخوش كه له دهنكي سه گ ده چوو نه مرى پي كړدن: "وهړئ كه ون." له نيو روښنايي مه شخه له كان دا كه شتى زيندانويه كان كه له كه شتى نوح ده چوو دببندرا كه توژيك له ولواو تر له نگره رى گرتووه.

(۷)

یاریکردن له مائی خاتوو هاویشام

بریار بوو کاتیڅ من گهوره بووم، بېم به شاگردی جو. به لّام پيښ ته وهی ته م کاره م پي بسپېردری هم به بردهستی جو بووم هم بو خه لکی تریش کارم ده کرد، بو وینه ته گهر به کیڅ له جیرانه کان پيويستی به که سيڅ ببا که بالنده کان له حساره که ی هه لفریني یان ورده به برده کان کو بکاته وه یان کارگه ليڅکی هاوشپوه، تهوا روویان له من ده خست.

له م ده ورانه دا من ده چومه قوتابخانه یه کی شه وانه که له لایه ن مامی گه وره ی به ریز وپسيڅل به رپوه ده چوو. تهو شپوه یه کی تايه ته ی له وانه گوتن دا هه بوو. هه موو رپوژنيک کاتزمير ۶ بو ۷ ی ئیواره ده خوت. کاری به سهر قوتايييه کانه وه نه بوو مامه وپسيڅل وپرای وانه گوتنه وه، دوو کانيڅکيشی له نیو ژووری وانه گوتنه وه دا دانابو به لّام بوخوشی نه ی ده زانی چ ده فروشیت و نرخه کانيان چندن. ته نیا ده فته ريڅکی چهوری پیسی هه بوو که کچيڅکی خزميان به ناوی بیدی له رووی ته وه وه حسيڅ و کتيڅی دوو کانه که ی تيڅا دنووسی.

بيديش وهک من منداليڅکی هه تيوو بوو که له ژپر سهر په رشتی و چاودپری خه لکی ديکه دا گه وره و په روره ده ببوو. شایانی باسه که به شی بیدی له فيرکردنی ته لف ويڅ به من، له مامه وپسيڅل زرتتر بوو. دواچار به ههر زه همه تيڅ بوو تا راده يه ک فيری خوڅندن و نووسين بووم.

جۆ لە كاتى مندالیدا نەچووبوۋە قوتابخانە. رۆژيكيان كە پيىكەۋە لە پەنا ئاگرەكەدا دانىشتىبوۋىن چەند دېرپيىكم لە پارچە كاغەزپىكدا بۆ نووسى و دامە دەستى. جۆ تەنيا تۋانى ناۋى خۆى بچوئىنتەۋە بەلام كاتىك نووسراۋەكەى منى دىت لای وابوۋ من بېرمەندىكم ئەۋندەى بەلاۋە گرینگ بوۋ و ستايشى ھەۋلەكانم بۆ خوئىندىنى كرد. لە پاشان ھىندىك لە مېژۋوى ژيانى خۆى بۆگىپرامەۋە گوتى كە باۋكى بەردەوام سەرخۆش بوۋە كە جارجارىش لە داىكى داۋە. داىك و كوپ زۆر جار لە مائەۋە رايان كرددوۋە و بۆخۆيان بۆ ۋە دەست ھىنانى بۆپوى ژيان ئىشيان كرددوۋە ، بەلام دۋاى ماۋەيەك باۋكى بەدۋايراندا چوۋە و گەراندوۋىيەتەۋە بۆمائە- ۋە، بەم شېۋە جۆ بە ھۆى مەشروب خۋاردنەۋە و تەنبەلى باۋكى ناچار بوۋە لە جياتى دەرس خوئىندن شان بداتە ئاسنگەرى و خەرجى باۋكى تاكاتى مردن بدات. دۋاى مردنى باۋكى داىكىشى بە مەۋدايەكى زەمەنى كەم كۆچى دۋاىي دەكات، دۋاى ماۋەيەك جۆ لە گەل خوشكم ئاشنا دەبىت و خۋازىپنى لى دەكات و خوشكم داۋاى لى دەكات كە منىش لە گەل خۆى بەھىتت .

جۆ دريژەى پىدا چاوت لىيە پىپ، بەم شېۋە تۆ ھاتى بۆ لای ئىمە و گەۋرە بوۋى و منىش زۆر خۇشخالىم كە خوئىندىم فېردەكەى.

بەلام ئەۋە بزانه كە نايىت خوشكت لە خوئىندى من ئاگادارىيەت و دەبى خوئىندى منى لى ۋەشارى لەبەر ئەۋەى ئەۋ ھەزناكا لە مائەۋە قوتابى لى بىت، بەتايىبەت ئەگەر ئەۋ قوتابىيە من بىم لەبەر ئەۋەى دەترسىت رۆژيكي لى پاپەرم، بەلام بە گشتى خوشكت بېرى بە ھىزى ھەيە لە كاتىكدا من ۋەھا بېرپىكم نىيە.

پىپ، من لە ژيانى خۆمدا بەردەوام داىكە بېچارەكەم لەبېرە، لەبەر ئەۋەى قەت روۋى خۆشى و ئاشتى نەدىت، ئەۋ ژىنىكى دلشكاۋ و زەھمەتكىش بوۋ. لە بەر ئەۋە بەردەوام ھەۋلە داۋە ناخۆشەيەكان بە شان و كۆلى خۆم ھەلگرم بەلام كارپىك نەكەم بە نىسبەت ژنەكەم نادادپەرۋەرانە بىت. ئاۋاتى من ئەۋە بوۋ

به رده وام كه سه ناردهحت و بييه شه كه، من بم. به لام تو كه گه نجی له م نارده حه تيانهت نه بيت. به لي پيپ ته مه يه بارود وخی من و هيوادارم ته گهر قسوور پكم هه يه لي م بوري. گهنج بووم به راستی له و شه وه هه ستیكي باش له گه ل ريزيكي زور له نيو دلما سه بارهت به جو دروست بوو و ئافه رينم پي گوت.

***

خوشكم نيوه به نيوه بو يارمه تيدانی به ريز پامبيل، كه ده يو يست له زه وقی ژنيك بو كرپنی شتومه كي ژنانه ی دوو كانه كه ی كه لك وهر بگريت ده چوو بو شار. نه و روزه يه كيك له روزه كانی بازاری گشتی بوو، خوشكم كه بو كرپن چوو بووه ده رده وه، تازه گه رابوو وه، به قه يافه يه كي تووره و ته وسن له كاتي كدا چا كه ته كه ی له سه ر شانی دانابوو، گوتی: "ته گهر ته م كوره ته م شه و ته مه كناس نه بيت، قهت به ته مه ك ناييت."

پيم وايه له و كاته دا هه ركه س له جياتی من بو وايه، تا نه يزانيبايه بوچی ده بي ته مه كناس بيت، سوپاسی لي نه ده كرد!

له پاشان خوشكم دريژه ی به قسه كانی دا و گوتی: به لام خوا بكا ته م كوره م لي خراب نه بي، ته نيا له وه نيگه رانم.

به ريز پامبيل چوك گوتی: "ته و خاتوونه نايهه ويت كوره كهت لي خراب بكات، ته و خوی ده زانی چی ده كات.

من به سه رسوورمانه وه له كاتي كدا سه يری جو م ده كرد به سه ر و چا وه كانم ئاماژه م پي دا و گوتم: "ته م خاتوونه؟"

جویش، به سه رسوورمان و جوولانه وه ی چاو و برزی پرسياره كه ی منی دوويات كرده وه.

خوشکم به توورپه‌یه‌وه گوتی: ده‌لیی چی جو! بۆچی واق و وړ ماوی؟ خو ماله‌که ناگری تی به‌رنه‌بووه؟

جو، به‌وپه‌ری ریژ و نه‌ده‌به‌وه گوتی، پیم وایه باسی خاتوونیکتان کرد. خوشکم گوتی: "به‌لی خاتوون، مه‌گه‌ر تو خانمی هاویشام به پیاو بزانی، که نه‌وه‌ش له تو به‌دوور نییه.

جو گوتی: "باشه مه‌به‌ستتان له خانمی هاویشام، نه‌و خاتوونه نییه که له‌شار ده‌ژیی؟!"

خوشکم گوتی: "نه‌ی خو لی‌ره خانمی هاویشامی لی نییه؟" نه‌و خاتوونه ده‌یه‌ه‌ویت پپ بۆ یاریکردن بچیتته ماله‌که‌ی، هه‌لبه‌ت ده‌چیت، له‌به‌ر نه‌وه‌ی یاریکردن له‌نیو نه‌و ماله بۆ پپ باشته، له‌کاتیکدا سه‌ری به‌ نیشانه‌ی بی هیوایی ده‌جوولانده‌وه گوتی: "نه‌گینا بۆخوم به زور ده‌ینی‌رم بۆ ئیشکردن."

من پیشت‌ر سه‌باره‌ت به‌ خاتوو هاویشام که له‌ شار ده‌ژیا، هه‌ندی‌ک شتم بیستبوو. هه‌روه‌ها بیستبووشم، ژنیکی ده‌وله‌مه‌ند و توورپه و ته‌وسنه و له‌ مالیکی گه‌وره و سیحراوی خو‌ی له‌ په‌راویژدا ده‌ژیی.

جو به‌ سه‌رسوورمانه‌وه گوتی: "باشه، من نازانم نه‌م خاتوونه له‌ کوپه‌ پپ ده‌ناسیت؟"

خوشکم ده‌نگی هه‌لینا و گوتی: "هه‌ی گیله‌ پیاو، کی ده‌لی، پپ ده‌ناسیت؟" جو دیسان به‌ نه‌ده‌به‌وه گوتی: "پیم وایه‌ یه‌کیک گوتی، نه‌و ده‌یه‌ه‌ویت پپ بروت و له‌ ماله‌که‌ی یاری بکات."

— نه‌ها، ناگری نه‌م خاتوونه له‌ به‌ریژ پامبیلی ویستیت تا کورپکی بۆ وه‌دوژیت بۆ نه‌م مه‌به‌سته؟ ناشی به‌ریژ پامبیل، که به‌رده‌وام له‌یادی ئیمه‌دایه، نای نه‌م کورپ‌ی وا له‌ هه‌موو ژیاندا گرفتاری بووم، له‌لای هینابیت.

به‌رێز پامبیل چووك، به خۆشحالییه‌وه گوتی: "زۆر باشه، بۆت روون كردنه‌وه، له‌وه باشتر نابیت. جۆ، ئیستا زانیت مه‌سه‌له‌كه‌ چۆنه؟"

نا جۆزیف، تۆ هیشتا نەت زانیوه مه‌سه‌له‌كه‌ چیه، چونكه تۆ نازانی مامه پامبیل چووك، چۆن بیر ده‌كاته‌وه ته‌گه‌ر ته‌م كۆره بچیته مائی میس هاویشام، ته‌وا به‌ختی ده‌كریته‌وه، ده‌یه‌ه‌وی هه‌ر ته‌م شه‌وه به‌ عاره‌بانه‌كه‌ی خۆی بیبات بۆ شار و، كه‌ رۆژ بۆوه، به‌ خاتوو هاویشامی بناسینیت.

له‌دوای ته‌وه خوشكم به‌ خیرایی سه‌رمی گرت و، له‌ژێر به‌رلۆحه‌كه‌ سه‌ری بۆ شوردم و وا به‌خیرایی و به‌هێز به‌ خاوییكه‌ بۆی وشك كردمه‌وه، كه‌ دوای وشكبوونه‌وه، ماوه‌یه‌ك هۆشم له‌ خۆم نه‌مابوو. پاشان قاتیکی نوێی له‌ به‌ركردم و، داياغه‌ ده‌ست به‌رێز پامبیل و، ته‌ویش ته‌م دێره‌ هه‌میشه‌ییه‌ی خۆی پێ گۆمه‌وه: "كۆره، به‌رده‌وام سپاسگوزاری ته‌وه‌كسانه‌ به‌، كه‌ تۆیان گه‌وره‌ كردوه" باشه.

— خوات له‌گه‌ل جۆ.

— خوات له‌گه‌ل پێپ، خوا پشت و په‌نات بێ.

من، تا ته‌وه رۆژه له‌ پێپ جیا نه‌ببومه‌وه، كاتیك سواری عاره‌بانه‌كه‌ بووم، ته‌وه‌نده‌ خه‌مبار بووم، كه‌ بۆ چه‌ند خوله‌ك هه‌یچ شوینیکم نه‌ده‌دی.

بۆخۆشم نه‌م ده‌زانی، ته‌م حالته‌ له‌به‌ر جیابوونه‌وه له‌ جۆ رووی داوه، یان له‌به‌ر كه‌فی سابوونه‌كه‌.

دوای ماوه‌یه‌ك رینگه‌برین ته‌ستیره‌كان یه‌ك له‌دوای یه‌ك ده‌ركه‌وتن، به‌بێ ته‌وه‌ی رووناكایی ته‌وانیش بتوانی وه‌لامی ته‌م پرسیاره‌م بداته‌وه:

"كه‌وا له‌به‌ر چی و، بۆ چ یارییه‌ك ده‌چمه‌ مائی خاتوو هاویشام؟"

(۸)

بينينى خانمى هاویشام و ناسینى ئیستیلا

كاتزمیر ههشتى سه رله به یانى له دووكانه كەى به پریز پامبیل نانى به یانیمان خوارد. كاتزمیر ۱۰ به ره و مالى خاتوو هاویشام وه پری كه وتین و دواى چاره گیک كه یشتینه نه وى.

ماله كەى به خشتى رهشى قه دیمی دروست كرابوو، هه چوارده ورو به ریشی به میله ی ئاسن گپرا بوو، كه دیمه نیكى خه ماوی هه بوو، به رده می هیندی له په نجه ره كان دیوار كرابوو، نه وانەى دیکه ش به میلی ئاسن، وهك به ندیخانه پیشه كه یان گپرا بوو. له پیش ماله كه هه وشه یه کی لیبوو، به ئاسن په رزین كرابوو، بۆیه ناچار بووین چاوه پری بین، تا یه كیک بیّت و دهر كه بكاته وه، له گه لّ نه وه ی چاوه پری بووین، من چاویكم به ده ورو به ردا خشاندا و، بۆم دهر كه وت كارخانه یه کی بیره سازی گه وه له ته نیش ماله كه وه بوو. له و كاته دا، یه كیک له په نجه ره كان كرایه وه و دهنگیكى ناسك پرسى: "کییه؟"

وه لامی دایه وه: "منم پامبیل چووك". دهنگه كه دووباره گوتی: "زۆرباشه". په نجه ره كه داخرایه وه و دواى ماوه یه کی كه م كچیکى گه نج كه چه ند کلیلیكى به دهسته وه بوو به ره و پیلمانه وه هات.

پامبیل چووك، ئامازه یه کی به من كرد و گوتی، ئه مه پیپه.

کچه لاوه که، جوان و لووت بهرز دههاته بهرچا، گوتی: "پپ وهره ژورره وه."

من چومه ژورره وه، بهلام ریگای بهرپز پامبیلی نه دا، دهرکه که ی داخست و پی گوت: "تۆش دت ههویت خاتوو هاویشام بیینی؟"
— نه گهر خۆی بیههویت.

— بهلام نهو نایههویت.

کچه که وا به پیداگریه وه وهلامی دایه وه، جینگه ی بۆ هیچ قسه یه کی پامبیل چوک نه هیشته وه، بهلام نیگایه کی وا توندی له من کرد، ههر ده تگوت خه تابه کم کردوه!

پاشان پامبیل چوک، له ژیر لیویه وه گوتی: "کور، ههول بده کرده وه ی تۆ بیته هۆی سه ریلیندیی نهو که سانه ی تۆیان گه وره کردوه، ئینجا دوور که وته وه. کچه جوانه که دهرکه که ی داخسته وه، به نیو هه وشه که دا تیپه رین، هه وشه که خاوین بو، به بهرد فهرش کرابوو، له نیوان درزی به رده کانه وه گیا و پروه کی خۆرسک سه ریان ده ره ینا بوو.

بینای بیره سازییه که چۆل بوو، کاتیک کچه که ههستی پی کرد هۆشم له سه ر نه وییه گوتی: "تۆ ده توانی به بی نه وه ی هیچ زیانیکی بۆت هه بیته، تیر به دلته له بیره کانی نه م کارخانه یه بخۆیته وه.

به شه رمه وه گوتم: "به لئ خاتم، له وانیه به توانم."

— به لام، ههر نه وه باشتره، که ئیتر له م کارخانه یه دا بیره دروست ناکری، نه گینا هه مووی ده ترشا، وانیه؟

— له وه ده چی وایته، خاتوون.

— که سیش به ته ما نییه وه گه ری بخته وه، چونکه نه م کارخانه یه له کار که وتوو وه، نه م بینایه تا نه و رۆژه ی که ده رووخیته و له نیو ده چیته، هه روا به

چۆلى ده مېنىتته وه، ئىستا خەلك ئەوئندهيان بېره له نېو زەلكاوه كاندا داناوه،
"مالى ئاغا" نوقم ده كات.

— بۆ ناوى ئەم ماله، عه مارهتى ئاغايه.

— يه كىك له ناوه كانيه تى.

— بۆ ئەم ماله چه ئند ناوى ههيه؟

— ناوىكى ديه كه شى ههيه، ئەوئش "ستىس" ه، كه ده بى ناوىكى يۆنانى
يان لاتىنى بىت، به ماناى "بهس".

— مالى بهس! ناوىكى سهيره.

— به لى به لام ئەم وشهيه مانايه كى به رىلاوى ههيه، مه به ستى خاوه نه كانى

پىشوى ئەم ماله، ههركه سىك بووبن، ئەوه بووه كه خاوه نى ئەم ماله ئىتر
پىوىستى به هىچى ديكه نىيه و، من واى بۆ ده چم كه خاوه نه كانى ئەم خاوه
له و سه رده مه له ژيانىاندا به ته واوى رازى بوون و هىچ كه م و كوورپىيه كيان
نه بووه. دهى، با بېرۆين.

سه ره راى ئەوهى ئەو كچه به رده وام به منى ده گوت، "كوپه كه"، به لام
شايانى باسه كه خۆشى هاوته مه نى من بوو. كچىكى جوان بوو كه
هه لى سوكه وته كهى نىشانده رى خۆبه زلزانىي ئەو بوو، ههروه ها واشى به رامبه ر به
من هه لى سوكه وت ده كرد، ده تگوت شاژنىكه ته مه نى له ۲۱ سال زياتره.

له ده ركهى دواوى بىنايه كه چووينه ژووره وه، دالانه كه به ته واوى تارىك بوو،
ته نيا مۆمىك له گو شه يه ك داگېرسا بوو، كچه كه مۆمه كهى هه لگرت به
دالانه كه دا تىپه رىن و به قالد رمه كاندا سه ر كه وتىن، له پىش ده ركه يه ك راوه ستاين،
پىي گوتم:

"بچۆ ژووره وه." خۆشى له كاتىكدا مومه كهى ده برد دوور كه وته وه. زۆر
عاجز بووم و تۆزىكىش ده ترسام. به ده ست له ده ركه كه م دا. ده نگىك له ژووره وه را

گوتی: "وهره ژوروهوه." "چوممه ژوروهوه و خۆم له نیو هۆدهیه کی گهوره و رازاوهدا دیتهوه، که به کۆمه له مۆمیتک رپوناک ببوو. بیجگه له رپوناکي مۆمه کان هیچ رپوناکیه کی دیکه نه دههاته ژوروهوه. له پهنا میژیکی توالیتی جوان، خاتونیک که من هیچکات له ژیاغدا نهم دیتبوو، له سهه کورسییه کی دهسکدار دانیشتبوو، سهه ری خستبووه سهه دهستهکانی، جلوه رگیکی سپی له بهردا بوو، دیار بوو له قوماشی باش و گران دروست کرابوون. تۆرپکی سپی و تاجه گولینه یه کش به سهه یهوه بوو، به لām پرچهکانی سپی ببوون، چهند تیکه زیر و زیوی دره وشاوه به سهه و سینگییهوه هه لواسرابوو، چهند تیکه ش له سهه میزه که ده بیندران.

دیار بوو هیشتا به ته وای جلهکانی له بهر نه کردبوو، چونکه ته نیا تایهک پیتلوی له پیتدا بوو، تایه که ی دیکه ی له سهه میزه که بوو، کاتزمیر و زنجیره که شی، هیشتا نه ی به ستبوون. هه موو شتهکانی ده وره بهری که دهم دیتن رۆژگاریک سپی بوون، به لām به تپه ربوونی زه مان رهنگیان به رهو زه ردی رۆیشتبوو. بوو که که ش له نیو جلوه رگی خۆیدا وه ک شتهکانی ده وره بهری چرچ و ژاکاو ببوو، هیچ شتیکی دره وشاوه، بیجگه له چاوهکانی، به دی نه ده کرا و، وه ک په یکه ریک، بی رۆح بوو.

چاویکی لی کردم، نه گهر بم توانیبا، دهم قیژاند، پرسی: "تۆ کییت؟"

— ناوم "پیپ" ه خانمه کهم.

— پیپ؟

— من نهو کورهم که به رپیز پامبیل چوک، ناردوومی بو ئیره بو یاری

هاتووم.

— وهره پیشه وه با بت بینم.

له کاتی که دا هه ولّم ددا، چاوم به چاوهکانی نه که ویت چوممه پیشه وه، له و کاته دا چاویکم خشانده به شتهکانی ده وره بهریدا و، لیم رپون بووه، کاتزمیری سهه میزه که و کاتزمیری دیواره که ش له سهه ٤٥: ٨ وه ستاون.

خاتوو هاویشام گوتی: "چاوم لی بکه، له ژنیک که له وهتای تو له دایک بوویت، تا ئیستا تیشکی خوژی نه دیتووه، ناترسی؟"
 وه لآم دایه وه: "نا"، به لآم درۆم ده کرد.
 ئینجا دهسته کانی خسته سهر سینگی و گوتی: "دهزانی من دهستم له سهه کوی داناوه".

— به لی خانم.

— "له سهه کوی؟"

— "له سهه دلّت".

— به لی له سهه دلّه شکاوه کهم!

ئهم دپره ی وهها به هیواشی و له سهه رخۆیی و پتهوی گوت و، وهها نیگایه کی شه وقاوی و زهرده خه نه یه کی له کاتی گوتنی ئهم دپره دا هه بوو، که ده تگوت فه خر و شانازی به گوته که ی خوژی ده کات. ئینجا گوتی: "من ماندووم و شتیکم ده ویت که بم خافلئیتت (سهه رگه رمم بکات)."

من، خۆم له خه لک به دوور ده کهم، به لآم ههست ده کهم ئه گهر دانیشم و یاریکردنی ئهم و ئهو چاو لی بکه م چیتۆ وهرده گرم، پاشان به په نجبه له رزۆکه کانی نامازهی به سووچیک کرد و گوتی:
 "هۆلهوی یاری بکه".

ههر له وی پراوه ستام و وههام چاو له خاتوو هاویشام بریبوو، پیتی وابوو به ربه - ره کانیی له گه ل ده کهم.

خاتوو هاویشام گوتی:

"له وه ده چی کورپکی لاسار و سهه سهه ری بیت؟"

— نا خانمه کهم، من بو تو داخدارم. به لآم به داخه وه ئیستا ناتوانم یاری بکه م. ده شرانم ئه گهر لای خوشکم شکایه تم لی بکه ی، گرفتم بو ساز ده بیتت، که واته،

له بهر شه ویش بووایه، شه گهر بم توانیبا یاریم ده کرد، به لآم شه ماله شه وندده به لامه وه نوئ و غه ریب و خه یالآوییه که ...

خاتوو هاویشام ماوهیه که بیرى کرده وه و ئینجا له ژیر لیوییه وه گوتی: "شه ونددهی بو شه نوئییه، شه ونددهش بو من کونه، شه ونددهی بو شه و غه ریبه، شه ونددهش بو من ناشنایه و .... شه ونددهش خه یالآوییه بو ههردوو کمان!"

ئینجا شه مری پی کردم ئیستیتلا بانگ بکه م. فه رمانه که م به جی گه یاند. کاتیک ئیستیتلا هات، خاتوو هاویشام ئاماژهی پی کرد، بچیتته لای. شه جار خشلیکی هه لگرت و له سه ر سینگی ئیستیتلا و دواتر له سه ر قژه جوانه قاوه بییه کانی تا قی کرده وه و گوتی: "خۆشه ویسته که م، پۆژیک له پۆژان تو ده بییه خاوه نی شه مانه و ده توانی به ئاره زووی خۆت به کاریان بیینی. ئیستاش له گه ل شه کوره یاری پی په رین (پاستور) بکه ن، با من سه یرتان بکه م."

بییه کی به سه رسوورمانه وه گوتی: "له گه ل شه کوره؟ ئاخو شه کوره کریکاره و له چینی ئیمه نییه."

خاتوو هاویشام به ده نگیکی کز شتیکی به ئیستیتلا گوت، به حال و دووبه لآ گویم لیبوو، له وه لامی ئیستیتلا دا گوتی: "زۆر باشه، لانیکه م ده توانی دلی بشکی نی...!" ئاخو بییه که ی به شه مری خاتوو هاویشام دانیشتین و سه رقالی یاریکردن بووین. کاتیک ئیستیتلا په ره کانی به ش ده کردن، جاریکی دیکه سه رنجم دایه میژی توالیته که، شه تاکه پیلاوه ی خانمی هاویشام، که قهت له پی نه کرابوو، له سه ر میزه که بوو. سه ره تا ره نکه که ی سپی بووه، به لآم به تیپه رپوونی پۆژگار به ره و زه ردی پۆیشتبوو، چاو م له خواره وه کرد، بو شه وه ی لاقی خاوه نی شه تاکه پیلاوه بیینم، شه گو ره ویه ئاو ریشمییه ی که دایپۆشیبوو زه رد و کون کون ببوو.

پيش ٺوهي يه كه م دهستي يارييه كه كوتايي بيت، ٺيستتلا به شيويههك، كه بؤني سووكايه تي لي دههات، گوتي:

"نم كوره به جهنگاور دهليت جهك! سهيري دهسته كاني بكه چند درشتن، پيتلاوه كانيشي قهپه و ناشيرينن!"

تا ٺو رورژه، قهت بيرم لهوه نه كردبووهوه، شهرم له دهسته كانم بكه م، كه چي لهوي زانيم دهسته كانم چهنده زله و زيرن. ٺو كچه هيئنده به سووكايه تيبهوه قسه ي كرد، ژان به بهندي دل م گهشت.

يه كه م دهستي يارييه كه ي بردهوه، جاري دووه م، من په ره كانم دابهش ده كردن، شتيكي سروشتي بوو، كه ناشاره زايانه په ره كانم پي ددها، ههروه ها دهشم زاني، ٺيستتلا له خوداي دهوي ههله يه كم بكه م و، وههر قسه ي ناخوشه كانيم بدا و، به وشه گهلي وهك، كه ر، گيل، كريكار... ناوم بيئيت. خاتوو هاویشام دانيشتموو، سهيري ده كردين. پروي كرده من و، گوتي: "دهتوش شتيك بلي! ٺو، ٺو هه موو قسه ناخوشانه ي پي گوتي، ٺي تو بؤچي هيچي پي ناليي؟ سه بارهت بهو چون بير ده كه يتهوه؟"

له كاتيكد ا زمانم ته ته له ي ده كرد، گوم: "من هه ز ناكم هيچي پي بليم." خاتوو هاویشام، سهري هيئنايه خوارهوه و به هيواشي گوتي: "به سرته پيم بلي."

منيش به هيواشي وهلامم دايهوه: "لهوه ده چيت زور خو به زلزان بيت."

— ٺيتر چي؟

— وا بزنام ره وشت و ٺاكار يكي سووكي هه يه.

— چي ديكهش؟

— پيم خوشه بگه ريمه وه بو مالي خو مان.

— هيچ كاتيكيش نه بيبينيه وه؟ با زوريش جوان بيت؟

— دلتیا نیم، که دلم بیهه وی قهت نهی بینمه وه، به لآم جاری حهز ده کهم برۆمه وه بو مآله وه.

— زۆر باشه، به زووترین کات ده رۆیته مآله وه، به لآم جاری یارییه که ته او بکه.

یارییه کهم له گه ل ئیستیلا ته او کرد، دووباره من دۆراندم. کاتیک ئیستیلا هه موو په ره کانی پاستۆره کهی هه لگرتن، فرپی دانه سه ر میزه که، فه خری به سه ر ئه وانیشدا ده کرد.

خاتوو هاویشام لیتی پرسیم: "کهی دیته وه بو ئیره؟ با بزاتم، گوتی شه ش رۆژی دیکه وه ره وه بو ئیره، ئیستیلا بیبه ره خواره وه و شتیکی بدهیه بیخوات. برۆ پیپ."

ئیستیلا به مۆمیک منی رینوینی کرد بو خواره وه، رۆشنایی ده ره وه چاره کانی تازار ده دام،

پرووی کرده من و گوتی: "لیره چاره ری به." ئینجا دوور کهوته وه.

کاتیک له هه وشه ی مآله که به ته نیا بووم چاویکم له دهسته درشته کاتم و پیلاره ناشیرینه کاتم کرد، ئه وان تا ئیستا هیچ کات منیان ناره حهت نه کرد بوو، به لآم ئه و رۆزه منیان په شیو کرد، له و کاته دا پر به دل ئاواتم خواست که: "بریا جو دۆخیکی ئابروودارانه تری هه بایه، تا من له شوینیکی باشتر گه وره ببوومایه.

کاتیک ئیستیلا گه راپیه وه، له تکیک نان و هه ندیک گوشت و په رداخیک بیره ی به دهسته وه بوو، په رداخه بیره کهی له سه ر عه رز دانا و نان و گوشته کهشی به بی ئه وه ی چاوم لی بکات بو راداشتم. به م کرده وه یه ی وای سووکایه تی پی کردم، ده تگوت سه گیکی له کن راوه ستاوه، ئه ویش سه گیکی دزیو.

ئەو ھەندە بە سووکی و بی قییمەتانه ھەلسوکەوتی لە گەڵا کردم، بی ئیختیار ئەسیرین بەسەر ڕوومەتەکاندا ڕژایە خوارەو. بە بینینی فرمیسکەکانم تیشکی خۆشحالی لەنیوچاوانییەو دیاربوو، سەیرئیکی کردم و ڕۆیشت.

کاتیئیک دوورکەوتەو، سەیری دەورو بەرم کرد تا شوینیک بدۆزمەو و ڕوخسارمی تیدا حەشار بەدم. چوومە پشت یەکیئیک لە دەرکەکانی بیرەسازییەکە پڕ بە دلم گریام و لە کۆتایدا بە قۆلی کراسەکەم چاوەکانم سەپییەو و لە پشت دەرکەکە ھاتمە دەرەو نان و گۆشتەکە بەچیژ و بیرەکە گەرما بەخش بوو. لەو کاتەدا ئیستیتلا بۆ بەرپێکردنی من بە دەستەکلێلێکەو پەیدا بوو و دەرکەکە ی کردەو و منیش بەبی ئەو ی چاوی لی بکەم، بە پیشیدا تپپەریم، دەستیئیکی خستە سەر شانم و گوتی: "ئە ی بۆ ناگری؟"

— لە بەر ئەو ی نامھەوی بگریم.

— نا، وانییە، دەتھەوی بگریت، دیارە ئەو ھەندە گریاوی خەریکە کویر دەبی، ئیستاش سەرلەنوی خەریکە گریانت دیتەو.

لە پاشان بە جوولانەو یەکی خۆپەسندانە و بە دەنگیئیکی بەرز دەستی بە پیکەنین کرد و منی دەر کرد و دەرکەکە ی داخست.

بە حالەتیئیکی خەماوی بەرەو مائەو گەرماوە، بیرم لە رووداوەکانی ئەو ڕۆژە دەکردنەو، تازە تیگەیشتبوم کە من کورە کریکارئیکی سادەم.

(٩)

ههولم دا له خهلكی ره شوکی نهیم

کاتیك گهیشتمه مائهوه، خوشکم زۆرخوازیاری ئهوه بوو، زانیاری وردی سهبارت به مائی خاتوو هاویشام دهست کهویت. بهبی وچان پرسیاری لی دهکردم، لهناکاو ههستم به زهبریکی قورس کرد، که له پشتم دارا، هیژی زهبره که ئهوهنده بوو، که فرپی دام و دهموچاوم به دیواره کهدا درا، هۆکاره کهشی ئهوه بوو، که پرسیارهکانی خوشکم وهک پیویست و بهو جۆرهی ئهوه هزی لی بوو، به وردی وهلام نهدابوهوه.

له ههمووشی خراپتر ئهوه بوو که بۆ چاواردهوهی ئیواره، بهریژ پامبیلّ چوک هات بۆ مائی ئیمه تا وردهکاریی رووداوهکان بیستیّت، له گهلا هاتنی دهستی کرد به پرسیارکردن:

خاتوو هاویشام قهیا فهی چۆنه؟

— دریژ و رهشتال بوو.

خوشکم رووی کرده پامبیلّ چوک و گوتی: "وا یه مامه گیان؟" ئهویش به ئامازهی چاوهکانی قسهکانی منی پهسهند کرد، که لهوهرای من بۆم دهرکهوت، پامبیلّ بۆ خۆی قهت خاتوو هاویشامی نه دیتوو، له بهر ئهوهی قسهکانی من هه مووی درۆ بوون.

پامبیلّ چوک پرسیاری لی کردمهوه: "کاتیك ئه مرۆ بهیانی چوویته ژوورهوه، خاتوو هاویشام چی ده کرد؟"

— له نیۆ عه ره بانیه کی قه دیفه بییدا دانیشتبوو.

خوشکم و پامبیلّ به سه‌رسوورمانه‌وه سه‌یری یه‌کتریان کرد و به پینکه‌وه گوتیان: عه‌ره‌بانهی قه‌دیفه‌یی؟!

— به‌لی، هه‌روه‌ها خاتوو ئیستیتلا له په‌نجه‌ره‌ی عاره‌بانه‌که‌وه له سه‌ر ده‌ورییه‌کی ئالتوونی کیک و شه‌رابی ده‌دایه.

پامبیلّ پرسى: "که‌سى دیکه‌شى لی بوو؟"

— به‌لی، چوار سه‌گ.

— گه‌وره، یان بچووک؟

— زۆر گه‌وره، ئەوان بۆ خۆیان خواردنه‌که‌یان که شفته بوو له‌نیو سه‌- وه‌تیه‌کی زیویندا ده‌رده‌هیننا و ده‌یان خوارد.

خوشکم و پامبیلّ سه‌رله‌نوێ به سه‌رسوورمانه‌وه سه‌یری یه‌کتریان کرد، له پاشان خوشکم لیبی پرسیم: "باشه ئەم عه‌ره‌بانه له کوی وه‌ستابوو؟"

— له‌نیو ژووره‌که‌ی خاتوو هاویشام، به‌لام ئەسپیان پێوه نه‌به‌ستبوو.

پامبیلّ پرسى: "چ یارییه‌کتان کرد؟"

— به‌ ئالا یارییمان ده‌کرد، ئیستیتلا ئالایه‌کی شینی ده‌جوولانده‌وه، منیش

ئالایه‌کی سوورم پێ بوو و خاتوو هاویشامیش ئالایه‌کی پێ بوو، ئەستیره‌ی ئالتوونیی پێوه بوون، ئینجا هه‌رسیکمان شمشیره‌کامان ده‌رده‌هینان و هاوارمان ده‌کرد بژی، بژی...

خوشکم گوتی: "شمشیر؟ له کوی‌تان هینابوون؟"

گوتم: "له‌نیو سندوقیکی بچووکدا. که ده‌مانچه‌یه‌ک و مره‌با و حه‌بیشی تیدا

بوو. ژووره‌که‌ی خاتوو هاویشام تیشکی خۆری ناگاتی، به‌لام به‌ مۆم وه‌ک رۆژ رووناکیان کردبووه‌وه.

سه‌رله‌نوێ هه‌ردووکیان لیک ر‌امان و، وه‌ها سه‌رقالی گفتوگۆ سه‌باره‌ت به

قه‌سه‌کانی من بوون که مه‌جالیکى کورتم ده‌ست که‌وت و خۆم له‌ پرسیاره‌ یه‌ک له‌دوای یه‌کی ئەوان ر‌زگارکرد.

هیشتا ئەو دووانه خه ریکى وتووێژ بوون که جو بۆ خواردنه وهى چا هاته ژووره وه و خوشکم هه موو درۆیه کانی منى به تام و چيژيکى تاييه ت بۆ گيپراه وه . کاتيک بينيم که جو له بهر سه رسوورمان چاوه زل و شينه کانی به ملاوبه ولادا ده سوورپييت په شيمان بوومه وه که بۆچى ئەوهنده درۆم کرد و دواى رپويشتنى به رپيز پامبيل به هيواشى سهردانى کارگه کهى جو م کرد و پيم گوت: ئەرى ئەو قسانهى سه باره ت به خاتوو هاویشام کران له بيرت ماون ؟

— له بيرم ماون و سيقه شم به قسه کانی تو ههيه، باشه به راست ده زانى به لامه وه زۆر سهير بوون؟

— "گوێ بگره جو، ئاخو ئەو قسانه هه موويان درۆ بوون، هه موويان." له پاشان بۆم روون کرده وه، که کاتيک هاتمه وه بۆ ماله وه زۆر عاجز و نارپهحه - ت بووم و نهم ده توانى وه سفى ئەو رۆژه بۆ خوشکم و پامبيل بکه م. ههروه ها بۆم گيپراه وه که له مالى خاتوو هاویشام کچيکى جوانى و لووتبه رزى لى بوو و به منى ده گوت، تو نه جيب زاده نيت و له رپزهى خه لکى ره شوکى دييته ژمار، له وانه يه درۆ کانم تا راده يه ک کرداريک بن، له به رامبه ر قسه کانی ئەو کچه . جو دواى توژيک بير کرده وه گوتى: "پپ ده بى هه ميشه شتيکت له بير نه چيت که درۆ به هه ر شيويه ک بيت درۆيه، پيويست ناکات هيچى دیکه سه باره ت به وان بليى. ههروه ها سه باره ت به ره شوکى و ئاساييبونت، تو ناتوانى به درۆ کردن خو ت له م چينه رزگار بکه ی."

کاتيک ئەو شه وه بۆ پيشوودان چوومه ژووره کهى خو م دريژ بوومه وه و ماوه يه ک بيرم له وته کانی جو کرده وه، به لام ئەو بيره ش له مي شکم دهر نه ده چوو که خاتوو هاویشام و ئيستيتلا جو بينن، ده بى به لايانه وه چهنده ساده و ره شوکى بيت؟

(١٠)

شهری دهسته ویه خه له گه‌ل نه جیبزاده یه کی ره‌نگپه‌پیوو

کاتزمی‌ری دیاری کراودا چوومه‌وه مالی خاتوو هاویشام. به زه‌نگلی‌دانی من. ئیستیلا هاته دهر و منی به‌ره‌وه دالانه‌که شه شوینه‌ی مؤمه‌که‌ی لی بوو رینوینی کرد، له‌پاشان مؤمه‌که‌ی هه‌لگرت و منی به‌ریگه‌یه‌کی ریک پیچه‌وانه‌ی جاری پیشوودا برد.

کاتیک به‌دالانه‌که‌دا تیده‌په‌رین، له‌ناکا و ئیستیلا پاره‌ستا و ناوری دایه‌وه، راره‌ستانه‌که‌ی شه‌هنده له‌ناکا و بوو، خه‌ریک بوو به‌سه‌ریدا بکه‌وم.

گوتی: "باشه..."

وه‌لامم دایه‌وه: "باشه، خانم."

چاوه‌کانی له‌چاوی من بریبوو، دیاره‌منیش هه‌رچاوم له‌شه‌ده‌کرد.

پرسی: "من جوانم؟"

— به‌لی، واده‌ده‌که‌وی که‌زۆر جوانی.

— "کرده‌وه‌کانم زۆر سووکن؟"

— شه‌هنده‌ی جاری پیشوو نا.

— نا.

له‌گه‌ل وتنی شه‌م قسه‌یه، بریقه‌یه‌که له‌چاوه‌کانی دره‌وشا و کاتیک درابین وه‌لامم دایه‌وه، به‌هموو هی‌زی خۆی زله‌یه‌کی لی دام و گوتی: "هه‌ی مه‌میمونی بچکۆله، ئیستا بلی چۆن سه‌بارت به‌من دادوه‌ری ده‌که‌ی؟"

— هیچت پی نالیم.

— "لهوانهیه بتههویت لهسه ره وه وه لآمم بدهیته وه."

— نا، مه بهستم شه وه نییه.

— "ئه ی بۆ ئیتر ناگری، هه ی بیچاره؟"

— من له وه به دوا له دهست تۆ ناگریم.

دیاره درۆم ده کرد، له بهر شه وه ی هه ر شه کاته له نیو دلما ده گریام و بۆشم روون بوو، ئەم کچه له داها تووشدا ده بیته هۆی گریام .

له قالدرمه کان سه رکه وتین و گه یشتینه ژووره که ی خاتوو هاویشام، ئیستیلا له نزیک ده رکه که منی جی هیشت و رۆیشت، ماوه یه ک پراوه ستام تا خاتوو هاویشام سه ری بهرز کرده وه و منی بینو و به بی شه وه ی بچووکتین نیشانه ی سه رسوورمان به ده موچاوییه وه دیاریت گوتی: "که واته بهم شیوه یه رۆژه کان تی په رین؟"

— به لئ خاتوون شه مرۆ...

به تووره ییه وه گوتی: "قسه مه که آ من نام هه ویت بزائم شه مرۆ چ رۆژیکه، ناماده ی بۆ یاریکردن؟"

— به لئ خاتوون.

به بی سه برانه گوتی: "له وه ده چیت ئەم ماله تۆشی پیر و خه مبار کردوه و تۆیش هه زیکت له یاریکردن نییه، باشه ده تهه ویت ئیشیک بکه ییت؟"

— به لئ به وه پری خۆش حالیه وه.

— که واته برۆ بۆ شه ژووره ی رووبه رووی ئیره و چاوه ری به، تا من دیم.

فه رمانه کهم به جی گه یاند، ئەم ژووره ش له رووناکی خۆری پارێزراو بوو و ته نیا تیشکی چهن د مۆمیک تۆزیکیان رووناکی پی ده به خشی.

هه ممو ئه شياكانى نيو ژووره كه توى توى تۆز و خوليان له سهر كه وتبوو،
ژۆر بهى شته كانيش به تىپه رپوونى زه مان دراپوون. له نيوه راستى ژووره كه ميژىكى
گه ورهى لى داندرا بوو كه به قوماش داپوشرابوو.

دهتگوت له كاتىدا كه خهريكى ميواندارى بهى گه وره بوون، ماله كه و
كاتژميره كانى له ناكاو راوه ستاون. جالجالۆكه نيوه راستى ميژه كهى ته نيبوو و
دهنگى ئه و مشكانهى كه له گۆشه و كه نارى ژووره كه هاتوچۆيان ده كرد.
هه وره ها خشه خشى قالۆچه (قالۆنچه) له نيو سو به كۆنه كه دا به گوى ده گه يشت.

خهريكى سهير كردنى ئه م جڤ و جانه وهرانه بووم، كه خاتوو هاویشام ده ستى
خسته سهر شام. گۆچانه كه يشى به دهسته كهى ديكهى گرت بوو و خۆى به
سهريدا دابوو، ئامازهى به ميژه كه كرد و گوتى: "ئيره ئه و شوينه به كه دواى
مردم له سهر ئه و ئيم داده نين و خهلكيش دين بو سهير كردم." له پاشان كۆمه لىك
جالجالۆكهى نيشان دام و گوتى: "پيت وايه ئه وانه چين؟

گوتم: "بهرم بو هيچ ناچيت، نازام."

— كىكى گه وره به، كىكى زه ماوه ند، زه ماوه ندى من.

له پاشان چاوىكى به ده ورو بهرى ژووره كه دا خشان و له كاتىدا پالى به شانى
منه وه دابوو، گوتى: "تۆزىك له نيو ژووره كه دا بم گيره"، ئيت زانيم له مه و دوا
ئيشى من ئه وه به كه له نيو ژووره كه دا پياسه به خاتوو هاویشام بكم. پالى به
منه وه دا و كه ميك رۆيشتين، دواى ماوه به كه گه ران له ژووره كه دا گوتى: "برۆ
ئيستىلام بو بانگ بكم"، چوممه دهره وه و ئيستىلام ئاگادار كرد و گه رامه وه،
دواى تۆزىك ئيستىلام له گه ل چوار كهس له خزمه كانى خاتوو هاویشام هاته
ژووره وه.

سى كه سبان ژن و به كى كيشيان پياو بوو، هه ربه كه له وان هه ولى ده دا له
رژدانان و دهر برىنى خۆشه ويستى بو خاتوو هاویشام له وانى ديكه پيش بكه و يت،

به لّام هیچ کامیان نهیده توانی بیفریوینی له بهر شه وهی شه و دهیزانی دهرپرینی ههستی هه موویان درّیه و هه موویان بی سه برانه چاوه رپی مردنی ده کهن، بو شه وهی میراتیان دهست که ویت. له بهرام بهردا خاتوو هاویشام سووکایه تی به هه موویان ده کرد و ته نانهت که سیکیشیان نه یویرا هیچ بلیت. دواى ماوهیه که شه مری پی کردن برۆن.

کاتیک ئیستیلا مؤمیکی هه لگرت و له گه لیان رۆیشته ده ره وه، خاتوو هاویشام رووی کرده من و گوتی: " پیپ شه مرۆ سالرۆژی له دایکبوومه، به لّام من نه ئیزنی شه وان و نه ئیزنی هیچ که سیکی دیکه مه نه داوه ناوی شه م رۆژه بهینن شه وان شه که لیرهت بینن بهم هۆیه وه هاتبوون سه ره رای شه وه شه ته نانهت نه یان ویرا ناویشی بینن." له و قسانه دا بووین، که ئیستیلا گه رایه وه، خاتوو هاویشام شه مری پی کردن بچینه ژوره که ی و یاری بکه یین.

هه رسیکمان گه رایه وه ژوره که ی شه و هه ره که رۆژی پیش سه ره قالی یاری کردن بووین. خاتوو هاویشام به وردبینیه وه سه یری ئیمه ی ده کرد و خشل و ئالتوونی له سه ر قژ و سینگی ئیستیلا داده نا و هه ولّی ده دا سه رنجی من زۆر تر بو لای جوانیه که ی شه و پراکشیت.

پاش چهنده کاتژمیر یاری کردن وه که جاری پیشوو کاتیک بو گه رانه وه ی من د- یاری کرا و هه ر وه که جاری پیش به ره وه هه وشه ی ماله که رینوینی کرام تا خواردنیکم بو بینن. شه جار هه شه بو ماوهیه که منیان به ته نیا هیتشه وه تا بوخۆم که میک له نیو هه وشه که دا پیاسه بکه م.

له کاتیکدا سه یری کونج و قوژینه کانه ده کرد، به هه لکه وت له پشت په نجه ره یه که وه چاوم له ژوریک کرد و به وپه ری سه رسوورمانه وه چاوم به گه نجیکی ره نگه پریو که وت که قژی ته نک و مژۆلی سووری هه بوو، له گه ل شه وه ی منی دیت،

خۆی شاردهوه، به لّام داوی ماوهیه کی کهم گه راپیه وه و گوتی: "سلاو کوره گه نجه که".

— سلاو

— کی تۆی هیناوه بۆ ئیره؟

— ئیستیلا

— کی ئەم مۆلّه تهی پی داوی له نیو حه وشه کهدا بگه ریت؟

— ئیستیلا

— وه ره با شه ر بکه یین.

بێجگه له ملدان به پیشنیاره کهی ئەو هیچ وه لامینکم پی نه بوو، له بهر ئەوهی به شیوهیه کی توند و پیدانگرا نه پی گۆتم. من هه روا واق و ور مابووم، که بی ئەوهی خۆم بزاتم وهک ئەوهی هیژیکی نامۆ رام کیشیت، به داویدا رۆیشتم. ئینجا گوتی: "راوهسته، خۆ لانیکه م هۆکاریکم پیویسته بۆ شه رکردن له گه ل تۆ." قۆزی راکیشام و سه ریشی به توندی له زگم دا، منیش تیم سه رواند و ده مه وه یست بۆ دووهم جاریش لپی بده م که گوتی: "وه ره با برۆینه ئەو به شه که سافتره" منیش به داویدا رۆیشتم، تا گه یشتینه ئاخری باخه که، چاکه ت و کۆت و ته نانه ت کراسه که یشی داکنه د. له گه ل ئەوهی دیار بوو که زۆر به هیژ و شه رانی نییه، به لّام ئەو جوولانه وهی که له ده ستپیکێ شه ره کهدا له خۆی نواند، منی ترساند.

به وه په ری سه رسوورمانه وه بینیم که به یه که مین کۆله مستی من که وته سه ر عه رز و به پارانه وه سه یری ده کردم. هه ستایه وه و خۆی ته کاند و دیسان هاته پیشه وه، سه رله نوێ که وته سه ر عه رز و به دوو چاوی ره ش له منی روانی.

گه نجیکێ پاک و نه ترسی ده نواند. هه رچه نده من پیشنیاری شه رم نه دا بوو، به لّام له م سه رکه وته م هه ستم به خۆشحالی ده کرد. جله کانی خۆم له بهر کردنه وه و

له ئه ویشم پرسى پېویستت به یارمه تی ههیه یان نا؟ گوتی: "نا، سپاس." مال
ئاواییم کرد و رۆیشتم.

کاتیك گه پامه وه بو چه وشه كه، ئیستیلا به دهسته کلیله كانه وه چاوه رپی
ده کردم. بریقه یه کی خوشحالی له نیو چاوه کانیه وه دهره وشایه وه. وهك ئه وهی
شتیک رووی دابوو كه ئه وهی خوشحال کردییت.

گوتی: "هه ره پیشه وه، ئه گه رپیته خوشه ده توانی ماچم بکهیت."
کولمه کانی هینایه پیشه وه و منیش ماچم کرد، به لام ههستم کرد، ئه وه
پاداشتیکه، دراوه به کورپکی ره شوکی و نرخه کەشی به رامبه ره له گه ل پارهیەك
که دهریته به سوالکه ریک.

(۱۱)

جو له مالى خاتوو هاویشام

خه یالَم له مهسه لهی شه پرکردن له گهَل کورپه په نگپه ریوه که زور نالوز بوو. هه چي زیاتر بیرم له بابه ته که ده کرده وه، میړمنداله په نگپه ریوه کهم وینان ده کرد زورتر دلنیا ده بووم که رووداویکی ناخوش ده قه ومییت. ته نانه ت چه ند روتیک له ماله وه نه ده هاتمه ده ره وه و به خو پاریزییه وه له په نجه ره ی چیشتخانه که وه سه یری ده ره وه م ده کرد و چاوه ریی شه بووم، پاسه وانیک بیته به دوامدا. شه و پوژهی که برپار بوو بو مالى خاتوو هاویشام، واته شوینی کرده وه درندانه کهم، بچم، ترسه کهم بی وینه بوو، به لام به هه ر حال ده بوو بچم. به لام نه شه گه نجه م بینیه وه و نه شه و پوژه و پوژانی تریش باسیک له و شه ره هاته بیته.

کاتیک گه یشتمه مالى خاتوو هاویشام له ده ره وه ی ژوره که کورسییه کی تایه دارم بینى. له و پوژه وه شه رکی من شه بوو که کاتیک خاتوو هاویشام له پیاسه کردنی به یارمه تی من ماندوو ده بیته، له سه ر کورسییه که داینیم و له نیو ژوره که ی خو ی و ژوره که ی ته نیشتی پیاسه ی پی بکه م.

کاتیک زورتر له گهَل یه کتر ناشنا بووین لیتی پرسیم چ فیبر بووم و دم هه ویته بجه چ کاره؟ گوتم، من بهم زووانه له کارگه ی ناسنگه ری جودا فیبری کار ده م. پیم گوته، هیچ نازانم، به لام ده مه وی هه موو شته یه ک فیبر م، هیوادار بووم که به

بینینی تامه زرۆیی من بو فیر بوون، بو گه یشتن به ناما نجه کهم یارمه تیم بدات، به لām نه ته نیا هیچ ههنگاو یکی بو هه لئه هینامه وه، بیجگه له تۆزیک خواردن، دیناریکیشی نه دامی.

ئیسیتایلا بهردهوام لهو مالهدا بوو، هه رکات دهچووم بو مالی هاویشام منی دهبرده ژووره وه و له کاتی رۆیشتنیشدا له گه لām دههاته خواره وه، به لām ئیتر نه یگوت ماچی بکه م، جاری وابوو وهک ناشنایهک هه لسوکه وتی له گه ل دهکردم و جاری واش بوو هه وتی ددها پی م بسه لمینیت که به ته واوی لیم بیزاره.

زۆر جار خاتوو هاویشام به هیواشی یان کاتی که پیکه وه ته نیا ده بووین پی دهگوت: "پیپ، ئه ری ئیسیتایلا هه ر پۆژ جوانتر ناییت؟"

کاتی که وه لām که م "به لی" ده بوو، زۆر خوشحال ده بوو. زۆر جار هه لسوکه وتی ئیسیتایلا ئه وه نده ناروون و دژه یه که دههاتنه بهرچاو که نهم ده زانی چ بکه م و چ بلیم. له م کاتانه دا خاتوو هاویشام ئیسیتایلا له باوهش دهگرت و به به گوێچکه یدا دهیچراند: "دلایان بشکینه ئه ی هیوا ی من، ئه ی مایه ی شانازی من، دلایان بشکینه و هیچ کات په حمیان پی مه که."

له لایه کی دیکه شه وه هه موو جار ی که خوشکم و پامبیللی نه زان له چیشته خانه ی مالی ئیمه داده نیشن و به قسه له سه ر خاتوو هاویشام و پرسیارکردن له من درێژه یان ددها. جاری وا بوو که پامبیل چوک یه خه ی کراسه که ی دهگرتم و ده بیردم بو نزی که ئاگره که له وه دهچوو بیهه ویت بم برژینیت، ئینجا دهستی پی دهکرد: "خانم، ئه وه یه ئه و کورهی که تۆ گه ورت کردوه"، و درێژه ی پی ددها "کورپه سه رت بهرز که و بهردهوام سپاسگوزار به له وانه ی تۆیان گه وره کردوه."

له پاشان دووبه دوو سه باره ت به خاتوو هاویشام و ئه و ئیشانه ی له گه ل من و بو منیان دهکات، ئه وه نده قسه ی قۆریان دهکرد که زۆر جار خه ریک ده بوو بگریم، پی م خۆش بوو به گژ پامبیلدا بچم و دایگر م به شهق و پیتلاقه.

جۆ هيچكات له م گفتوگويانه دا به شداری نه ده كرد و خوشكيشم كه ده بييني جۆ هيچ هه زيكی به چوونی من بۆ ئه و ماله له خۆی نيشان نادات، له هه ر دوو كمان تووره ده بوو.

ماوه يه كی زۆر به م شيوه تيبه ري، رۆژيک خاتوو هاویشام پيی گوتم: "پيپ ورده ورده خه ريکه دريژ ده بيت،" ئه و رۆژه ئيتر هيچي نه گوت. به لام رۆژيکی ديکه كه چوومه ماله كه يان گوته: "پيپ، گوته ئه و ئاسنگه ره ی خزمته ناوی چي بوو؟" — "جۆ گارجيی" خاتوون.

— ئه و كه سه هه ر ئه و وه ستايه يه، كه ده ته هه ويته بيينه شاگردي؟
— به لي خاتوون.

— كه واته باشتره به زووترين كات فيربوونه كه ته ده ست پي بكه ی، ده كری رۆژيک گارجيی له گه له تو بيت بۆ ئيره و به لگه پيويسته كانيش به يني؟
— پيم گوته، جۆ هاتن بۆ ئيره به شانازييه كی گه و ره ده ژمي ريت.
— كه واته پيی بلي با به زووترين كات بيت، تو ش له گه لي وه ره.

دوو رۆژ دواي ئه م قسه، جۆ جلوه به رگی رۆژانی يه كشه مهي خۆی له به ر كرد و هاوړی له گه له من هات بۆ مالي خاتوو هاویشام. خوشكم هه زي خۆی نواند له گه له ئيمه بيت بۆ شار و تا گه رانه وه مان له لای ئافه رته جوانه كانی مالي پامبيل چوك بمينيته وه.

ئه و رۆژه كارگه كه مان داخست و به ره و شار وه ري كه وتين. من و جۆ يه كسه ر چوينه مالي هاویشام. ئيستيا بۆ كرده وه ی ده ركه كه هات و جۆ تا ئه و ی بيینی كلاوه كهی له سه ر سه ري هه لگرت و چاوه ري بوو.

ئيستيا پيی گوتم، هه ر دوو كتان ده توانن بچنه ژووره وه. قۆلي جۆم گرت و بر دم بۆ لای خاتوو هاویشام. وه ك هه ميشه له ته نيشته مي زي تواليته كه دانيشتبوو. به چوونه ژووره وه ی ئيمه سه ري به رز كرد، رووی كرده جۆ و

گوتی: "تۆۆۆ...، ئیوه میردی خوشکی ئەم کورەن؟ ئیوه ئەم کورەتان گەورە کردووه تا فییری کاری بکەن، وایه بەرپێز گارجیپی؟"
 له هەموو کاتی دیدارە کەماندا جۆ سوور بوو لەسەر ئەوهی له جیاتی خاتوو هاویشام له گەل من قسە بکات.

لەم کاتەدا گوتی: "پێپ، تۆ دەزانی من و تۆ بەردەوام وەک برادەر بووین پێشتم خۆشە لە داها توودا له کارگە ئاسنگەریه که له لای خۆم ئیش بکە و یارمەتی من بدە، بەلام تکایه ئەگەر لەم ئیشه رازی نیت پێم بلی، دلنیا به من به دلخوازی تۆ دەکەم."

— "ئایا ئەم کورە، تا ئیستا به نێسبەت ئەم ئیشە نارزایەتی دەبرپێوه؟ ئەم ئیشە خۆش دەوێت؟"

جۆ سەرلەنوی رپوی کردە من و گوتی: "پێپ، پێم وایه ئەم ئیشە بەردوام ئارەزوی دلێ خۆت بووه و تا ئیستا نارەزایەتیت دەرنەبرپێوه؟"
 هەولێ من بۆ ئەوهی جۆ تیبگەیهنم له کاتی قسەکردن له جیاتی من رپو بکاتە خاتوو هاویشام بەخۆرایی بوو. هەرچی من به جۆ لانهوهی سەر و دەستم تێم دەگەیاندا که لایهنی قسەکردنی جۆ خاتوو هاویشامه و من نیم، زیاتر هەولێ دەدا رپو بکاتە من. لەوه دەچوو که وا بیر دەکاتەوه ئەوه شەرتی ئەدەبه که له کاتی قسەکردن دا رپو نەکاتە ئەو.

خاتوو هاویشام له جۆی پرسی: "بەلگه پێویسته کانت هیناون؟"
 جۆ به شیوهیه که دهتگوت پرسیاره کهی به دل نەبووه به منی گوت: "پێپ، تۆ دەزانی له گەل خۆم هیناومن و ئیستاش له نیو کلاوه کەم دان." ئینجا له نیو کلاوه کهی دەریهینان و له جیاتی خاتوو هاویشام دانی به دەستی من، کاتیک ئیستیلام بینی که له پشت خاتوو هاویشامهوه راوهستاوه و به بزوهه سهیری هەلسوکهوتی جۆ دەکات، زۆرم هەست به شەرمەزاری دەکرد.

به‌هه‌رحال، ناسنامه‌کانم لی وەرگرتن و دامن به دهستی خاتوو هاویشام،
 ئەویش خویندنییه‌وه و به جۆی گوت: "تۆ که له فیڕ کردنی کار به‌م کورپه‌ خوازیاری
 پاداشت و هه‌قده‌ست نیت؟"

کاتیکی جۆ بی‌ده‌نگ بوو و وه‌لامی ئەم پرسیاره‌ی نه‌دایه‌وه، من وه‌ده‌نگ ها‌تم و
 گوتم: "جۆ بۆ وه‌لام نا‌ده‌یته‌وه."

— پیپ، له‌بهر ئەوه‌ی ئەم پرسیارانه‌ له‌نیوان من و تۆ بی مانایه و تۆ خۆت
 باش ده‌زانی وه‌لامی پرسیاره‌که‌ش، نه‌خیره.

خاتوو هاویشام له‌ می‌زه‌که‌ی ته‌نیشته‌ خۆی تووره‌که‌یه‌کی بچووکی هینایه
 ده‌روه و گوتی: "پیپ له‌ به‌رامبه‌ر ئەو کارانه‌ی لی‌ره کردوونی، هه‌قده‌ستی لای
 منه و ئەوه‌ش هه‌قده‌سته‌که‌یه‌تی، ئەم پارهیە ۲۵ "گیڤنی" ه (هه‌ر گیڤنی به‌رامبه‌ره
 له‌گه‌ڵ یه‌ک لی‌ره و یه‌ک شیلینگ)، ها پیپ، ئەم پارهیە وەرگره و بی‌ده به‌ ده‌ست
 وه‌ستایه‌که‌ت.

له‌وه‌ده‌چوو که قه‌یافه‌ی سه‌رسووڕه‌پینه‌ری خاتوو هاویشام و قسه‌کانی له‌گه‌ڵ
 دیمه‌نی ژووره‌که‌ به‌ یه‌ک جاری حال‌ی جۆی تی‌ک دا‌بوو، له‌بهر ئەوه‌ی له‌و کاته‌شدا
 هه‌ر له‌ گه‌ڵ من قسه‌ی ده‌کرد.

— زۆرسپاس پیپ، له‌ قوولایی دل‌ه‌وه ئەم پارهیەت لی وەرده‌گرم، به‌لام
 هه‌لبه‌ت خۆم هیچکات داوام نه‌ده‌کرد.

خاتوو هاویشام گوتی: "خواتان له‌گه‌ڵ پیپ، ئیستیتلا ئەمانه بۆ ده‌روه
 رینوینی بکه."

پرسیارم کرد: "خاتوون من پینوسته بيمه‌وه ئی‌ره؟"

— "نا له‌مه‌وبه‌دوا گارجی‌ری وه‌ستای تۆیه."

من له‌ ژووره‌که‌ ده‌چومه‌ ده‌روه، که ئەو جۆی بانگ کرد و گوتی: "گارجی‌ری
 که‌می‌ک بوه‌سته ده‌بی شتی‌کت پی بلیم."

گویم لی بوو که خاتوو هاویشام پینی ده گوت: "ئەم کورە لیڤه کورپیکی باش بووه و ئەم بره پارەیهیەش کرپی ئەوه. بە دلنیاپیەوه که تۆ پیاویکی بە ویژدانی و لەوەش زیاتر هیچی دیکەت ناوێت. نە پاداشتیکی دیکە و نە پارەیه کی دیکە." کە ی و چۆن جو هاته دەرەوه، نازانم. تەنیا ئەوهم بینی که لەجیاتی هاتنە خوارەوه، بە قالدەرمەکاندا سەر کەوت، بەدوایدا رۆیشتم و دەستم گرت و هیئامە خوارەوه. خولە کینک دواتر لە دەرکە ی حەوشە که هاتینە دەرەوه و دەرگا که داخرا و ئیستیلا لە بەرچا و ون بوو.

کاتی که گەیشتینە مائی پامبیل، خوشکم هاواری کرد: "چیت بەم کورە دا". جو گوتی: "هەلێنە چیان داوہتی؟"

گوتی ۲۰ لیڤه پاداشتیکی باشە. جو بە خوڤحالییەوه توورە که بچوو که کە ی بو ڤاگرت و گوتی:

"۲۵ گینی ۵. پامبیل چووک دەستی بو لای خوشکم درێژکرد و گوتی: "۲۵ گینی، بەراستی خاتونە کهم ئیوه شایانی ئەم پاداشتە بوون. هیوادارم بە باشی ئەم پارەیه بە کار بهینن." لە پاشان لە کاتی کهدا بەتوندی دەستی منی گرتبوو، گوتی: "خوینیتان ئیشیک من دەستی پی بکه م بەردەوام دروستە؟"

هەمان کات چوینە نووسینگە یە ک بو ئەوهی دانانی من وە ک شاگردی جو توومار بکهین. بە لگە کان توومار و پەنجە موور کران و، من بە شپۆه ی رەسمی بووم بە شاگردی جو. کاتی که پراینەوه مائی پامبیل، خوشکم لە خوڤشی ئەو ۲۵ گینیە لە پیستی خویدا جیگە ی نە دەبووه و زوری لی دەکردین که نانی نیوەرۆ لگە ل مائی بەرپز هابیل و مائی بەرپز ویپسیل لە چیشخانە ی "ورچی شین" بخوین.

ئەو رۆژەم بە خەيالايتىكى ئالۆزەو بەردە سەر. نەيان دەهيشت برۆم، بخرەوم و ھەركاتىك دەيان ديت خەوم لى كەوتوو و سەرم بەسەر شانەكاندا شۆر بۆتەو، ھەليان دەستاندم و دەيان گوت ئەمپۆ خۆش بە و چيژ وەرېگرە.

دوچار گەراينەو مالاھو. كاتىك گەرامەو نيو ژوورە بچكۆلەكەى خۆم ھەستم كرد، بەراستى نارەھەتم. بەباشى دەم زانى ھيچ ھەزىكم لە پيشەكەى جۆ نىيە. ھەلبەت وەختىك پيشەكەى جۆم پى باش بوو، بەلام ئەو رۆژە ئيتەر ھەزىكم سەبارەت بە ئاسنگەرى ھەست پى نەدەكرد. يەكەمىن رۆژى فيركارىم لەلای جۆ، زۆر دلشكاو و بى ھيوا بووم، بەلام تەنيا شتىك خۆشحالى دەكردم ئەوھىە كە لە ھەموو ماوھى فيركارىيەكەم، ھيچ شتىكم لەو بابەتە پى نەگوت. تەنانەت بۆ خۆشم نەم دەزانى چم دەويست و ئىستاش ناتوانم شروڤەى بكەم.

ئەو شتەى زۆرى لى دەترسام، ئەو بوو كە رۆژىك سەر ھەليىنم و بىنىم ئىستىيلا لە پەنجەرەى

كارگەكەو سەيرى نيوھو بەكات. دەترسام كە درەنگ يان زوو بەو دەموچاوە پيسە و دەستە رەشانەمەو لە كاتىكدا خەرىكى پىستىن كارەكانم بم بىنىت و سووكايەتىم پى بەكات.

(۱۲)

باوكە ئۆرلىك

لە كارگە كەى جۆ، كرىكارىكى لى بوو بە ناوى ئۆرلىك، شانەكانى پان و پەش پىسىش بوو و زەلامىكى زۆر بەھىز بوو. ئەو پىاوه نىوانى لەگەل من زۆر خۆش نەبوو، بەتايىبەت لەو كاتەرا كە بە پەسمى ببوومە شاگردى جۆ، واى ھەست دەگرد كە دەم ھەوى لە داھاتوويەكى نزيكدا جىگەى ئەوى بگرمەوہ. رۆژتيك كە ھەزم لى بوو خاتوو ھاويشام و ئىستىلا بىينم، لەبەر ئەم مەبەستە تىكام لە جۆ كرد كە نيو رۆژتيك مۆلەتم بداتى. كاتىك داوايەكەم بە جۆ گوت، ئۆرلىك وە دەنگ ھات و گوتى: "جۆ ھىوادارم دووچاوەكى نەكەى، ئەگەر پىپ نيو رۆژى مۆلەتى ھەپە، باوكە ئۆرلىكىش دەبى ھەى بىت." (ھەرچەند تەمەنى لە ۲۵ سال تى نەدەپەرى، بەلام ھەزى دەگرد پىي بلين باوكە ئۆرلىك).

— ئۆرلىك تۆ نيو رۆژت ئىجازە بۆ چىيە؟

— بۆ چىمە؟ ئەى پىپ بۆ چىيەتى؟

— پىپ دەپھەويت بروت بۆ شار.

— زۆر باشە، باوكە ئۆرلىكىش دەچىت بۆشار، بۆ دوو كەس ناتوانن بچن بۆ شار.

— جەوى خۆت خەراپ مەكە ئۆرلىك.

ئۆرلىك لە ژىر خۆپەوہ ھەر بۆلەبۆلى بوو و دەى گوت: ئەگەر دەت ھەويت

جەوم خراپ نەبىت

پیاو بە ۋەستاجۆ ، لەم کارگەیه نابی جیاوازی لەنیوانماندا ھەبێت .
 — ئۆرلیك تۆش ۋەك كریكاریکی ئاسایی خەریکی ئیشەكەى خۆت بە . زۆر
 باشە ھەردووكتان لە ھەفتەدا نیو رۆژتان ئیجازە ھەیه .

خوشكەم كە لە ھەوشە راوەستا بوو و ھەمووی ئەم قسانی گۆی لى ببوو ،
 كاتیك قسەكانمان گەیشتنە ئێرە سەرى لە یەكێك لە پەنجەرەكانەو ھێنایە
 ژوورەو ۋە رووی كرده جۆ و گوتى: تۆ زۆر گیلی كە دەت ھەوێت ئیجازەى ئەم
 تەنبەلانە بەدى . كار و كاسبیەكەت ئەوەندە خۆش بوو كە بەو كریكارانە كە
 ئیشیش ناكەن كرییان بەدەیتى ، خۆزگا من لەجیاتى تۆ ۋەستای ئەو بام .
 ئۆرلیك بە توورپییەو ۋەلامى دایەو ۋە گوتى: "تۆ ئەگەر بت ویرابا دەبووى بە
 ۋەستای ھەموو خەلك ."

جۆ پرووی كرده ئۆرلیك و گوتى: لیبى گەرى با پروات .
 خوشكەم كە زۆر توورە ببوو ، گوتى بەخوا باش دەبوو ئەگەر بمانتوانیبا بىمە
 یاریدەرى ھەموو گیلەپیاو ەكانى دنیا .

ئۆرلیك لە ژێر خۆیەو ۋە گوتى: "ژنى گەمژە ."
 دووبارە جۆ ھاتە نیوانیانەو ۋە گوتى: "نەم گوت كارت بەسەریبەو ەنەبیت ."
 خوشكەم ھەلچوو ۋە بە قیژە ۋە ھەرا گوتى: "چیت گوت؟ ئەو باوكە ئۆرلیكە چى
 بە من گوت؟ پىپ ، ئۆرلیك لە بەرچاوى مێردەكەم چ نازناویكى بۆ من دانا؟ لە
 جزوورى پیاویك كە سویندى خواردوو ە تا كۆتایی ژیان پارێزگاریم لى بكات چى
 گوت؟ ئاھ... ئاھ... بمانگرن ."

ئینجا بەرەو دەرەكە ھەلات بۆ ئەو ەى بێتە نیو كارگاكەو ە ، بەلام
 خۆشبەختانە پێشتر دەرەكە كەم داخستبوو .

بەم ھالەو ە جۆى بێچارە ھىچ پێگەیهكى نەمابوو جیا لەو ەى لەبەر ئەو
 سووكایەتیبەى بە ژنەكەى كرابوو شەر لەگەل كریكارەكەى خۆى بكات . ۋەك دوو

دیو خویان به یه کتریدا دا، جو زه لامیکی به هیژ بوو، له هه موو ده قهره که ی خومان نهم بینیبوو که س پیی بویریت، ئورلیکیش ده تگوت هیژی له کورپه رهنگ په ریوه که ی مالی خاتوو هاویشام زۆرت نه بوو له بهر شه و دی زوو که و ته نیو خۆله می شه که. له پاشان جو دهرکه که ی کرده و و خوشکم که بیهۆش که و تبه و ه سهر عهرز، هه لی گرتوه و بر دییه و ه نیو ماله که و له سهر ته خته که رایکشاند.

چوومه ژووره که ی خۆم تا جلوه برگی رۆژانی پشووم له بهر بکه م. کاتی که هاتمه دهره و ه بینیم که جو و ئورلیک دانیشتون و خهریکن بیره ده خۆنه و ه.

له شاردا کاتی که گه ی شتمه مالی خاتوو هاویشام پینش شه و دی بتوانم بریار بده م که له دهرکه بده م، چهند جار به بهر دهرکه ی ماله که دا تیپه ریم. هه موو شتی که وه ک پی شوو بوو بیجگه له خاتوو هاویشام که به ته نیایی دانیشتبوو. تا منی بینی کوتی: "بوچی هاتووی؟ هیوادارم چاوه روانی هیچ شتی که له من نه که ی؟"

— "نا خاتوون، من هاتووم پی ت بلیم که له ئیشه نوییه که مدا به باشی پی ش که و تووم و به رده و ام سپاسگوزاری پیاوه تییه کانی ئیوه م." قامکه چرچ و له رزۆ که کانی هه لئنا و کوتی: "وه ره، جار جار و ره بو ئیره، رۆژی له دایکبوونیش ت و ره." ئینجا له ناکاو کورسییه که ی بو لای من سووراند و کوتی: "به دوا ی ئیستیلا دا ده گه ری، وایه نییه؟"

له راستیدا چاوه کاتم له گو شه و که ناری ماله که به دوا ی ئیستیلا دا ده گه ران. کاتی که ته حوالی ئیستیلام پرسى کوتی: "بو شاریکی دیکه که مه کته بیکی باشی لییه و زۆر لییه دووره رۆیشتووه، له هه موو کاتی که جوانتر بووه و هه موو ده پیه ره ستن، پی ت وایه بو ی بیتاقه ت بو ی؟"

تی مابووم که چ وه لامیکی بده مه و ه، که خاتوو هاویشام به مه ره خه سکر دم له م نا ره حه تییه رزگاری کردم. کاتی که رۆیشتمه دهره و ه و دهرکه که له پشت سهر م

داخرا له هه موو كاتيك زياتر له ماله كه مان و له ئيشه كه م نارازيتر بووم و ئه وهش
ته نيا شتتاك بوو كه له چوون بو مالى هاویشام دهستم كه وت.

له شاردا چوومه لالی بهريز و پيسيل و سهردانىكى بهريز پامبيلمان كرد.
كاتى گه پانه وه دنيا تاريك ببوو، له دهره وهى شار ته موموژىكى خهست هه موو
وه لاتی داگرتبوو. له سهر ريگا له نيۆ دلی تاريكيدا زه لامى كمان بينى، له وه ده چوو
چاوه روانى ئيمه بيت. ئۆرليک بوو، پى گوتين، دهنگى ته قهه تفهنگىكى گوئى لى
بووه و ههست ده كا كه ديسان تاوانباريک له كه شتیه كه هه لاتووه. له سهر ريگا
گه يشتینه مه يخانه كهى تيرى، له وى هه واليان داينى كه كاتيك جو له ماله وه
نه بووه، هيرشيان كردۆته سهر مالى ئيمه.

به په له په لىكى زۆره وه به ره و ماله وه هه لاتين، مه تبه خى ماله كه مان پر له
خه لك بوو. ئه فسه ريک و جو و چهند ژنيك له وى بوون كه به ره و عهرز چه ما
بوونه وه، كاتيك منيان ديت كشانه دواوه. بينيم كه خوشكم به هوئى زه ربه يهك
له لايهن نه ناسراويك كه وه پشته سه رى كه وتوه و له سهر عه رزى چيشته خانه كه به
بى جووله راکشاهه، به لام له نيۆ مه تبه خه كه دهست له هيچ شتتاك نه درابوو و
هه مووى له سهر جيگه ي خويان بوون، به لام به لگه يه كى ناشكرا له په ناخوشكم
كه وتبوو، كه ئه وپيش ئاسنى لاقى به ندرکراويك بوو كه به برمه ند برابووه. له وه
ده چوو ئاسنى لاقى تاوانباره ئاشنايه كهى من بيت، به لام له قوولاى دلّمه وه شكم
له سهر ئۆرليک بوو. بيركردنه وه له وهى كه به يارمه تيدانى تاوانباريک گوناھينكى
گه وهره م كردووه، زۆر ترسناك بوو بۆم. به لام نهم ده توانى بيرىكى ديكه بکه مه وه.

زۆر ناره حهت بووم، نهم ده زانى نه يئنييه كهى سه رده مى منداليم بو جو
بگيرمه وه يان نا؟ ئايا دهم توانى به ريکويىكى بوئى شى بکه مه وه؟ ئاخرييه كهى
بريارم دا كه ئه گه ر به سه ره اته كهى سه رده مى منداليم، بتوانى بچووکترين
يارمه تيبه ك به دۆزينه وهى هيرشبه ره كه بکات، ئه وه دان به هه موو شتتاكدا بنيم.

بۆ ماوهی یهك دوو ههوتوو پۆلیس چاودێرییان له دهووبهری مائی ئیمه دهکرد و چهند گومان لیکراویکیش دهستگیر کران، بهلام هیچیان تاوانهکهیان به ئهستۆ نهگرت.

بۆ ماوهیهکی زۆر خوشکم له جیگهدا کهوت، رووناکی چاوهکانی کهم ببوو، گوئیچکهکانی قورس ببون و هیچیشی لهبیر نهمابوو، ههر قسهی تیکهل دهکردن. دواى ماوهیهکی زۆر توانی به یارمهتیدانی ئیمه له قالدومهکان بیته خوارهوه، دهبوو بهردهوام کاغەزی لهکن بیته بۆ ئهوهی ئهگەر پیتیستییهکی ههبوو، بینوسیته.

بهم حالهوه ئهخلاق و کردهوی باشتر و له سهرخۆتر ببوو، ماوهیهك بوو به دواى یهکیکدا دهگهراين که بیته بۆ مائی ئیمه و ئاگاداری له خوشکم بکات، تا بهرپز و پیسیل مرد و بیدی هات بۆ مائی ئیمه تا لهگهلمان بژیت.

بوونی بیدی بۆ بهرپوهبردنی کاروباری مالهوه و ههروهها بۆ جۆ بهرهکتهت بوو. وهها به دلسۆزییهوه ئاگاداری له خوشکم دهکرد دهتگوت له مندالییهوه بۆ خۆی گهوهی کردووه. به هاتنی بیدی ژیانی جۆش ئارامتر ببوو، ههروهها ئهوه دهرفتهشی بۆ دهرهخسا که جارجار بچیتته مهیخانهی "سى" بهلهموانی خوشحال" که به راستی بۆی باش بوو.

(۱۳)

دهردى دلگردن له لای بیدی

ورده ورده ههستم به ئالوگۆرپك له سیمای بیدیدا دهکرد، قژه كانى كال و جوان ببون و دهسته كانیشی بهردهوام خاوین ببون. زۆر جوان نه بوو. كچىكى ره شوكى بوو و نهیده توانی وهك ئیستیلا بیته، بهلام تا بلایی كچىكى باش و سه رنج پاكیش و رووخوش بوو.

هه موو ئیشه كانى مالى ئیمه ی بهرپوه ده برد. و پرای ئه وهش هه رچی من فیرى ده بووم ئه ویش فیرى ده بوو و پى به پى من ده هاته پیشه وه.

دوانیوه رۆی رۆژىكى یهك شه ممه، به یه كه وه هاتینه ده ره وه بۆ پياسه كردن چوینه ته نیشته رووباره كه و له وى دانیشته ی، ئاوى رووباره كه لاقه كانمانى فینك ده كرده وه، به ده رفه تم زانى تا له گه ل بیدی هه ندیک ده ردی دل بكه م. دواى ئه وه ی به لئیم لى وه رگرت نه ینى پاریز بیته، گوتم: "من ده مه ه ویت وهك خه لكى نه جیزاده و ده و له مه ند بژیم."

به به رزی گوته: "ئوؤؤؤ، نا پپ، ده و له مه ند بون هیچ سوودىكى نییه. بیر ناكه یته وه به م جوړه كه هه ی، خوشت بیت؟"

به بى پاره وستان پیم گوته: "بیدی من له م حاله ی ئیستامدا به هیچ شیوه یه كه هه ست به خوشتالى ناكه م، رقم له ئیشه كه مه و هه رگیزاوه رگیز رووی خوشتی

لی نایینم، مه گهر به شیوهیهک بژیم که له گهلا ژیانی ئیستم به ته واوه تی جیاواز بیئت.

بیدی له کاتیکیدا سه ری ده جوولاند به شیوازیکی خه ماوییه وه گوتی: "زۆر جینگه ی داخه، پیپ."

له پاشان تۆزیکم باسی ئیستیتلا بۆ کرد و گۆتم، ئەو، من به کورپکی ره شوکی داده نیت و ههروهها دانیشم به وه دانا که به لامه وه له هه موو کچیک جوانتره، من له ناخی دلّه وه ستایشی ده کم و له بهر ئه ویش بووبیئت حه ز ده کم ده ولّه - مه ند بم."

له وه لامدا گوتی: "ئه ری پیپ تۆ ده تهه ویت ده ولّه مه ند ببیت له بهر ئه وه ی تۆله ی لی وه که ی یان به دهستی بهینی؟ له بهر ئه وه ی ته گهر ته ته ویت ئازاری بده ی باشتترین ریگه ئه وه یه گوپی نه دهیتی و هیچ گرینگیهک بۆ قسه کانی دانه نیی، به لام ته گهر ده تهه ویت به م شیوه دلّی به دهست بهینی، پیم وایه کچیک که به م شیوه سوو کایه تی به خه لک بکات شایانی به دهسته ییان نییه..."

— بیدی له وانه یه قسه کانی تۆ راست بیئت، به لام من ئه و کچه ده په ره ستم. بیدی کچیک زۆر ژیر بوو و هه ر بۆیه ش چیت هه ولی نه دا به قسه کانی، من به قه ناعه ت بگه یه نیئت. به نه رمی دهستی خسته سه رشانه کانم و گوتی: "پیپ، خۆش حالّم که تۆ متمانه ت به منه و نه یینییه کانت لای من باس ده که ی."

هه ستمه سه ری و گۆتم: "بیدی من به رده وام هه مووشتیك لای تۆ باس ده کم."

به هیواشی گوتی: "هه لّبه ت تا ئه و کاته ی به ئامانج نه گه یشتوی." تۆزیکی دیکه پیاسه مان کرد و لای خۆم گۆتم، ئه ری باشت ر نییه له جیاتی چوون بۆ ئه و ماله تاریکه ی هاویشام و یاریکردن له وی و هه لگرتنی سوو کایه تی له لایهن ئیستیتلاوه لی ره له لای بیدی وه مینم؟" به خۆم گوت: "چه ند گه مزه م."

"رینگایەکی زۆرمان پێوا. قسەکانی بیدی بە بۆچوونم راست بوون و کردەوێ کانیشی سووک و لە پرووی هەوێسەوێ نەبوون و بەردەوامیش هەولێ دەدا لە خەمەکانی من کەم بکاتەوێ. هەموو ناخۆشییەکی بە گیان و دل دەکرێبەوێ و بە هیچ شێوێیەکی ئامادە نەبوو من نازار بدات و دلێم بشکێنیت. بۆخۆشم نەم دەزانی بۆچی لەنیوان ئەم دوو کچانەدا ناتوانم بیدی هەلبژیرم. کاتیەک دەگەرێنێبەوێ بە بیدی گوت: "خۆزگە بت وانیا رینوینیم بکە ی بۆ رینگە ی راست.

— خۆزگە بێم توانیا؟

— بیدی، لێم ببورە کە بەم شێوێ قسەت لەگەڵ دەکەم. بەلام ئەگەر بێم توانیا تۆم خۆش بویت..."

— تۆوۆ، خۆشەوێستە کەم بۆ من نارهەت مەبە.

— ئەگەر بێم توانیا ئەم ئەوینەم لەنیو دلێدا جێ کردبایەوێ، بۆ من باشتترین کار دەبوو.

— بەلام دەبینی کە ناتوانی.

لە نزیک سالۆنی کلێسە ئۆرلیکمان بینی، سلاوی کرد و پرسى، بۆ کوی دەچین. گوتمان دەچینە مالهەوێ، ویستی لەگەڵمان بێت، بەلام بیدی بە جدی لەگەڵ هاتنی ئەو دژایەتی کرد و بە هیواشی بە منی گوت: "مەهیلە لە گەڵمان بێت من خۆشم لەو نایەت."

لەبەر ئەوێ منیش خۆشم لێی نەدەهات سپاسم لێ کرد و گوتم: "تۆ برۆ ئێمە ناچینە مالهەوێ." و تەکانی منی بە و گالته جارانه وەلام دا یەوێ و گەراییەوێ دواوێ و بە مەوداییەکی کەم لە ئێمە بەدوو ماندا دەهات.

لە بیدی پرسى: "بۆ رقت لێیەتی؟" لە وەلامدا گوتى: "لەبەر ئەوێ پێم وایە، منی خۆش دەوێت."

بە توورەییەوێ لێم پرسى: "هیچ کات لەم بارەوێ قسەشی لەگەڵ کردووی؟"

بیدی سهیریکی پشت سهری خوی کرد و گوتی: "نا، ئەو هیچکات هیچی به من نه گوتوه، به لام ههركات دەم بینیت زۆر به بیسه زمانه لیم دهروانییت." زۆر لهوه نارهحهت بووم، که ئۆرلیک ئەم ئیجازهیهی به خوی داوه بیدی خۆش بویت. ئەوهنده نارهحهت بووم دهتگوت سووکایهتی پی کردووم. لهو شهوهرا بهردهوام تاگام لینی بوو.

(۱۴)

ئاۋاتە مەزنىھە كانى من

شەۋى شەممە كۆتايى چۈرەمىن سالى شاگرديى من لاي جۆ بوو. ھەموومان لە مەيخانەى "سىبەلەموانى خۆشحال" لە دەۋرى ئاگرەكە كۆ ببويىنەۋە و گويمان لە بەرئىز وپپسىل راکرتبوو كە بە دەنگى بەرز رۆژنامەى بۆ دەخوئىندىنەۋە. تا كۆتايى رۆژنامە خويىندىنەۋەكە ھىچكامىكمان سەرنجمان نەدابوو كە نەناسراۋىك لەسەر كورسىيەك بەرامبەر بەمن دانىشتوۋە و سەيرى من دەكات.

كاتىك خويىندىنەۋەى رۆژنامەكە كۆتايى پى ھات، غەرببەكە سەيرىكى دەۋرۋوبەرى خۆى كرد و ھاتە پىشەۋە و گوتى: "ۋابزائم لەنىۋ ئىۋەدا ئاسنگەرپكى تىدايە ناۋى جۆزىف يان گارجىرى بىت؟" جۆ ۋەلا مى داىەۋە: "ئەو كەسەى دەتھەۋىت منم."

پىاۋە غەرببەكە درىژەى پىدا و گوتى: "باشە ئىۋە شاگرديكتان ھەيە ناۋى پىپ بىت؟ ئايا ئەۋىش لىرەيە؟" ھاۋارم كرد: "لىرەم."

غەرببەكە كە سەيرىكى گەۋرە و پىستىكى رەش و چاۋەكانىشى قول و برۆكانى پىر و چىر بوون گوتى: "من قسەى نەپنى و خۆمانەم لە گەل ئىۋە ھەيە، پىم وايە ئەگەر برۆيىنە مالەۋە باشترە."

له نیو سه رسوورمانی ناماده بوواندا سیّ به سیّ به ره و ماله وه وه ریّ که وتین. له ماله وه به کسه ر چوینه ژووری میوانه کان. پیاوه که له تهنیشت کورسیهک دانیشت و مؤمیکی بو لای خوئی راکیشا له نیو جانتایه کهیدا له شتیّک ده گهرا، پاشان گوتی: "ناوم جاگیژزه له لهندهن پیشه ی پاریزگاریم ههیه. هاتومه ئیرهش تا مهسه له یه کی گرینگتان به گوئی راکه یه نم. بهریژ گارجیری من هه لگری پیشنیاریکم که نیوه له دهست بیرکدنه وه له م کوره لاهه رزگار دهکات. خو نیوه له گه ل رژیشتنی ئەم کوره نه گه ر بو خوئی پینی خویش بیت و بو داهاتووی سوودی هه بیت، دژایه تیت نییه؟ ههروه ها له بهرامبه ر قبول کاردنی ئەم ویسته هه چتان ناویت؟"

جو وه لامی دایه وه گوتی: "من هه چکات نه م ویستوه بیمه ریژگر له بهرده م بییدا و له بهرامبه ر رژیشتنی ئەویشدا هه چم ناویت." بهریژ جاگیژزه له دریزده دا گوتی: "زور باشه، ته نیا ئەو شته ی ده مهه ویته به نیوه ی بلیم ئەوه یه که داهاتووپکی پروون چاوه پروانی پیپ دهکات."

هه ناسه له نیو سینگماندا راهه ستابوو و سهیری یه کترمان کرد. به دوا ی قسه که ی خویدا گوتی: "من راسپیژدراوم تا به پیپ بلیم، به م زووانه سهروهت و سامانیکی زوری پیّ دهکات. خاوهنی ئیستای ئەو سهروهت و سامانه دهیهه ویته که پیپ لیتره بروات و له شار وهک نه جییزاده یه که گوره بیته."

خهونه خویشه که ی من وهدی هات! خه یالّه خاوه که ی من زیاتر له وهی له نیو میشکدا ده گوونجا، وه راست گهرا. خاتوو هاویشام پاره به من ده به خشیت...!

پاریزه ره که دریزه ی بییدا: "بهریژ پیپ، ئیستا باقی شته کانت بو پروون ده که مه وه. ده بیّ بزانی که ئەو که سه ی من به ریژه بهری فرمانه که ی ئەوم، تکای لیّ کردووم که بهرده وام ناوی پیپ بو خویشان راگرن. دووه م ئەوه یه که ناوی ئەو خیرخوازه تا ئەو کاته ی بو خوئی پیی خویشه، نهینی بیت.

ههروهها بۆ تۆش قهدهغهييه سهبارهت بهم قسانهش له گهڤا كهس قسه بکهی. ته گهر لهم دوو مهزجه نارازين، ئیستا نارهزايهتیی خۆتان دهريپرن، من گویتان لی دهگرم."

به هیواشی گوتم: "نارازی نیم." بهریز جاگیرز دریژهی پیدای: "ناشبیته نارازی بیت، ئیستاش سهبارهت به ورده کارییه كان و گریبهسته كانمان قسه دهکهن. جاری بهقه درا خهرجییه سهرهتاییه كان و خویندنی تۆ پارهم لایه، له مپۆ بهدواوه تۆ من وهك سهزیه رشتی خۆت دهزانی و ئیمهش ههول دهدهین تۆ بهباشی پهروه ده بکریته."

پیم گوت، بهردهوام ئاره زووی فیروون و پهروه ده کردنی باشترم هه بووه. ئینجا بهریز جاگیرز پیشنیاری کرد که بهریز "ماتیۆ پاکیت" بیته مامۆستای من. پیشتر ناویم له خاتوو هاویشام بیستبوو، ده زانی خزمی ئهوانه، خۆشحالیی خۆم له ههلبژاردنی بهریز پاکیت بۆ ئهم کاره دهبرپی و ویستم که پیشتر چاو پیکهوتنیکی له گهڤا بکهم.

— زۆرباشه، چاوپیکهوتنی له گهڤا بکه، بهلام باشتر ئهوهیه که چاوپیکهوتنه که له مالی خۆی بیته، من ئهوه دهرفتهت بۆ دهره خسیتم و تۆ دهتوانی سهههتا له گهڤا کوره کهی که له لهندهن دهژیت چاوپیکهوتن بکهی، کهی وهری ده کهوی؟

سهیریکی جۆم کرد که بهبی ههست و خوستی راوه ستابوو، گوپی له قسه کانی ئیمه راگرتبوو،

ئینجا گوتم: "به زووترین کات."

بهریز جاگیرز گوتی: "سهههتا بۆ هاتنت بۆ شاری لهندهن دهبی بۆ خۆت جلویهرگی نوێ دابین بکهیت، کهوابوو ههوتووی داهاتوو لهم رۆژهدا وهه بۆ لهندهن، پیم وایه بۆ کرپینی جلویهرگ پارهشت پیویسته، ۲۰ گینی بهسه؟

دهستی خسته گیرفانیه وه پاره‌ی دهره‌ینا ۲۰ گینی ژمارد و دایه دست من. له پاشان له کاتی‌کدا جانتایه که‌ی رپکویپک ده‌کرد، له ژیره وه چاویکی له جو کرد و گوتی: "چییه به‌رپز گارجیری، له وه ده‌چیت زورتان پی سه‌یر بیت؟" جو به ده‌نگیکی پته‌وه وه وه‌لامی دایه‌وه: "به‌لی زور."

— نیوه هیچ داوایه‌کتان له من نه‌کرد، به‌لام ته‌گر له منیان ویستبیت پاداشتی‌ک بدهم به‌تو ده‌لیی چی؟"
— پاداشت، بوچی؟

— سه‌بارت به له‌ده‌سدانی شاگرده‌که‌ت.

جو به هیواشی دهستی خسته سه‌رشانم و گوتی: "له گه‌یشتنی پیپ به سه‌روهت و گه‌وره‌یی پیش‌وازیش ده‌که‌م و بو رویشتنیشی لی‌ره به ته‌واوی نازاده، تو واده‌زانی پاره ده‌توانیت جی‌گه‌ی پیپ بو من بگریته‌وه، که له مندالییه‌وه به‌رده‌وام هاتوته کارگه‌که‌ی من و به‌رده‌وام بو من وه‌ک براده‌ریک بووه؟..."
نیت نه‌یتوانی دریزه‌ی پی بدات.

به‌رپز جاگیرز گوتی: "به‌رپز گارجیری، من ناگادارت ده‌که‌مه‌وه که ته‌مه دواین جاره پیت، ده‌لیم ته‌و دیارییه‌ی بوژ ره‌چاو کراوه وه‌ری بگره‌ نه‌گینا...
له‌م کاته‌جو زور تووره‌ بوو و خه‌ریک بوو له‌گه‌ل جاگیرز ده‌سته‌و یه‌خه بیت که جاگیرز کوتایی به‌قسه‌کانی هینا.

پاریزه‌ره‌که رووی کرده من و گوتی: "زور باشه به‌رپز پیپ، به‌رای من له‌به‌ر ته‌وه‌ی تو ده‌بی له‌مه‌و دواوه وه‌ک نه‌جیبزاده‌یه‌ک په‌روه‌ده بگریت، باشر ته‌وه‌یه زووتر لی‌ره برۆی، حه‌وتووی داهاتوو له‌م رۆژهدا وه‌ری که‌وه، له‌گه‌ل چوونه‌وه‌م ناویشانه‌که‌مت بو ده‌نیرم، کاتیک گه‌یشتیته له‌نده‌ن، عه‌ره‌بانیه‌ک به‌ کری بگره یه‌کسه‌ر ده‌ته‌ینیت بۆلای من.

کاتیک رۆیشت، جۆ دەرکه کهی هه وشه ی داخست و گه پرایه وه و ههردوو کمان له ته نیشته ئاگره که دانیشتیین و نزیك به یهك کاتزمیر چاومان له ئاگره که بری، به بی ئه وهی هیچ کام له ئیمه قسه بکات.

خوشکم له سه ر کورسییه ده سکاره کهی خۆی دانیشتبوو، بیدی له لایه کی تره وه خه ریکی کاری چنن بوو و منیش له لایه کی دیکه دانیشتبوو. ئاخری گوتم: "جۆ، بیدی ده زانیته؟"

— نا پیپ، برۆ بۆ خۆت پی پی بلی.

— جۆ، پیپم خۆشه تو پی بلی.

جۆ پرووی کرده بیدی و گوته: "پیپ له مرۆ به دواوه پیپوکی ده لئه مه نده، هیوادارم خوا به ره که ته پی به خشیته."

بیدی شته کانی له ده ست که وتنه خواره وه و چاوی ته بریم، جۆش ده سته و ته ژنو له سووچیک دانیشتبوو و سه یری منی ده کرد، منیش له ههردوو کیانم ده روانی. دوا ی ماوه یهك بیده نگییه که یان شکاند و پیرو زباییان پی گوتم. به لام له قوولایی ده نگیاندا هه ستم به خه میکی زۆر ده کرد. بیدی زۆری ههول دا خوشکم تیگه یه نیته، به لام هه ولدانه که ی بیهووده بوو. دوو رۆژ دواتر، من باشترین جله- کانم له بهر کردن و به ره و شار وه ری که وتم، سه ره تا چوومه دوو کانی خه یاتیک و ته ندازه ی خۆم گرت، له پاشان سه ردانی دوو کانه کانی کلاودروون و پیلاو فرۆشیم کرد و ئینجا به ره و مالتی به ری ز پامبیل وه ری که وتم.

ئه و پیشت هاتبوو بۆ کارگه که ی جۆ و به مه سه له که ی ده زانی و ئه و رۆژه بۆ پیشوازی له من، میواندارییه کی بچووکی بۆ دامه زراندم. دوا ی چهند خوله ک پی هه لاگوتن و ستایش کردنی من گوته: "بیر کردنه وه له وه که من ده ستیکی بچووکم هه بووه له گه یشتنی تو به م پله یه، زۆر خۆش حالتم ده کات و ئه وه ش بۆخۆی پاداشتی که بۆ من. تکام لی کرد، که ئیتر هیچ ئاماژه یه ک به م با به ته نه کات.

ئینجا پامبیلّ منی برده مه تبه خه که و خوار دنیکی به له زه تی له زمانی
 ه یوان دروست کردبوو که له گه لّ شهرباب خوار دمان. زوو زوو توقه ی له گه لّ
 ده کردم، هه رچهند یه که م جار بوو، به لّام ده یگوت: "که من به رده وام گوتوومه ئەم
 کورپه کورپکی ئاسایی نییه. " ناخری لئی جیا بوومه و گه پامه وه بو مالّه وه.

چهند رۆژتیک به سهر چوو، رۆژی ههینی سه رله نوێ چوممه مائی پامبیلّ تا
 جلوه رگه نوئییه کانم له بهر که م و سه ردانیکی خاتوو هاویشام بکه م. له مائی خاتوو
 هاویشام سارا پاکیت دهر که که ی لیّ کردمه وه و رینوینی کردم بو سه ره وه. خاتوو
 هاویشام له ژوره که ی خۆی خه ریکی وه رزشکردن بوو، گوتم: "خاتوون، من
 به یانی به ره و له ندهن وه ریّ ده که وم، ئیوه ش ئه وه نده دلۆقانن، له وه ی که به جیتان
 ده هیلم ناره حه ت نه ین. " له کاتیکدا گۆچانه که ی به ده وری مندا ده گپرا
 گوتی: "قه یافه ت زۆر ریکویک بووه پپ! " ئەم هه ره که ته ی به شیوه یه ک به رپوه
 برد، ده تگوت فریشته ی نه جاتی من دوایین به ره که ته ی خویم پیّ ده به خشیّت.
 له به ر خۆمه وه گوتم: "خانم، دوایین جاره که سه ردان ی تۆم کرد سه ره دتیکی زۆرم پیّ
 گه یشتوو و چهنده ش به و هۆیه وه خۆشحالم.

له کاتیکدا به خۆشحالییه وه سه یری سارا پاکیتی ده کرد، گوتی: "به لّی، به لّی
 به رپز جاگیرز دوینی لیره بوو و شتیکی بو گپرامه وه. که وایی به یانی وه ریّ
 ده که و ی؟

— به لّی خاتوون.

— پیاویکی ده وه له مه مند تۆی وه ک کووری خۆی قه بوول کردوو، وا نییه ؟

— به لّی خاتوون.

— تۆ ناوی نازانی؟

— نه خه یر خاتوون.

— به رپز جاگیرز سه ره په ره شتیکی تۆ ده کات؟

— به لئی خاتوون.

ئینجا درپژدهی پیدایدا: " کهوا بیټ تو داهااتوویه کی پروونت له پيشدايه، ههول بده باش بیټ و شایانی تهو پلهیه بیټ و فهرمانهکانی سهریه رشتیاره کهت بهرپوه بهیت."

سهیریکی من و سهیریکی سارا پاکیتی کرد، به دیتنی قه یافه ی سارا زهرده خه نهیه کی ناموی کرد و گوتی: "خوات له گهل پیپ، ده زانی که ده بی بهرده وام ته م ناوه پیاړیزی؟"

دهستی بو لای من درپژ کرد و منیش چۆکم دادا و دهستیم ماچ کرد و هاتمه دهره وه، له وپوه چوومه مائی پامبیل، جلوبه رگه نوپیه کانم له جلدووره که وهرگرتنه وه، به لام ته وائم پیاچانه وه و کۆنه کانم له بهر کردنه وه و گه رامه وه بو ماله وه، راستییه که ی من له جله کۆنه کانم دا زۆرتر ههستم به راحتیه ده کرد.

ئاخرییه که ی تهو شهش رۆژه که لیم درپژ ببوونه وه تیپه رپین و رۆژی دیاریکراو هات. بریار بوو کاتزمیر پینجی سه رله بهیانی گونده که ی خومان به جی بیللم و به ره وه له ندهن وه ری کهوم. به جۆم گوتبوو، ههز ده کهم به ته نیا برۆم.

تهو شه وه تا بهیانی خه وئم به عه ره بانه وه ده بینی، عه ره بانه گه لیک له جیاتیه ته سپ به پشیله و سه گ راده کیشران و له جیاتیه له ندهن به ره و شوینی دیکه دهرپوشتن.

ته وای تهو شه وه خه ونی جۆراو جۆرم ده بینن تا بهیانی هات و که له شهیره کان دهستیان کرد به خویندن. له جیگه کهم هاتمه دهره وه و جله کانم له بهر کردن، به لام دوو دل بووم بو دهرچوون، تا بیدی بانگی کردم و گوتی زوو که درهنگ بووه.

به په له نانی به یانیم خوارد، به لام تامم لی نه کرد. خوشکم و بیدیم ماچ کرد و جۆم له باوهش گرت و جانتا بچوو که کهم هه لگرت و وه ری که وئم. بۆم دهرکهوت

که رۆیشتن زۆر ئاسانتره له وهی بیرم لی ده کرده وه، به هیواشی و فیکه لیدان وهری که وتم.

گونده که مان ئارام و بیده نگ بو، ته وهنده له م گونده بچو که دا به خه مساری و مندالانه ژیا بووم که بیجگه له وهی هه موو شوینی ک بو من نامۆ و گه وه بو. له نا کاو دهستم کرد به گریان و کاتی ک گه یشتمه ئاخری گونده که دهستم خسته سه ر تابلۆی پینیشانده ر و گوتم: "خوات له گه ل ته ی براده ری به ریژم."

(۱۵)

له نڤو له ندهن

له گوندی ئیمه وه تا له ندهن پینج کاتزمیڤ ریڤه بوو، کاتیک گه یشتمه نووسینگه کهی به ریڤز جاگیڤز گوتی، نه و چۆته مه حکه مه، به لām په یامی بو داناوی که تا کاتی هاتنه وهی چاوه روانی بکهی. ئینجا ریڤوینی کردم بو ژووریکی دیکه، ماوهیه کی زۆر چاوه روان بووم تا به ریڤز جاگیڤز هاته وه.

ژمارهیه کی زۆر ژن و پیاو چاوه ری بوون، له گه گه یشتنی جاگیڤز بو نووسینگه کهی ده وره یان گرت، جاگیڤز ئاماژه ی به دوو کهسیان کرد و گوتی: "جاری هیچم پی نییه به ئیوهی بلیم، زانیاری ته وایشتان داوه به من، له راستیدا هاتنی ئیوه بو ئیره ته نیا کاتم ده گریت، ئه ی پاره تان داوه به ویمیک؟" دوو پیاوه که سهیریکی یه کتریان کرد و گوتیان: به لئی.

— زۆر باشه، کهواته ده توانن برۆن، برۆن ئه گینا ئه گهر زۆر بله یی بکه ن ئیشه که تان بو جبهه جی ناکه م.

یه کیک له وان کلاوه کهی له سه ر سه ری لابر د و گوتی: "به ریڤز ئیمه وامان زانی... به ریڤز جاگیڤز که وته نیو قسه کانیه وه و گوتی: "چم پی گوتن وا بکه ن، پیویست ناکا هیچم پی بلین، ئه گهر ئیشیشم پیتان بوو ده زانم ده بی له کوی بتان دۆزمه وه ئیتر پیویست ناکا ئیوه بین بو ئیره، به سه هه ز ناکه م گویم له یه ک

قسه‌ی دیکه بیّت. "دوو پیاوه که سه‌یریکی یه‌کتریان کرد و به‌بیّ شه‌وی زمان بیّنه گۆ کشانه دواوه رۆیشتن.

سه‌رپه‌رشته‌که‌ی من له‌گه‌ل ئاماده‌بووه‌کانی دیکه‌ش به‌م شیوه‌ قسه‌ی کرد و له پاشان منی برده ژووره‌که‌ی خۆی و گوتی، تۆ ده‌بیّ بجیتته قاوه‌خانه‌ی "بیژنارد" به‌رپژ پاکیت له‌وییه، پیشتەر قهره‌ویل‌یه‌کی نوستنم بۆ ئاماده کردووی و له ژووره‌که‌ی شه‌وم داناوه تا رۆژی دووشه‌مه له‌وی وه‌میینه ئینجا شه‌و، تۆ ده‌بات بۆلای باوکی تا تۆ بزانی پیّت خوشه شه‌و په‌روه‌رده‌کردنی تۆ به شه‌ستۆ بگریت یان نا. هه‌روه‌ها نووسراویه‌کی دامی که له‌ویدا منی به تاجرئک ناساندبوو بۆ شه‌وی جلویه‌رگ و پیداو‌یستیه‌کامم له‌و بکریم، ئینجا به سکرته‌یه‌که‌ی که ناوی به‌رپژ ویمیک بوو گوت: "شه‌م کۆره به‌ره بۆلای کوری پاکیت له قاوه‌خانه‌ی بیژنارد. به دریزایی رپگا من سه‌رنج‌م دابوو به‌رپژ ویمیک، زه‌لامیکی وشک و کورته‌بالا بوو، ده‌موچاویکی چوارگوشی هه‌بوو، له جله نارپک و دراوه‌کانی را شه‌وم بۆ ده‌رکه‌وت که هیشتا ژنی نه‌هیئاوه. چاوه‌کانی بچووک و په‌ش و دره‌وشاوه بوون، لیوه‌کانی باریک و زاریکی گه‌وره‌شی هه‌بوو. پرووی کرده من و گوتی: "که‌واته تا نیستا له‌نده‌نت نه‌بیینیوه؟"

— نا، شه‌ری له‌نده‌ن شوینیکی خراپه؟

— له‌وانه‌یه له له‌نده‌ن هه‌لتفریوینن و شته‌کانت بدزن یان بت کوژن، به‌لام مرۆقی ده‌روونخراپ له هه‌موو شوینیکی دنیا زۆرن که له‌وانه‌یه ناره‌حه‌تیت بۆ دروست بکه‌ن. له‌و قسانه‌دا بووین، گه‌یشتینه قاوه‌خانه‌که‌ی بیژنارد.

به‌رپژ ویمیک منی بۆ نه‌ومی سه‌ره‌وه رپنویینی کرد. له‌سه‌ر ده‌رکه‌یه‌ک نووسراوو "هی‌ریپرت پاکیت" و له‌سه‌ر سندووقی پۆسته‌که‌ش نووسراویه‌کی لی بوو که له‌وه ده‌چوو بۆ من بیّت، نیوه‌رۆکه‌که‌شی شه‌وه بوو: "به‌زووترین کات ده‌گه‌رپمه‌وه." ویمیک خواحافیزی لی کردم و رۆیشت.

نيوڪاٽزمير تي پهري، گويم له دهنګي پيڻي كه سيڪ بوو كه له قالدرمه كان سهر ده كهوت، زانيم پاكيتته، دوو جانتا پر له كاغزي به بن هه نګليه وه بوو و سه وده ته ميوهيه كيش به دهسته وه، به هه ناسه برڪي له قالدرمه كان سهر ده كهوت، له گهل نه وهی منی بينی، گوتی: "بهريز پيپ." منيش وه لامم دايه وه و گوتم: "بهريز پاكيت!"

— بهراستی به داخم، من وام زانی تو به عبرانه كهی دوانيوهرو ديتت بو ئيره.

ماوهيه كه خهريكي ههولدان بوو بو كردنه وهی دهر كه كه تا بوی كرايه وه، چووينه ژووره وه. پاكيت گوتی: "باوكم وای بير كرده وه كه ئيوه خوازياری نه وهن كاتی پشووه كه تان زياتر لای من به سهر بهرن نه ك لای شو. له وانه يه پيتان خوش بيت توژيك له نيو له ندهن بګهريڻ، به هه حال خوشحال دهيم له ندهنتان پي نشان بدهم.

له راستيدا مالي من جيڳهيه كي زور باش نييه. ناچارم بو خوم پيداويستيهه كانی ژيانم داين بكم.

نه وهش ژووری خهوی ئيوهيه، كه لوپه له كانی هه مووی به كری گراون، به لام بو ماوهيه كي كاتی به ستانه.

رووبه پرووی پاكيت دانيشتبوم كه له ناكاو گوتی: "نهی خواهه گيان! تو نهو كوره نيت كه شهرم له گهل كړدی؟"

— توش كوره گه نجه كهی؟

ماوهيه كه به بيده نگی بهرامبه ريه كتر راوه ستاين و له پاشان دهستان كرد به پيكنه ين. گوتم: "سهيره، كه واته تو نهو كوره گه نجه ره نګيه رپوه كهی؟" هيبيتر وه لامی دايه وه: "نهوكات تو هم سهروه ته دست نه كهوتبوو؟" گوتم: نا. "گوتی: "راسته، به گویرهی هه وال به سه رهاتی دهوله مه ندبونوی ئيوه، تازه يه.

منیش ئەوکات بە دواى سامانىکدا دەگه پام، خاتوو هاویشام منى بانگ کردبوو بو لای خوئی تا بزانیّت منى خوۆش دەوئیت یان نا. بەلام دياره منى په سه ند نه کردبوو. له وانهیه ئەگەر بم توانیبا سه رنجی بۆلای خوۆم پراکیشم، ئیستا ئیستیلا دەزگیرانى من دەبوو".

— باشه چۆن توانیت له گه ل ئەم شکسته دا هه ل بکه ی؟

— مه سه له که به لامه وه زۆر گرینگ نه بوو. ئیستیلا کچیکی تووره و تۆسنه، زۆر رۆح زل و خوویسته، خاتوو هاویشام ئەوی په روه رده کردوو تا تۆله ی خوئی له پیاوان بکاته وه.

— باشه خزمایه تی ئیستیلا و هاویشام له کوپراهه؟

— هیچ خزمایه تیه کیان نییه، ته نیا هه لی گرتوته وه و به کچی خوئی قبوولی کردوه.

— بۆچی خاتوو هاویشام ده بهه وئیت تۆله له پیاوان بکاته وه و چ تۆله یه کیش ده ستینیته وه؟

— بۆ به ریز پیپ، مه گه ر ئیوه نازان؟

— نا

— به سه ر هاتیکی دوورودریژه. کاتی نانی ئیواره بۆت ده گێرمه وه.

هیریترت له هه ل سوکه وتدا زۆر هاودل و روو خوۆش بوو. هه روه ها بۆم ده رکه وت که ئەم کوپه نه ئینی پاریز نییه و ناتوانی متمانه ی پی بکه ی بۆ پراگرتنی نه ئینه کان و له داها توشدا قه ت له ژیانیدا سه رکه وتوو ناییت و هیچکاتیش ده وله مه ند ناییت. چیرۆکی ژیا نی خوۆم بۆ گێراهه وه به تاییه ت باسی ئەوه م بۆ کرد که ئەو که سه ی که وا ئەم پاره یه ی داوه به من، پیی خوۆش نییه جارێ ناوی بزری. له کاتی نانی شه ودا چیرۆکی خاتوو هاویشامی به م شیوه بۆ گێرمه وه:

"خاتوو هاویشام له کاتی مندالیدا زۆر نازپهروهرده بووه، کاتیك مندال بوو دایکی له دههست دههات و له ژیر چاودیری باوکیدا گهوره دهییت. باوکی زۆر دهوله مهند و وهک خوی لووتبهرز بووه. خاتوو هاویشام ته نیا مندالی باوکی نه بووه و زهراپه کیشی هه بووه، گوايه باوکی به دزییه وه له گهلا چیشته لیینه ره که ی خوی زهواجی کردووه و ئەو کورپی لی بووه، دواي ماوهیهک که ئەم ژنه ده مریت باوکی ئەم به سه رهاته بو خاتوو هاویشام ده گیریتته وه، له و کاته وه ئەو کورپه هاتۆته ریزه ی بنه ماله ی هاویشام و له و ماله دا که تو به باشی دهیناسی ژیا. به لام کاتی گهوره بوو کوریکي شه رانی و خویری لی دهرهات و باوکی له میرات بیبه ری کرد. به لام له دواساته کانی ژیانیدا له و کرده وه تونده ی به رامبه ره به کورپه که ی نواندوویه تی په شیمان ده بیته وه و به شیکي بو داده نییت. ئە گه رچی زۆر له به شه که ی خاتوو هاویشام که متر بوو، به لام شتیکی هه ره و به ره که وت که ئەویشی دواي ماوهیهک به بادا و بره پارهی که ی زۆریش قه رزار بووه. له پاشان پیاویکی دیکه هاته گۆرپه پانه وه که خاتوو هاویشامی زۆرخۆش ده ویست، ئەو ماوهیهک ده وره ی خاتوو هاویشامی دا تا ئەو کچه بیچاره ی له قوولایی دلپیه وه عاشق و شه ی دای خوی کرد، ئینجا ئەم پیاوهش ئەوینه جوان و بی گه رده که ی ئەم کچه ی به ده ره فه ت زانی و پارهی که ی باشی به قه رز لی ستاند، له نیو خزم و قه ومدا ته نیا باوکم به خاتوو هاویشامی ده گوت، ئەم پیاوه بو تو ناییت، به لام به قسه ی باوکمی نه کرد بوو، ته نانه ت جاریک له پیش چاوی ئەو پیاوه باوکمی وه ده ره نابوو و باوکیشم له و کاته وه تا ئیستا چاوی به خاتوو هاویشام نه که وتۆته وه. کو تایی ئەوینه که شیان به م شیوه بوو، ئەم دووانه ته نانه ت رۆژی زه ماوه ندی شیان دیاری کرد و خه لکیکی زۆریان بانگه یشت کرد. رۆژی زه ماوه ند گه یشت، به لام زاوا دیار نه بوو و له ئاخیرین چرکه دا نامه یهک گه یشته دهستی خاتوو هاویشام ..."

لېرەدا من پەرىمە نېۋ قسەكانىيەۋە و گوتىم: "ئەم نامەيە لە كاتژمىر ھەشت و چل خولەك لە كاتىكدا جلۋبەرگى بووكىنى پۆشيبوو و خەرىكى جوانكارى بوو، بەدەستى گەيشت، وايە يان نا؟"

ھېرىبىرت سەرى جوولاندىۋە و گوتى: "دروستە وايە، راست لەم كاتژمىر و لەم خولەكەدا، ساتىك كە ئەو ھەموو كاتژمىرەكانى مالئەكەى خۇى لەسەرى راگرتوۋە، ئىنجا خاتوو ھاويشام نەخۇش كەوت و بۇماۋەيەكى زۆر لە جىگەدا مايەۋە.

كاتىك لە نەخۇشيبە كە رزگارى بوو. ھەمووشىتىكى بەم شىۋە كە تۆش بىنىۋتە بەبى كەلك ھېشتتۆتەۋە، لەو رۆژەشەۋە روۋى خۇرى نەبىنىۋە.

دواى ماۋەيەك بىر كەرنەۋە لىم پرسى: "چىرۆكەكەى ئەۋەندە بوو؟"

— بەلى ھەمووچىرۆكەكە، يان لانىكەم ئەۋەى من دەيزاتم ئەۋەندە بوو. بەلام شىتىك لەبىر چو پىتى بلىم ئەۋىش ئەۋە بوو، دواى ماۋەيەك دەر كەوت كە ئەو پىاۋەى خاتوو ھاويشامى ھەلقىواندبوو، شەرىكە بەشى زىبراكەى بوۋە. بەم شىۋە ئەو پارەيەى لىيان ستاندىبوو لەنىۋان خۇياندا بەشىان كەردبوو.

گوتىم: "من ئەۋەم بەلاۋە سەيرە، بۆچى ئەو پىاۋە ژيانى ھاۋبەشى لە گەل خاتوو ھاويشام پىك نەدەھىنا، تا بە يەكجارى ھەموو سامانەكەى بۆ خۇى پىت."

— لەۋانەيە ژنى ھەبوپىت.

— باشە لە كۆتايىدا ئەم دوو پىاۋە چىان لىھات؟

— ئەو دوو پىاۋە شەرانىيە دواى ئەم مەسەلە لەنىۋ بى ئەخلاقى و

گەندەلىدا نوقم بوون تا تىكشكان و لى كەوتن.

— ئىستاش ماون؟

— نازام، ئیستا زانیارییه کانی تو سهارهت به خاتوو هاویشام، له گهلا من بهرام بهرن.

له نیو قسه کاغاندا له هیبریترم پرسى ئیشی چیه. گوتى سهرمایه یه کی له بهر دهستدایه که به هوییه که شتییه تیجاریه کانی پی بیمه دهکات، هرچه ند چاوشم له دهوور بهرم ده کرد نیشانه یه کم له سهرمایه و کهشتی لیخوپین له ژووره که دا نه دهبینی. له درپژدهی قسه کانیدا گوتی: "من به وهش رازی نابم، که سهرمایه کم ته نیا به بیمه کردنی که شتییه کان وه گهر بخرم، ههروه ها بهم زووانه ده مههوی هه ندیک بهشی سهرمایه یی بکرمه وه. هه ندیکیش له سهروه ته کهم بو ده رهینانی کانزا مه عده نییه کان ته رخان ده کهم و رهنگه خه ریکی تیجارهتی هاویشم و خوری و به هارات و داو ده رمانی گیایی و رهنگ و داره به نرخه کانی هیندستانیش بم. به رای تو باش نییه؟

گوتم: "قازانجی زور ده کهمی". وه لآمی دایه وه: "به لئی، زور ئینجا له کاتی کدا دهستی ده خسته گیرفانییه وه و گوتی: "دهشم هه ویته خه ریکی تیجارهت له گهلا هیندی رۆژئاوا (ته مریکای ته مرۆ) بم و شه کر و تووتن بهینم، له وانه شه له وه لآتی سهیلان له بوواری دانه فیل بازرگانی بکه م.

پیتم گوت: "بو ئه م تیجاره ته به ربلاوه که شتییه گه لیکی زورت پیویسته."
— به لئی، کاروانیکی ته واو.

من که به ته واوی که و تمه ژیر کاریگه ری پلانه تیجاریه کانیه وه لیم پرسى: "ئه که شتیانه ی تا ئه و کاته بیمه ی کردوون له کام هیلدا تیجارهت ده کهن؟"
له وه لآمدا گوتی: "من هیشتا دهستم به بیمه کردنی که شتییه کان نه کردووه. جاری سهرقالی لیکوئینه وه م له سهری، ئیستیاش خه ریکی ئیشی ژمیارییم."

— ئه ری ژمیاری ئیشیکی پرداهاته؟

— نا، نا، بۆ من باش نییبه. ئەم ئیشه هیچ قازانجیکی نییبه و دەبێ له گیرفانی خۆم بچۆم. بەلام ئاخیرییه که ی کاتی ئەوه دیت پریگه کان ئاوه له بڤن و سه رمایه ی پتویستم ده ست که ویت، ئەوکات ده بینی که سه رکه وتن له باوه شمدایه . ئیستاش وه که ئەو پۆژده ی که شه پرم له گه له کرد قسه ی ده کرد، پریگه ی نه داری و شکستی ههروه که شکستی ئەو پۆژده ی بۆ خۆی ئاسان ده کرد.

نه داری و هه ژاری له سه ر و سیمای ژووره که پرا دیار بوو، بیجگه له چه ند که لویه لیکی سه ره تاییه هیچی دیکه ی نه بوو. ئەو شتانه ی دیکه ش که له ژووره که دا به شایانی گرینگ پیدان ده هاتنه به رچاو خاوه نی میواخانه که له به ر خاتری من دایبونی.

دوانیوه پۆی شه مه بوو، ئیمه بۆ پیاسه کردن له نیۆ له نده ندا وه ده ر که وتین. شه و به بلیتی نیوه قیمه ت چووین بۆ بینینی شانۆ، به یانیه که یشی که یه کشه مه بوو سه ردانیکی کلیسه ی "ویست مینیسیر" مان کرد، ئیواره که یشی له نیۆ پارکه کاندایه گه پراین.

دوانیوه پۆی دووشه مه چووین بۆ "هیمراسمیت"، مالی به رپز پاکیت و منیان له نیۆ باخه که یان به ئاغا و خانمی پاکیت ناساند. به رپز پاکیت، منی رینویینی کرد بۆ بینا گه و ره که و ژووری مانه وه می پی نیشان دام. له پاشان له ده رکه کانی دوو ژووره که ی ئەملاو ئەولای ژووره که ی منی دا و منی به دانیشتوانی هه ردووک ژووره که ناساند، که یه کینکیان ناوی "بینتلی درامیل" و ئەوی دیکه شیان "ستارتاپ" بوو.

بینتلی لایک بوو که به ره واله ت پیری ده نواند، بالا به رز و ئەستوور بوو و له و کاته دا فیه ی لیده دا.

ستارتاپ به ره واله ت و له راستیدا له بینتلی گه نجت بوو، کاتی که چووینه ژووره که ی سه ری به دوو ده سته کانی گرتبوو و سه رقالی خویندنه وه بوو.

چەند رۆژئىكى خاياند تا من لە ژوورەكەى خۆمدا نىشتەجى بوم. لە ماوەى ئەو چەند رۆژەدا چەند جارێك بۆ كرىنى پىداويستىيەكانم لەو تاجرەى كە بەرپىز جاگىرز پىي ناساندبوم سەردانى لەندەم كرد، چەند رۆژئىك لە هاتنى من بۆ ئەم شويئە تىدەپەرى، رۆژئىك وتووئىژئىكى چر و پرمان كرد، زانىارىيەكانى مامۆستايەكەم سەبارەت بە من ئەوەندە زۆر بوون كە بۆ خۆشم ئەوەندەم دەربارەى خۆم نەدەزانى، بەرپىز جاگىرز بە مامۆستاكەمى گوتبوو، ئەو كەسەى پارەكەى داوہ بە من پىي خۆش نىيە پىپ بچىتە نىو هيچكام لە لقعەكانى دنىاي تىجارەتەوہ. بەلكو پىي خۆش بوو من راھىنان و بارھىنانىكى ئاغاوتانە و نەجىبزادانەم ھەبىت. رازى بوم، لەبەر ئەوہى بۆ خۆشم جگە لەوہ ئاواتىكەم نەبوو. مامۆستاكەشم بەتايبەتى پىي راسپاردبوم كە ھاتوچۆم بۆ زۆر شوين لە لەندەن كەم كەمەوہ تا بتوانم زانىارىيە مەبەستەكان وەر بگرم و لە ھەموو شوينىك رىئويىيەكەرم بىت.

مامۆستاكەم بە شىوہىەكى وەستايانە و لىھاتوانە لىم نزيك بووہ و ئەوەندەشى ھاودلى و يەك رەنگى لە خۆى نىشان دەدا، كە من متمانەى تەواوم پى كردبوو. ھەلسوكەوتى مامۆستاكەم سەبارەت بە من وەك مامۆستايەكى وشك و ياسايى نەبوو، ھەر بۆيە ھەلسوكەوتى منىش بەرامبەر بەو يەكدل و برادەرانە بوو.

دواى ماوەيەك كە ئىشەكانم جىبەجى بوون و سەرپى كەوتم و بە ھەزەوہ خەرىكى ئىشەكەم بوم، بىرم كردەوہ و گوتم، لەبەر ئەوہى شىوہى ئاكارى من زۆر لەو كۆمەلگايە دەجىت كە ھىربىرت تىيدا دەژىت، كەواتە زۆر باش دەبىت ئەگەر مالىكەم وەگوازم و لە لاي ھىربىرت لە ميوخانەكە ژوورىك بە كرى بگرم، بەم شىوہ ژيانىشم خۆشتر دەبىت.

به‌ریز پاکیت دزایه‌تی له گه‌ل ئەم بۆچوونه نه‌کرد، به‌لام گوتی پیش هه‌موو شتیك ده‌بی ره‌زایه‌تی سه‌ریه‌رشته‌که‌ت وه‌رگری. بابه‌ته‌که‌م لای به‌ریز جاگی‌پرز باس کرد، ئەویش رازی بوو و ئەمری به‌ ویمیک کرد بیست لیره‌م بداتی بۆ کرینی پیداو‌یستییه‌کانی ماله‌که‌م.

(۱۶)

دیداری جو له میوانخانه ی بیرنارد

سەرله به یانی پرۆژی دووشه ممه، نامه یه کم له لایهن بیدییه وه پی گه یشته که نووسی بووی "جو به یانی بو چاوپیکه وتنی تو دیتته میوانخانه ی بیرنارد." له بیستنی ئەم هه والّه زۆر خوشحال نه بووم.

ئه گهر بم توانیبا به زۆری پارهش بووایه، جوّم لهم سه فهره په شیمان ده کرده وه، به لام و پرای شه وهش شوکری خوام ده کرد که بو بینینی من دیتته میوانخانه ی بیرنارد، ئه گهر هاتبایه مالی به پرێز پاکت له هی میراسمیت چیم بکردایه؟ له پرستیدا من نارازی نه بووم که هی پریت و باوکی که ههر دوو کیشیان به لامه وه به پرێز بوون جو بینن، به لام حهزم نه ده کرد درامیل، که به هوی ته نه لاییه کانییه وه شه و رۆژ سه رزه نیشتم ده کرد، جو بینیت.

به یانی زوو له خه وه هه ستام و میزی ناخواردنم به جوانی له ژووری میوان پازانده وه، لهو کاته دا گویم له دهنگی پی جو بو، له قالدومه کان سه ر ده که وت، له دهنگی ناخوشی پی زانیم جویه، له بهر شه وهی ته نانه ت باشتیرین که وشه کانیشی به رده وام له لاقه کانی گهره تر بوون. دهنگیم گوئی لی بوو که نووسراوه کانی سه ر ده که کانی نهومی خواره وهی ده خوینده وه، ئینجا هاته نهومی سه ره وه قامکی به ده که که یه وه نا و هاته ژووره وه.

— سلاو جو شه حوالت چونه؟

— ئەهی تو چونی پیپ؟

— زۆر خوشحالم به بینیت جو، تکایه کلاره که تم بدهیه.

به لّام جۆ کلاوه که ی به شیوه یه که ده تگوت هیلانہی بالندہیہ، هہ لگرت و، ده تگوت شتیکی زور به نرخی پییه و نه یده ویست له خوی دور بخته وه، به نارہ حه تییه وه له کن خوی هیشته وه، ده تگوت، بی ریزیم پی کردوه. جۆ دریزه ی به قسه کانی دا و گوتی: "چند گه وره بووی، چند قه له و بووی، رهنگ و رووی شارت گرتوه و بووی به پیاو، تو هه وینی شانازیت بو ولاته کهت و شایه کهت!

— جۆ، تو ش خو ش حال دیاری.

— شوکر بو خوا، حالی خوشکت هه ره وه ک خویه تی، بیدی باشه و به رده وام خزمه تمان ده کات، باقی براده رانیس باشن، به ریز و پیسیل نیسی کلیسه ی به جی هیشته وه و بوته نه کته ر.

له و قسانه دا بووین، هی ریزت هاته ژوره وه، منیش له گه ل جۆ به یه کترم ناساندن، هی ریزت دهستی هی نایه پی شه وه بو تو قه کردن، به لّام جۆ به بی شه وه ی دهستی بی نیته پی شه وه له کاتی کدا هی لانه بالنده که ی به دهسته وه بو، گوتی: "نۆکه ری توم به ریز."

جۆ دریزه ی به قسه کانی دا و گوتی، هیوادارم نیوه لی ره باش بن، له وانیه به رای دانیشتوانی له نده نه وه، نی ره شوینیکی باش بیت به لّام من رازی نا بم ته نانه ت به رازه کانیشم لی ره به ستمه وه.

بانگمان کرد بو سه ر میزه که، ماوه یه که له م لاو له و لای دهروانی تا شوینیکی بو هه لّاهه سین ی کلاوه که ی بدو زیتته وه، تاخری له ته نیشت ده رکه که بزماریکی دو زییه وه، به ویوه هه لیواسی، به شیوه یه که چه ند جاریک که وته خواره وه.

هی ریزت رووی کرده جۆ که چاوه کانی له سفره که بریبوو و پی گوت: "به ریز گارجیری، نیشتیاتان له چیه؟ چا یان قاوه؟"

جۆ که به وشکی و ره پوراست له سه ر کورسییه ک دانیشتبوو، وه لّامی دایه وه: "هه ر کام بو تو ره حه تر بیت."

— قاوه چۆنه؟

جۆ كه لهوه دهچوو زۆریشی ههز له قاوه نییه، گوتی: "سپاس، ئیستا كه تۆ كههرمهت كردهوه و قاوته ههلبژاردوه، منیش قسهیهكم نییه. باشه به رای تۆ ئه و قاوهی هیئاوته خهست نییه؟"

هیبریت له کاتیگدا چای بو تۆ کرد، پیتی گوت: "کهواته بفرموو ههزرت له چایه." "لهم کاتهدا کلاوهکهی کهوته خوارهوه، جۆ ههستا و ههلی گرتوه و دووباره ههلیاوهسیهوه. یهخهی کراسکهی و چاکهتهکهی زۆر سهیر بوون، نازانم بۆچی بو ئهوهی بسهلمینیت، خۆشپۆشه و جلویهرگی جوان له بهر دهکات، ئهوهنده خۆی خستبووه عهزیهتهوه و جلویهرگی رۆژی پشووی له بهر کردبوو، که ببوو به هۆی نازارکیشانی. له کاتی ناخواردندا بهردهوام دهکۆخی، له بهر ئهوهی کورسییهکهی له میزه که دوورتر دانابوو، بهردهوام لهتکه نان و خواردنی دیکه بهردهبوونهوه سههر عهرز، دهتوانم بلێم ئهوهی کهوتبووه سههر عهرز، لهوهی خوارد-بووی زیاتر بوو. ئه و رۆژه ئاکاری جۆ زۆر به لامهوه سهیر و نارهحهتکهه بوو، کاتیگ هیبریت رۆیشته دهرهوه بهدوای ئیشه کهیدا زۆرم پێ خۆش بوو. ئه و کاتی بیر و ههستی من ئهوهنده بههیز نهبوو که بم زانیبا ئه گهر من له گهه جۆ تۆزیک خۆمانهتر و یه کدلتر بایه، ئه ویش بهم شیوه ناسروشتیییه نه ده جوولایهوه و ههلسوکهوتی له گهه نه ده کردم. بهلام من نه م توانی تهحه موولی ههلسوکهوته کهی بکه، بۆیه به تووردهییهوه له گهه لێ جوولامهوه.

جۆگوتی: "به رپێ ئیستا که به ته نیاین.

چوومه نیو قسه کانیهوه و گوتم: "جۆ بۆ به من ده لێی به رپێ؟"

بۆ ساتیک جۆرێک سهیری کردم، سه رزه نیشته کردنی لێ ده خویندرایهوه و درپژهی پێدا: "رۆژیک له قاوه خانه دانیشته بووم به رپێ پامبیل هات و گوتی، خاتوو هاویشام دهیههویت بم بینیت، منیش رۆژی دوایی چووم بۆ دیداری خاتوو

هاویشام، لیبی پرسیم ئاگات له حالی جو ههیه یان نا؟ کاتیك گۆتم به لئی، داوای لئ کردم، پیت بلیم، ئیستیلا هاتۆتهوه و ئه گهر بییت بو لای پینی خوش ده بییت. "پاشان له سهر کورسییه که ی ههستا و گوتی: "به پریژ هوی دیداره که ی من له گهل تۆ نه وه بوو. هیوادارم له گه یشتن بو پله کانی سه ره وه تر سه رکه وتوو بی.

— جو خو ناته هوی ئیستا برۆی؟

— با، ئیستا ده رۆم.

— که واته بو نیوه رۆ دیته وه؟

— نا.

چاومان له یه کتر بری. دهسته کانیم خسته نیو دهسته کانه وه و ههستم کرد، تۆزیک ناره حه تی له دلّه پاك و بی گه رده که ی که م بۆته وه.

— پیپ، براده ری به پریژم، له به رکردنی ئه م جلوبه رگانه بو من له بار و شیاو نییه، له پراستیدا هاتنه دهره وه ی من له کارگه که م و له مائی خوّم و یان لانیکه م له گونده که م هه له یه. ئه گهر من جلوبه رگی ئاسنگه ریم له به ردا بییت و چه کوچی کم به دهسته وه بییت، زۆربه ی ئه وه هه لانه ی که ئه مرۆ بینیت، نایان بینی.

ئه گهر تۆ رۆزیک له رۆژان ویستت من ببینی و هاتییه گونده که مان و جوی ئاسنگه رت بینی به جلوبه رگی ئیشکرده وه و چه کوچ به ده ست خه ریکی کاره کۆنه که ی خو یه تی، هه له یه کی تیدا به دی ناکه ی. که واته خوا حافیز کوری خوّم، خوا حافیز.

به باشی ههستم به گه وره بیی و ساده بیی له ده روونیدا کرد.

به هیواشی نیوچاوانی ماچ کردم و رۆیشته دهره وه. ماوه یه کی خایاند تا وه خوّم هاتمه وه. به دوایدا هه لاتم، هه موو شه قامه کانی ده وره به ر گه رام به لām ئه و رۆیشتبوو.

(۱۷)

ئىستىلا دالى نىيە

دوانىوەرۆ، سوارى غەرەبانەيەك بووم و بەرەو شارەكەى خۇمان وەرپى كەوتم. كاتىك گەيشتە ئەوى شەو درەنگ بوو. شەوم لە ميوانخانەى "ورچى شىن" كرده رۆژ و بەيانى زوو لە جىگەكەم ھاتمە دەرەو تا بچمە مالى خاتوو ھاویشام. ھىشتا بۆ سەردانى خاتوو ھاویشام زوو بوو. ماوہيەك خەريكى پياسە كردن بووم و لە كاتىكدا بېرم لە كەسە خىرخوازەكەم دەكردەو كە منى بەو پلە گە- ياندبوو، لەنېر مېشكەدا وىنەگەلى جوانم دەكېشانەو لەو نەخشە و پلانانەى كە بۆ منى دارشتوو، دەم گوت ئەو ئىستىلاى وەك كچى خۆى ھەلبىژاردوو و دەشى ھەوئەت ئىمە بە يەك بگەيەنئەت.

لەوانەيە بېھەوئەت وەك قارەمانە ئەفسانەبىيەكانى ئەشق بچمە نىو كۆشكە خەماويەكەى و پروناكىى خۆر بەرمە نىو ژوورە تاريكەكانىيەو و كاتژمىرەكانى وەكار بچمەو و تيشكى ھىوا بنىمە نىو دلە خەمبارەكانەو و لە گەل شازادەى كۆشكەكە زەماوەند بەكەم.

وہا بەرنامەرېژىم بۆ پياسەكردنەكە كرد تا لە كاتژمىرەكەى جاران بگەمە بەر دەرکەى مالى ھاویشام. زەنگى دەرکەكەم لىدا، ئەوہى دەرکەكەى لى كەردمەو كەسىك بوو قەت چاوەرېئى ئەوہم نەدەكرد لە وئى بىبىنم. ئۆرلىك!

— سلاو ئاغای من، روودا و گه لیکی زۆر له وهی بۆ تو هاتۆته پیش، پرووی داوه. تکایه وهره ژووره وه. له بهر ئه وهی ئه مریان پێ کردووم دهرکه که داخه مه وه. چوومه ژووره وه، ئۆرلیک دهرکه که ی داخسته وه و کلیله کانی هه لگرت. لیم پرسى: "تۆ چۆن هاتوویه ته ئییره؟"

— به لاقه کاتم هاتم.

— به نییه تیکی باش هاتووی بۆ ئییره؟

— پیم وانیه به نییه تیکی خراپ هاتمه ئییره، ئاغام.

به لام من دلنیا نه بووم که راست ده کات. له دالانه که تیده په ریم، چاوم به سارا پاکیت کهوت، منی برده لای خاتوو هاویشام. خاتوو هاویشام گوتی: "وه ره ژووره وه پیپ."

له سه ره هه مان کورسییه کۆنه که له ته نیشته میزه که وه دانیشتبوو و جلوبه رگه کۆنه کانی له بهردا بوون. خو ی به سه ره گۆچانه که یدا گرتبوو. له نزیکى ئه و خاتوونیک دانیشتبوو، من له هه موو ژياندا جوانی وام نه دیتبوو.

خاتوو هاویشام دووباره ی کرده وه: "وه ره ژووره وه پیپ، بزاتم چۆنی؟" چۆکم دادایه وه و ده ستیم ماچ کرد، گوتی: "خۆ من شارژن نیم، به م شیه دهستم ماچ ده که ی، بۆم بگێره وه بزاتم."

— خاتوونه کهم، به منیان گوتووه، جه نابت که ره مت کردووه و ده تان هه ویت من ببینن. ئیتر به زووترین کات هاتم بۆ لات.

خاتوونه جوانه که ی به لاهه وه نه ناسیاو بوو سه ری بهرز کرده وه و به خو یه زلزانیه کی زۆر له منی روانی. ئه مجار زانیم ئه و چاوانه ی له من دهروانن، چاوه کانی ئیستیلان. ئیستیلان ئه وه نده جوان ببوو و ئه وه نده ش گه وره ببوو، من له چاوه وه ی هه ر گه وره ش نه ببووم، کاتیک لیم دهروانی له وه ده چوو سه ره له نو ی بوومه ته وه کوره ره شوکییه که ی جارن.

دەستی بۆ لای من درێژ کرد. بە هیواشی پیم گوت، ماوهیهکی زۆر بوو تامەزرۆی دیداری دووبارەت بووم، ماوهیهکی زۆر چاوەڕوانی ئەو پۆژەم دەکرد. خاتوو هاویشام لە کاتیگدا بە گۆچانەکی ناماژەیی بە کورسییەک دەکرد بۆ دانیشتنی من چاوه زیتەلەکانی لە چاوی من بری و گوتی: "بە رای تۆش زۆر گۆراوه، وانیه پێپ؟"

لە وەلامدا گوتم: "خاتوون کاتیک هاتمە ژوورەوه، هیچ نیشانەیهکم لە ئیستیلای ئەم دەموچاوهدا نەدیت، بەلام لەناکاو بە شیوهیهکی سەرسوورهیتهەر، هەمووشتیگ گەرایهوه بۆ دواوه."

خاتوو هاویشام قسەکانی برپیم و گوتی: "چت گوت؟ دیاره مەبەستت ئەوهیه ئەو هەمان ئیستیلای رابردووه، که هەلسوکەوتەکی خۆبەزلانانەیه و تۆش دەت هەویت لە دەستی هەلێی؟ لەبیرتە؟"

بە هیواشی و بە منگەمنکەوه گوتم: "بەلام ئەوه دەگەرپیتەوه بۆ چەند سال بەر لە ئیستا و ئەو کات من عەقلم پێ نەدەشکا." ئیستیلای بە ئارامی تەواوهوه زەرەدەخەنەیهکی هات و گوتی، دادوهری من سەبارەت بە کردەوهی ئەو کاتی راست و دروست بووه، لەبەر ئەوهی بەراستی کردەوهکانی ناخۆش و ناحەز بوون.

خاتوو هاویشام لە ئیستیلای پرسی: "ئیستیلای بەراستی پێپ گۆراوه؟" ئیستیلای چاویکی لە من کرد و گوتی: "زۆر" خاتوو هاویشام لە کاتیگدا یاریی بە قژەکانی ئیستیلای دەکرد، گوتی: "کەواتە ئیستا وەک ئەوکاتی رەشوکی نەماوه؟"

ئیستیلای پێکەنی و دیسان لە منی روانی. هیشتا هەر وەک مندالینک هەلسوکەوتی لەگەڵ دەکردم. بریار بوو تا ئیواره من لەوی وەمینم و ئیوارهش بگەرپیمهوه بۆ میواخانەکه، بەیانیش بگەرپیمهوه لەندن. دواى تۆزیک قسەکردن خاتوو هاویشام ئیزنی داین برۆینه باخه چۆلەکه و پیاسه بکهین.

کاتیك گه‌بشتینه ئەو شوینەى له‌گه‌ڵ كۆره رهنگه‌ریوه‌كه شه‌رم كۆردبوو. ئیستیلا راوله‌ستا و گوتی: "به‌راستی من بوونه‌وه‌ریكى سه‌یریوم له‌به‌ر ئەوه‌ى ئەو رۆژه به‌ دزییه‌وه له‌ گۆشه‌یه‌ك راوله‌ستا بوم و له‌ سه‌یرکردنى شه‌رى نیوان ئیوه چیژتیكى زۆرم وەرگرت.

پیم گوت: "من و ئەو كۆره ئیستا براده‌رین."

— ئەرى به‌راست، بیرم كه‌وته‌وه له‌وه ده‌چیت تۆ له‌لای باوكی ئەو ده‌خوینی؟
وانییه؟

به‌بێ مه‌یلییه‌وه گوتم: "به‌لى" له‌به‌ر ئەوه‌ى وام زانى له‌ منداڵیك سه‌بارده‌ت به‌ سه‌عیكردنه‌كه‌ى پرسیار ده‌كات.

گیا و روه‌كى نیو باخه‌كه ئەوه‌نده به‌رز ببوونه‌وه، نه‌مان ده‌توانی به‌ ئاسانى پیاسه‌ بکه‌ین. کاتیك دوو سى خوولمان به‌ ده‌وریدا لێدایه‌وه، هاتینه‌ ده‌روه و چوینه‌ هه‌وشه‌ى بیره‌سازیه‌كه، وه‌بیرم هینایه‌وه كه‌ له‌م به‌شه‌ى بینایه‌كه ده‌هاته‌ ده‌روه و نان و گوشت و بیرده‌ت بۆ ده‌هینام. گوتی له‌ بیرم نییه؟

— له‌بیریت نییه ئەو رۆژه منت گریانده‌؟

سه‌رى جوولانده‌وه، سه‌یریكى ده‌روربه‌رى خۆى كرد و گوتی: "نا له‌بیرم نییه." کاتیك بۆم ده‌ركه‌وت ئەو له‌بیری چۆته‌وه منی گریانده‌وه و هیچ گرینگیه‌ك به‌م مه‌سه‌له‌یه نادات،

دووباره له‌نیو دلى خۆمدا گریام، به‌لام گریانى ئەم جارهم تالتر و ناخۆشتر بوو. گوتی: "پێویسته تۆ بزانی من نه‌ دلّم هه‌یه، نه‌ به‌زه‌ییم هه‌یه و نه‌ هه‌ست." گوتم: "ناتوانم پرۆا به‌وه بکه‌م، جوانیكى وه‌ك تۆ بى‌ دلّ بیت."

— به‌راستیه‌م، ئەگه‌ر بپیاره‌ من و تۆ له‌مه‌ودوا زۆرتر له‌ یه‌كتر نزیك ببینه‌وه، به‌رژه‌وه‌ندیی تۆ له‌وه‌دایه‌، له‌م مه‌سه‌له‌یه ئاگادار بیت.

با تۆزۈكى دىكەش بە دەۋرى باخەكەدا پىياسە بىكەين و دوايىش بېرۆين. ۋەرە، مەترسە ئەمپرۆ بەھۆى دڭرەقى و دلبەردىيى مەنەۋە فرمىسك نارپىزى. تۆ دەبىي سەرنج بەدەيتە مەن و پالپىشتم بىت.

داۋىنى كراسە جوانەكەى كۆ كەدەۋە و بەدەستىك گرتى و دەستەكەى دىكەشى بە ھىۋاشى خستە سەرشانى مەن. دوو سى جارى دىكەش بەدەۋرى باخە كاۋلەكەى خاتوو ھاۋىشامدا گەراين، بەلام باخەكە بە ھەموو ۋىرانىيەكانىيەۋە، ئەو رۆژە بەلامەۋە ۋەك گولستان بوو.

ئاخىرىيەكەى چوۋىنەۋە بۆ لاي خاتوو ھاۋىشام، لەۋى بىستەم، سەرىپەرشتەكەى مەن بۆ بەرپۆبەردنى ئىشىك ھاتۆتە دىدارى خاتوو ھاۋىشام و پۆيشتۆتەۋە. بەلام بۆ كاتى خواردنى نىۋەرۆ دەگەرپتەۋە. خاتوو ھاۋىشام لەسەر كورسىيە دەسكدارەكەى دانىشتبوو و چاۋەرۋانى مەنى دەكرد.

ئىستىلاش بۆ گۆرىنى جەكانى چوۋبوو بۆ ژوررەكەى خۆى. مەن و خاتوو ھاۋىشام بەتەنيا بوۋىن، پۋوى كەدە مەن و لىيى پەرسىم: "ئەرى جوان نەبوۋە؟ باش گەۋرەبوۋە؟ خۆشت دەۋى؟"

— ھەركەس بىيىنىت ستايىشى دەكات، خاتوون.

— خۆشت بویت، خۆشت بویت، ئەمپرۆ چۆن ھەلسوكەۋتى لەگەل كەدى؟
پىش ئەۋەى ۋەلامى بەدەمەۋە دووبارەى كەدەۋە: "خۆشت بویت، بىكە بە ئەۋىنى خۆت، خۆشت بویت، ئەگەر تۆى خۆش دەۋىت، خۆشت بویت، ئەگەر ئازارت دەدات ھەر خۆشت بویت، ئەگەر دلت دەشكىنىت ھەر خۆشت بویت، خۆشت بویت،... گۆيم بۆ راگرە پىپ، مەن ئەوم ۋەك كچى خۆم گەۋرە كەدوۋە تا خۆشيان بویت. ئەوم ۋا پەروەردە كەدوۋە، تا خۆشيان بویت، خۆشەۋىستى خۆتى پى نىشان بەدە، مەن دەزامم ئەۋىنى پاستە قىنە چىيە:"
* خۆبەختەردنى كۆپكۆپرەنە.

* به ته و اوای خۆ به دهسته و ده دان.

* کردنی ئەو کارانهی که له گهڵ عهقل و لۆژیک یهک ناگر نه وه.

* متمانه و سيقه ی ته و او.

* به دهسته و ده دانی دل و رۆح یهک جی له رپڭای عه شقدا، ههروهک من

کردم...!

دوای گوتنی دوایین دێر له سههر کورسییه که ی ههستا و خۆی پيدا دایه وه، له وه دهچوو، دهی هه ویت خۆی به دار و دیواردا بدات و مالتا وایی له ژیان بکات، به لام زۆری نه خایاند هپور بۆ وه و هاته وه سه رخۆ. له م کاته دا، به رپڭز جاگپرز هاته ژووره وه که مینک له گهڵ خاتوو هاویشام قسه ی کرد و له پاشان دهستی منی گرت و بردمییه لای ئیستیلا و سارا پاکیت بۆ خواردنی نانی نیوه رۆ. خاتوو هاویشام هه روا له سههر کورسییه که ی مایه وه، ئەو بهردهوام به ته نیایی نانی ده خوارد. نان و چیشتیکی باشمان خوارد و دوای نیوه رۆش بتلیک شه رابی باشیان له پیش دانین و ئیستیلا و سارا پاکیت ئیمه یان به جی هیشت.

له هه موو ژیاغدا که سم نه بینی بوو، وهک به رپڭز جاگپرز خۆپاریز بیت. له هه موو ئەوکاته ی که دانیشتبووین ته نیا بۆ جاریک نه بی ئەویش له کاتی ناخواردندا، ده نا سههری بهرز نه کرده وه و سههری ئیستیلا ی نه کرد.

هه رکاتیک ههستی ده کرد ده مهه ویت پرسیاریکی لی بکه م چاویلکه کانی (عهینه که کانی) به دهستییه وه ده گرت و هه لی ده سوورانن، ئەوهش به و مانایه بوو که هه ر پرسیاریکم لی بکه ی بی که لکه و ناتوانم وه لامی بده مه وه.

له پاشان چووینه ژووره که ی خاتوو هاویشام و خه ریکی یاریی په رپڭن بووین. له کاتی یاریکردندا جار جار خاتوو هاویشام پارچه ئالتونیک یان جه واهپریکی له سههر سینگ و دهست و قزی ئیستیلا داده نا، ئەو دیمه نه ئەوهنده جوان و دلرپڭن ده بوو که سه رنجم ده دا و ده م دیت که به رپڭز جاگپرزیش سههری ئیستیلا ده کات و

جوانىيە كەي ئەو كىچە ئەۋىشى بۇ لاي خۇي راکىشاۋە. تا كاتۇمىر ۹ى شەۋ دانىشتىن، پىيارمان دا كاتىك ئىستىلا ھات بۇ لەندەن پىشتىر من ئاگادار بىكاتەۋە بۇ ئەۋەي بە پىشۋازىيەۋە بىچم. لە ئاخىرىدا مالتاۋايىمان كىرد و من گەرامەۋە بۇ مېۋانخانە كە.

شەۋ تا درەنگانىك قىسە كانى خاتوۋ ھاۋىشام لە گويمدا دەنگىان دەدايەۋە كە دەيگوت: "خۇشت بويت، خۇشت بويت... ھەر خۇشت بويت." منىش لەنيو دلى خۇمدا سەدجار ۋەلامم دەدايەۋە و دەم گوت: "خۇشم دەۋيت، خۇشم دەۋيت..." ھەرچەند بىرم دەكردەۋە كە دەستى چارەنۋوس ئەم كىچەي بە من كە تا دۋىنى شاگردى ئاسنگەرىك بووم، پىشكەش كىردۋە، دلم پىر دەبوۋ لە ھەقناسى و سوپاسگوزارى. ھەرۋەھا لە بىرى خۇمدا دەمگوت: "كەي ئاورىكم لى دەداتەۋە، كەي دىت كە من بتوانم ئەۋ ھەستە نوۋستەۋەي ۋە خەبەر بىنم."

ئەم خەيال و بىر و ئاۋاتانە بە بۇچونم بەرزەفرانە بوون، بەلام ھىچ بىرم لەۋە نەكردبۇۋە كە دوورى لە جۇ، كە دەم زانى ئىستىلا ئەۋەندە خۇشى لى نەدەھات كازكى ناپەسەندە. ھەر دۋىنى بوو كە ۋتە كانى جۇ فرمىسكىان رزانىدبوۋمە خوارەۋە، بەلام خوا لىم بىورىت چ زوۋ ئەم فرمىسكانە وشك بوۋنەۋە.

(۱۸)

دهردی دل هه لږشتن له لای هیږبیرت

بهیانی که له خه وه هه ستام رای خۆم سه بارهت به ئۆرلیک به بهرپر جاگیرز گوت، که ئه ویش وه من له میوانخانهی ورچی شین نیشته جی بوو، هه رچییه کم ده بارهی ئۆرلیک ده زانی بۆم درکاند ئاگادارم کرده وه که به هیچ شیوهیه که بۆ خزمه تکردن له مائی هاویشام شیوا نییه.

له وهلامی مندا گوتی، هه ر ئیستا ده چمه مائی هاویشام و له وی دهردی ده کهم. کاتیک گه پامه وه له ندهن بۆ میوانخانهی بیرنارد (شوینی نیشته جیبوونم) هیږبیرت خه ریکی ناخواردن بوو پله گوشتتیک ساردی له بهرده ستدا بوو، تا منی دیت به خیرهاتنی کردمه وه، کۆره خزمه تکاره که میوانخانه کهم نارد بۆ منیش خواردن بیئیت. ئه و شه وه هه ستم کرد ده بی نهینییه که ی نیو دلّم به براده ره کهم بلیم بهم شیوه ده ستم به قسه کردن کرد: "هیږبیرتی خۆشه ویست، بابه تگه لیککی زۆر تایبه تم هه یه که پیوسته پیتی بلیم."

— هیندیلی خۆشه ویست، (هیږبیرت پیی خۆش بوو به من بلیت هیندیلی)، بۆ ئه وهی به براده ری خۆشه ویست ناوم ده بهی و متمانه م پیی ده که ی سپاست ده کهم.

— ئه وهى دهمههوى بۆت باس بکه م بابه تیکه سه بارهت به خۆم و که سیکی دیکه.

هیبریتر که له سه ر کورسییه که دانیشته بو لاقی دریز کرد و چاوی له ناگری شۆمینه (سۆبه دیوارییه) که بری. دهستم له سه ر شهژنۆکانی دانا و گوتم: "هیبریتر من ئیستیلام خۆش دهویت و دهیپه رهستم."

هیبریتر به شیوهیه کی زۆر ناسایی و به دلنیا ییه وه وه لآمی دایه وه: "زۆر باشه پپ، زۆر باشه."

گوتم: "هیبریتر، هه ر ئه م وه لآ مه م ده ده یته وه؟"

— ئه ی ده ته هوى چی بلیم؟ من پیشتر ده مزانی.

— چۆن ده ترانی؟

— چۆن ده مزانی؟ وه لآ مه که ی ساده یه، له خۆتپرا.

— به لآ م من هیچکات له م باره وه هیچم به تۆ نه گوته وه.

— به منت نه گوته بو، تۆ کاتیک ده چی بۆ سه رتاشخانه هیچ به من نالیی، به لآ م من نه ونده م تیگه یشتن هه یه بزائم قۆه کانت کورت بوونه وه، که واته چووی بۆ سه رتاشخانه. له و کاته وه تۆم بینیه به رده وام به ئیستیللا هه لده لئی، هه ر که هاتی بۆ نییره و چه مه دانه که ت کرده وه، نه وینی ئیستیللاشت پی بوو، کاتی چیرۆکی ژبانی خۆت بۆ من گیرایه وه زۆر ساده و ئاشکرا گوته که له یه که مین رۆژی دیتنی ئه م کچه وه ده یپه رهستی.

— زۆر باشه، هیبریتر، ئیستاش بزانه من بۆ یه ک رۆژیش ئه وم له یاد نه کردوه. ئیستیللا ئیستا جوانتر و سه رنچراکیشت له جارن گه راوه ته وه ماله وه و من دوینی ئه وم دیت. ئه گه ر له پیشتر خۆشم ده ویست، ئیستا ده یپه رهستم.

— خۆزگه م به خۆت هیندیل، که بۆ ئه وه له بزیردراوی و به ده ست هیناوه!

به لآ م تۆ رای ئیستیللات به رامبه ر به خۆت پرسیه یان نا؟

به ناره حه تییوه سه رم جوولاند و گوتم: "به داخه وه ههستی من و شه زور له - یهك دوورن."

— هیندیلی خو شه ویست، له سه رخو به، کات زوره، به لام له وه ده چی بتهه ویست شتیکی دیکه شم پی بلئی.

گوتم: "به لی هیبریتر، بابه تییکی دیکه شم پییه، به لام شه رم ده کم پیستی بلیم."

به لام خو بیر کردنه وه که ی و گوتمه که ی وهك یه وان. تو من به پیایکی خوشبهخت ده زانی. له راستیشدا هه ر وایه، تا دوینی من شاگردی ئاسنگه ریکی هه زار بووم، له ژیاندا هیچ چالاکییه کم بو سه رکه وتنی خو م نه کردووه. ته نیا پاره منی سه ر خستووه، هه رکات بیر له ئیستیتلا ده که مه وه ناتوانم بلیم که چه نده هه ست به سستی و ناره حه تی ده کم، له بهر شه وهی داها تووی من کو مه لیکه له سه دان پی شه ات و پرو داوی جو راو جو ر.

هیبریتر، داها تووی من و ئاواتی من ته نیا له ده ست یه ک که سدا یه. په کوو له و داها تووه که چه ند نامو و نادیا ره !

پی م وایه تو به منت گوت، به ری ز جاگی ز، یه که مین رو ژ به تو ی گو تووه شه وهی ده دری ت به تو ئاواتی پو وچه ل نییه، شه گه ریش شه م قسه ی نه کرد بی، پی ت وایه جاگی ز مرۆ قیکه به بی متمانه و زانیاری ته واو نیو بیی شه م مامه له یه بکات؟ — شه وهی ئاماژه ی پی ده کات به ته واوی وایه.

— منیش وا بیر ده که مه وه که شه و هۆیه ی با سم کرد رازی که ر بی ت، به لام سه به ارت به داها توو، تو ده بی کاتی ته واو بده ی به سه ری هه ر شته که ت و شه ویش ده بی مه جالی ته واو بدات به و خیرخوازه که به م زووانه ۲۱ سالی ت ته واو ده بی ت و له وانیه شه وکات بتوانی زانیاری با شترت ده ست که ویت.

ئىستا مۆلەتم بەدەيه چەند خولەك قسە بكەم، دەشزائم پيئت ناخۆش دەبيئت. لای خۆم بىرم دەكردهوه نەكا خيبرخۆازەكە بۆ ھاوسەرگيرى تۆ بۆچوونىكى تايبەتى ھەبيئت، بۆ ويئە، بليئت بە مەرچيەك دەتكات بە ميراتگري خۆى كە تۆ دەست لە ئىستىيلا ھەلگري. قەت وابووہ كە جاگيرز ئاماژە بەم بابەتە بكات.

— نا، قەت نەبووہ.

— باشە ھىندىل، نايان تۆ ناتوانى ھەر ئىستا تا نەبوونە دەزگيرانى يەكتەر وازى لى بىنى؟

— نا، ھىريرت بەھيچ شيوہيەك ناتوانم.

— ناتوانى پيگا لەم بيرەت بگري.

— نا برادەرى خۆشەويستم، ناتوانم.

زۆر باشە، ھىندىل، ئىستا كۆتايى بە قسە ناخۆشەكائىم دىئم و ھەول دەدەم لە مەودووا قسەى دلخوازت بۆ بليئم.

لە پاشان سەبارەت بە بنەمالەكەى خۆى و دەزگيرانە جوانەكەى ھەنديكم بۆ دووا.

باوكى كلارا پياويكى كەمنەندام و زەليل بوو، كە بەردەوام لە سووچيەك دادەنيشت و بەردەوام بۆلەبۆلى دەگرد.

ھىريرت گوتى: "يەكەم رۆژ كە دەستم بە پارە دەرھيئان كرد، بىرم لە ژيانى ھاوبەش لەگەل ئەم كچە كرددۆتەوہ، بەلام دەزانى تا كاتيك مرۆقە لە ھەولى پارەدەرھيئاندايە ناتوانى ژن بەيئى."

(۱۹)

ھاورىيەتى ئىستىلا تا رىچمۇند

رۆژتيك لە رېڭگاي پۆستەو ە نامەيەكم بۆ ھات، ئەگەرچى خەتى سەر پاكەتى نامەكەم نەدەناسىيەو ە بەلام كاتىك خويندەمەو ە دلەخورپەيەكم گرت. دەمزانى دەبى لە لايەن كىو ە ھاتىت. نىو ە رۆكەكەى ئەو ە بوو: "دووبەيانى بە ە ە بانەى دوانىو ە رۆ دىم بۆ لەندەن. پىم وايە برىاربوو من لە گاراج بىينى. بە ە ە رھال خاتوو ھاويشام وای پى خۆشە، منىش بۆ بەرپۆ ە بردنى ئەمرەكەى ئەم نامەيەم بۆ ناردى، سلاوت بۆ دەنيرى، ئىستىلا."

ئەگەر كاتم ە ە بايە دەچوم دوو قاتى نويم دەكرى، بەلام لەبەر ئەو ەى مەجام نەبوو بە ناچار بە جلەكانى خۆم رازى بووم. ئىشتىيام كويز ببۆ ە و ەيچم پى نەدەخورا، تاكاتى ھاتنى ئىستىلا ئارامم لى ە ە لگىرابوو. ئەو رۆژەى كە برىار بوو ئىستىلا بيت بۆ لەندەن، بەيانى زوو لە خەو ە ستام و رۆيشتم بۆ گاراج، ئەو ەندە زوو چووبووم بۆ گاراج لەوانە بوو، ەشتا ئىستىلا لە شارەكەى خۆمان و ەرى نەكەوتىت. ناخريەكەى ئەو ە ە بانەى ە لگرى ئىستىلا بوو گەيشتە لەندەن و لە پەنجەرەى ە ە بانەكەو ە دەستى بۆ راو ە شاندم. ئىستىلام لە جلوبەرگى سەفەرىدا كە لە ھاورىشم بوو، زۆر جوانتر و ناسكتەر لە جارن ھاتە بەرچاو. ە لىسوكەوتى لە گەل من باشتر ببوو، بۆچونى من وابوو كە لەوانەيە ئەم گۆرانكارىانە لە ە لىسوكەوتى ئىستىلادا بەرھەمى دەسەلاتدارىي خاتوو ھاويشام لە سەرى بيت. لە ەوشەى گاراجكە راو ە ستابووم و چاو ە رپى ئەو ەم دەكرد تا چەمەدانەكەى خۆى جوى بكتا ەو ە برۆين.

دوای بەرپۆتەبردنى ئىشەكان، تازە زانىم ئەۋەندە مەھوى جوانىي ئىستىلا بووم، ھەموو شتتېكم جگە لەو لەبىر چوۋتەۋە. وپراي ئەۋەش ھىشتا نەمدەزانى دەبىي بەرەو كۆيۈە برۆين تا بۇ خۆي گوتى: "من دەچمە رېچمۆند كە لە ۱۰ مائىلىي لەندەن ھەلگەۋتوۋە. دەبىي بە عەرەبانەيەكى دىكە بە زۆۋترىن كات وەرپى كەۋىن. دەبىي تۆش لەگەلم بىيت، ھا ئەۋە پارە، خەرچى رېگاي لى ھەلگەرە، ئىختىيارى من و تۆ بەدەست خۆمان نىيە، ئەركى سەر شامانە ئەۋ ئەمرانەي پىمان دەكەن بەجىيان بگەيەنن!

— دەبىي بە دوۋاي عەرەبانەيەكدا بنىرم، ئىستىلا، تۆ لىرە چاۋەرپى دەبىت؟
 — بەلى، من تۆزىك دەحاۋىمەۋە، تۆش دەبىي لەۋ ماۋەبەدا ئاگات لە من بىت.
 دەستى خستە قۆلى منەۋە. پىشكارىك لەۋى راۋەستاۋو و ۋەھا چاۋى برىبوۋە
 عارەبانەكە و دەتگوت قەت عەرەبانەي نەدىۋە، پىم گوت، زوۋبە ژوورىكى تايبەتمان
 پى نىشان بدە لە نھۆمى خوارەۋە. رېنۆينىي كرىن بۇ ژوورىك، داۋاي چام كرىد بۇ
 ئىستىلا و لىم پرسى: "لە رېچمۆند دەچى بۇ لاي كى؟"
 — من لەۋى لە گەل خاتوونىكى جىكەۋتوۋ دەژىم. ئەم خاتوونە بە
 ۋەرگرتنى برە پارەيەكى زۆر رازى بوۋە، كە من بباتە نىۋ كۆمەلگاي ئەعيانى و
 شانشىنەكان و بىيئە ھۆى ناساندنى من بە كەسايەتییە دەسەلاتدارەكان.
 — پىم وايە لەۋى بەۋ سەرگەرمىيانەي دەتەن و بەۋ ستايشانەي لىت دەكرىن
 كاتى خۆش بەسەر دەبەي.

— منىش ۋا ھەست دەكەم. باشە ئەي تۆ لە ژيان لەگەل بەرپۆز پاكىت رازى يان نا؟
 — بەتەۋاۋى رازى و خۆشچالتم، ھەرچەند لە تۆ دوورم، بەلام رازىم.
 ئىستىلا بە شىۋەيەكى ئارام و لەسەرخۆ گوتى: "بىتتام چۆن دەۋىرى ئەم قسە قۇرا-
 نە بكەي؟ پىم وايە بەرپۆز ماتىۋ بۇ خۆي لە ھەموو ئەندامانى بنەمالەكەي باشتەرە.
 — بەراستى باشتەرە.

- بیستوومه ئەو پیاویکی ژیر و تیگه‌یشتووه و له بهرچاوتهنگی به‌دووره.
- به‌لێ. منیش به‌لگه‌گه‌لیکی زۆرم هه‌یه بۆ سه‌ماندنی ئەم وتیه‌ت.
- به‌لام له قازانجی ئەندامانی دیکه‌ی بنه‌ماله‌که له‌م به‌لگانه‌ت نییه. له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەوان به‌رده‌وام باسی خراپه‌ی تۆ لای خاتوو هاویشام ده‌که‌ن، له‌وانه‌شه تۆ تا ئیستا هه‌ستت به‌و نه‌فرته نه‌کردبێ که له‌تۆیان هه‌یه.
- به‌لام هیوادارم هیچ زهره‌ر و زیانیکیان به‌من نه‌گه‌یاندبیت.
- نیستیلا له جیاتی وه‌لامدانه‌وه ده‌ستی کرد به قافا و پینکه‌نین.
- گوتم: "هیوادارم ئەوان هیچ زیانیکیان به‌من نه‌گه‌یاندبیت و ئەم مه‌سه‌له‌ش نه‌بووبیتته هۆی گالته و پینکه‌نینی تۆ."
- له‌م باره‌وه دلتیا به. پینکه‌نینه‌که‌ی منیش بۆ سه‌رنه‌که‌وتنیانه، به‌پراستی ئەم خه‌لکه‌ ئازاریکی زۆریان له‌لایه‌ن خاتوو هاویشامه‌وه پێ ده‌گات.
- سه‌رله‌نوی ده‌ستی کرد به پینکه‌نین، پینکه‌نینیک که بۆ مه‌سه‌له‌یه‌کی ئاوا بچووک زۆر بوو. به‌شێوه‌یه‌ک که بیرم ده‌کرده‌وه، ده‌بێ باهه‌تیکی گرینگتر و زۆرتر له‌وه‌ی من ده‌یزانم له‌ نارادا بیت.
- پاشان درێژه‌ی پێ دا: "خه‌یالی خۆت تیک مه‌ده، ئەم که‌سایه‌تیانه نه‌ ئیستا و نه‌ تا سه‌د سالی دیکه‌ش ناتوانن ئاستی تۆ لای خاتوو هاویشام لاواز بکه‌ن. وێرایی ئەوه‌ش بوونی تۆ له‌و نیوه‌دا ئەوانی سه‌رقال کردووه و من له‌ زمانی ئەوان له‌ ئەمان دام و لێره‌دا من منه‌تباری تۆم و ده‌ستی برادهریت بۆ درێژ ده‌که‌م."
- تا ده‌ستی بۆ لای من درێژ کرد، گرتم و ماچم کرد.
- هه‌ی که‌ره پیاو، تۆ عاقل نابی؟ باشه ئەمرۆ ده‌ستی منت به‌و هه‌سته‌وه ماچ کرد که جاری رابردوو کوئمت ماچ کردم؟
- بۆچی مه‌گه‌ر جاری پێشووه به‌چ هه‌ستی‌که‌وه ماچم کردی؟

— راوهسته باتۆزىك بىر بکه مهوه، وهك ههستی کهسیك بهرامبهر به نه جییزادهیهك.

— ته گهر بلیم ته مپروش بهو ههسته وه ماچت ده کهم، جارپىكى دیکهش ئیزم ده دهی ماچت بکهم؟

— پيش ته وهی دهستیشم ماچ بکهی ده بوو ئیزم لی وهرگری، به لام قهیناکه ته گهر ههزت لییه ماچم بکه.

دهم و چاوی نارام وهك پهیکه ریک و ابو، گوتی: "له بیرت نه چیتته وه بریار بوو لییه چایهك وه خوین و بهیه که وه برۆین بۆ ریچموند."

زهنگه که مان لیئا و چایان بۆ هیئانین پاره که مان دا و پاشان سواری عه ره بانه بووین و به ره و ریچموند وه ری که وتین. کاتیك له سه ره پىگا به "هیمراسمیت" دا تییه رین مالى به ریز "ماتیوپاکیك" م نیشان دا و گوتم: "هیمراسمیت له ریچموند دوور نییه، ته گهر ئیزم بهی جار جار سهردانیك ده کهم." له وه لامدا گوتی: "باشه منیش پیم خوشه، هه رکاتیك به باشت زانی سهردانم بکه. ده بی تۆ بهم بنه ماله بناسینم، هه رچه ند ته وان ناوی تۆیان بیستوهه."

زوو گهیشتیینه ریچموند. شوینی دیاریکراومان مالىکی کۆن و نابروو مه ندانه بوو. له گه ل ته وهی له زهنگی ده رکه کهم دا، دوو نوکهر بۆ بردنه ژووره وهی ئیستیلا هاتنه ده ره وه. ئیستیلا تۆقه یه کی له گه ل من کرد و زه رده خه نه یه کی هات و خوا فیزی لی کردم و چوو بۆ نیو ماله که.

دوای رۆیشتنی ئیستیلا بۆ ماوه یه که له پشت ده رکه که راوه ستام و بیرم ده کرده وه و له نیو دلێ خۆمدا ده مگوت: "چه ند به خته وه ره ده بووم ته گهر بمتوا- نیبایه له گه ل ئیستیلا له م ماله دا بزیم، هه رچه ند ده شمزانی هیچ کاتیك له گه ل ئیستیلا به خته وه ره نام.

(۲۰)

شپرزهی ئیشهکان

دوای ئەوێ که ورده ورده له گهلا ژيانی نوێ راهاتم، ههستم به کاربگهرييهکانی ئەم ژيانه به سهر خۆم و دهووروبه ره که مدا کرد. له و پهفتاره دی که بهرامبهر به جۆم نیشان دابوو بهردهوام نارهحت بووم، لهبابهت بیدیشهوه و یژدانم ئاسووده نهبوو. نیوهشهوان له خه و رادهپه پیم و ههستم به ماندوو ییه کی زۆر له رۆحمدا دهکرد. بیرم ده کردهوه که چهند خۆش دهبوو ههر مائی خاتوو هاویشامم نه دیتبا و وه که شه ریکیک له کارگه که ی جۆدا سه رقائی ئاسنگری ببایه م.

پینگه نوێیه که ی من له سهر هیربیرتیش کاربگه ری باشی نه بوو. دهستبلاوی و ههله خه رجیی من تهویشی تووشی خه رجیک زۆر کردبوو که له توانای ته ودا نه - بوو. من ژيانه ئارام و ساده که ی تهویشم تیک دابوو. ورده ورده تووشی قه رزدار ی بووم، هیربیرتیش پهیرهوی له من دهکرد. بهویه پری خۆش حالیه وه ئاماده بووم خه رجی تهویش به تهستۆ بگرم، بهلام تهو گهنجیک زۆر حهزل بوو و رازی نه دهبوو. بهم شیویه کیشه و گرفتیک زۆری بۆ ساز بوو و بۆ باشتر بوونی ژيانی ناچار بوو زیاتر ههول بدات.

هه موو رۆژیک به یانیان دهچوو بۆ شار و منیش زۆر جار تهوم له نووسینگه که ی ده دیت، بهلام ههچ کات به بیرم نایهت بۆ جاریکیش بوویت، تهوم سه رقائی ئیشهکان بینیبیت. جگه له وه که بیکار داده نیشته و چاوی له دهووروبه ری

خۆى دەكرد. جارى ۋا بوو پىم دەگوت: "ھېرىپىرتى خۆشەويست بەراستى رۆژگارى ئىمە بە ناخۆشى تىدەپەرپىت."

ئەويش ۋەلامى دەدامەۋە: "ھىندىلى خۆشەويست، پىرام پى بىكە منىش ئىستا دەمەھەويست ئەم قەسەيە بىكەم."

لەپاشان ھەردووكمان ھەولمان دەدا بۇ سارىژكردنى ئەم نارەزايەتتىيانە ئىشىكى نوى بىكەين، بۇ ۋىنە دەچووين بۇ چىشتخانەيەكى باش ۋ خواردن ۋ شەرابى گرانمان داۋا دەكرد، بۇ ئەۋەى بە شىۋەى كاتىش بوۋىت ئارام بىينەۋە. كاتىك خواردنەكەمان تەۋا دەكرد ھەرىكە ۋ پىنوس ۋ كاغەزمان دەر دىنا ۋ خەرىكى نووسىنى قەرزەكانمان دەبووين. من دەمنوسى: "لىستى قەرزەكانى پىپ" ئەويش دەينوسى: "لىستى قەرزەكانى ھېرىپىرت" دواتر ھەرىكە ۋ كوتە كاغەزىكمان لە گىرفانمان دەردەھىنا كە كۆمەلىك ژمارەى لەسەر نووسرابوو، دواى ماۋەيەك نووسىن لىم دەپرسى ھېرىپىرت بەسەرھاتى قەرزەكان چۆنە؟ لە ۋەلامدا دەيگوت: "ھىندىل قەرزەكان زۆر بوون، بە گىيانى خۆم پۆژبەپۆژ زۆرتەر دەبن.

— ۋرەت بەرز بىت، لەھەمانكاتىشدا ئاگات لە ئىشەكانت بىت.

ۋتەكانى من كارىگەرى دەخستە سەر ھېرىپىرت ۋ دووبارە خەرىكى ئىش ۋ چالاكى دەبۆۋە. دواى ماۋەيەك ھېرىپىرت بە بىانوى ۋنبونى يەكىك لە لىستى قەرزەكانى دەستى لە ئىشكردن دەكىشايەۋە. پىم دەگوت: "ھېرىپىرت ئەۋەندە بىرى خۆت ئالۆز مەكە، بەراوردىكى بىكەۋە ۋ ژمارەيەك بنوسە ۋ لە جىگەى ئەۋەى پىشوى دابنۆۋە." ھېرىپىرت بە ستايشەۋە ۋەلامى دەدامەۋە: "ھەى ئافەرىن ھىندىل، تۆ چەند ھوشىارى! بەراستى ھۆشى تىجارىى تۆ بەرچاۋە ۋ شايانى رىزە!

له لای خۆم بیرم ده کرده وه و ده مگوت له بهر نه وهی من مرۆقیکی له سه رخۆ و خاوهن پریارم و ههروهها له هۆش و زیرهکی بۆ بههره نییم، تهگهر بچمه نیو دنیای تیجاره تهوه، تاجریکی باشم لی دیتته دهره وه.

یه کیك له زهوقه ئابورییه کانم نه وه بوو که له کاتی ژمیارییدا ژماره ورده کانم خشت ده کرده وه، بۆ وینه، کاتیك قهرزه کانم ده گه شسته ۱۶۴ لیره و دوو پیئس پیئسنیارم ده کرد ۲۰۰ لیره بۆ بنووسن تا له کاتی حسیب و کتیبدا شتیکم بۆ بگه رپته وه، به لام ئیستا دانی پیدا ده نیم که ته نیا خۆم فریو ده دا!

رۆژیک زۆر سه رخۆش بوومک نامه یه کم له لایهن بیدییه وه به ده ست گه شته، که هه والی مردنی خوشکمی بۆ نارد بووم و لیبی ویستبووم بۆ رۆژی دووشه مه بگه رپته وه بۆ گونده که ی خۆمان بۆ نه وهی له مه راسیمی به خاکسپاردنی خوشکما به شاری بکه م.

زۆر به دژواری ده متوانی به خۆشه ویستییه وه یادی خوشکم بکه م، به لام ویپای نه وه ش به بیستنی ته م هه واله داخیکی زۆرم خوارد و ته م داخه بوو به هۆی نه وهی له نیو دلما ده ست به توورهبی و بیزارییه کی زۆر به رامبه ر به و که سه بکه م که هیرشی کردۆته سه ر و ببوو به هۆی نه وهی ئازاریکی زۆر بچیشیت.

تۆرلیک یان هه رکه سیکی دیکه که ته م جینایه ته ی کردبوو، هه سته تۆله یه کی به هیز، له نیو ده رووندا هه لچوو بوو.

نامه یه کم بۆ جو نوسی و سه ره خۆشی خۆم دهربرپ و رۆژی به خاکسپاردنه که ش عه ره بانه یه کم به کری گرت و چوومه وه بۆ گونده که ی خۆمان. دوای رپوره سمی به خاکسپاردنه که ، بیدی و من و جو نانی نیوه رپۆمان له که شه وه وایه کی سارد و خه ماویدا خوارد، ئیزنم له جو وه رگرت بۆ نه وهی شه و له وی وه مینم و، به یادی جاران له ژووره که ی خۆم بچه وم. زۆری پێ خۆش بوو. کاتیك تاریکی سیبه ری خۆی به سه ر دنیادا کیشا، مه جالیکم ده ست که وت تا له

گەل بىدى پىياسەيەك بگەم. پىم گوت: "بىدى! خۆشەويستەم، بە باشى دەزانم كە ئىدى مانەۋەي تۆ لەم مائە دژوارە."

ئەۋىش بە شىۋەيەك كە داخى لى دەبارى، گوتى: "ۋايە، بەرپىز پىپ ئىتر ناتوانم لىرە بىنمەۋە. پىشتر لەگەل خاتوو ھابىل لەم بارەۋە قسەمان كىرۋە و بەلئىنە بچمە لاي ئەۋ. ھىوادارم ئىمە تا ئەۋ كاتە بەرپىز گارجىرى ھىۋەر دەبىتەۋە و ژيانى ئاسايى بەدەست دەھىنئىتەۋە، بتوانىن ئاگادى لى بگەين."

— باشە ئەي تۆ ژيانت چۆن بەرپۆە دەبەيت؟ ئەگەر پىۋىستىت بەپارە ھەيە...

— چۆن ژيانى خۆم بەرپۆە دەبەم؟ ئىستا پىت دەلپم. من بەلئىنە بەم زووانە سەرپەرشتى قوتابخانەيەك كە بەم زووانە لىرە دەكرىتەۋە بگرمە ئەستۆ. من زۆر شت لە تۆ فىر بووم و لەۋ كاتەشەۋە مەجالى تەۋاوم ھەبوۋە بۆ ئەۋەي زانىبارىيە كانم زۆر بگەم.

— بىدى من لەسەر ئەۋ باۋەرەم كە تۆ بەردەۋام لە ھەر ئاستىكدا بى دەتوانى رىگەي پىشكەۋتنى خۆت ساف بگەي.

پاشان چۆنىيەتى مردنى خوشكىمى بەم شىۋە بۆ گىرامەۋە: "ماۋەي چوار رۆژ بوو تەندروسىيى باش نەبوو، دۋانىۋەرۋى رۆژى چوارەم تۆزىك باش بۆۋە و بەدەنگىكى زوۋلاڭ جۆى بانگ كىرد، كاتىك جۆ ھات بۆ لاي ئامازەي پى كىرد لە تەنىشتى دابنىشىت، دەستى خستە سەرشانى جۆ ماۋەيەك بەم شىۋە مايەۋە و رازى بوون لە پوخسارى دەبارى، دوو جار ناۋى جۆى و جارنىك ناۋى لىبوردن و جارپكىش ناۋى نۆي ھىنا. ماۋەي يەك كاتزمىر بەم شىۋە مايەۋە لە پاشان كۆچى دۋايى كىرد."

پىسىارم لە بىدى كىرد: "ھىچ نىشانەيەك لەم جەنايەتە دەر نەكەوت؟"

— نا، ھىچ شتىك.

— ئەى نازانى ئۆزلىك چى لىھات؟

— وەك لە رەنگى جلوبەرگە كانپرا دياربوو دەبى لە كانگا ئيش بكات.

لە پاشان بىدى گوتى، ئىستاش ئۆزلىك داواى دەكات، بە بىستنى ئەم دېرە

زۆر توور بووم.

برىارم دا بەيانى زوو وەرپى كەوم، بەيانى زوو لە خەو ھەستام و لە مالىھە ھا-

تە دەر بەبى ئەوھى كەس بمبىنىت، لە يەكىك لە پەنجەرەكانى كارگەكە سەيرى

جۆم كرد كە بەبى راوھستان ئيشى دەكرد، سەلامەتى و بەھىزى لە روخسارى دە-

بارى.

— گوتم خواحافىز جۆى خۆشەويستىم، تووخوا دەستەكانت پاك مەكەو ھەر

ئەو دەستە رەشانەتم بدەيە. دووبارە دەگەرئىمەو ە لات زوو زوو دېمەو ە.

لە وەلامدا گوتى: "نا بەرپىز پىپ نە زوو زوو وەرە و نە زۆر."

(۲۱)

گهوره بووم

دۆخی من و هیبریترت بهو قهرزه بهرده و امانه پۆژبه پۆژ بهره و خراپی ده پۆیشت، ماوه یهك تپیه ری و من گه یشتمه ته مه نی یاسایی، رۆژیک پیش نه وه ی ته مه نم بگاته ۲۰ سال نامه یه کم له لایهن به ریژ ویمیک جیگره که ی به ریژ جاگیژ به ده ست گه یشت که بانگه یشتیان کرد بووم بۆ نه وه ی به یانی کاتمی پینج بجمه دیداری به ریژ جاگیژ.

کاتیك گه یشتمه نووسینگه که ی به ریژ جاگیژ، ویمیک به نیشانه ی ریژگرتن سه ری بۆ دانه واندم و پیروزیایی پی گوتم و ری نوینی کردم بۆ ژوره که ی به ریژ جاگیژ. به ریژ جاگیژ نه و پۆژه منی به ناوی خۆم بانگ کرد و ده ستی خسته نیو دهستم، له دۆخی ژیا نی پرسیم، پرسیا ریک که نه مده توانی وه لامی بده مه وه. لیم پرس: "ته ری ته م رۆ ده توانم ناوی نه و که سه خیرخوازه که منی گه یاندوته ئیره بیرسم؟ وه لامه که ی نه ری نی بوو، له پاشان گوتی ده زانم قه رزدار ی و چه کیکی ۵۰۰ لیره یی دامی، ئینجا در یژه ی پیدا و گوتی: "له مه وه دوا تا نه و پۆژه ی ناوی که سه خیرخوازه که ده زانی نه وه نده ت مووچه هه یه، ده م هه ویست سپاسگوزاری له خیرخوازه که م بکه م که به ریژ جاگیژ قسکه می بری و گوتی: "پپ، من بۆ که - یانندی وته کانی تو به که سانی دیکه هیچ پاره یه کم وه رنه گرتوه."

ههولم ددها بزائم کهی ناوی خیرخوازه کهم بۆ دهرده کهوئیت و ههروهها بزائم دئیت بۆ له ندهن یان نا؟ به لآم ههولله کهم بی ئاکام بوو، ته نیا ئه وه ندهم دهست کهوت که گوتی: "هه رکات ئه و کهسه ت ناسی کاری من ته واو دهئیت." ههروهها ئه وه شم بۆ دهر کهوت که خاتوو هاویشام باسی ئه وه شی نه کردوو که ناخۆ ئیستیلای بۆ من داناوه یان نا. ئه وهش له بهر ئه وه بووه که نه کا جاگیرز پیی ناخۆش بیته و تیکی بداته وه، یان ئه وهی که باسی ئه م مهسه له کراوه، به لآم جاگیرز نابه وهئیت من بزائم.

له گه ل پاره کهم لی وهرگرت بیریکم به میشکدا هات و پیم خۆش بوو سه بارهت به م بیره م له گه ل ویمیک راوئێژکاری بکه م و رای ئه ویش سه بارهت به م بیره م بیرسم. پیم گوت هه ز ده که م یارمه تیی براده ریکم بده م که زۆری هه ز له تیه جارته به لآم پارهی به دهسته وه نییه، بهرپێز ویمیک گوتی: "ئه وه ئیشیکی گه مزانیه و ریک له وه ده چیت که سینک بیهه وئیت پاره کهی بخاته نیو رووباری "ته میز" وه.

که سایه تی ویمیک له ماله و جیاوازییه کی زۆری له گه ل که سایه تییه کهی له نیو نووسینگه کهی جاگیرز هه بوو. له بهر ئه وهی من چه ند جاریک بۆ دیداری ویمیک سهردانی ماله که یانم کردبوو، له وی تاجرکی گه نجه مان به ناوی کلاریکیتر دۆزیبووه که به دوا ی شه ریکیکی زیره ک و خاوه ن پارهدا ده گه را.

له گه ل ئه و تاجره به دزییه وه سه بارهت به هیربیرت گرێبه ستی که مان به ست. نیوه ی پاره که م وه ک ده ستمایه ی هیربیرت دا به تاجره لاهه که و به لئینم پی دا دوا ی ماوه یه ک هیندیکی دیکه شی له داها ته که ی خۆم بده می.

ئیشه که مان وا جیه جی کرد، هیربیرت هیه چ سووسه یه ک نه کات و نه زانی که من ئه م مامه له یه م بۆ کردوو.

ھەرئەو پۆژە دوانیوہ پۆیہ کەئى ھىرېبىرت بەپەلە ھاتە مالمەوہ و ھەوالىكى نۆيى پى بوو ئەویش ئەوہ بوو: "تاجرىكى گەنج پيشنيارى پى کردبوو بىتتە شەرىكى بە يەكەوہ ئىشى بازگانى بکەن."

ھىرېبىرت لەم پروداوہ زۆر خۆشحال و پازى بوو، ھىچ کاتىك دەموچاوہ گەشاوہ کەئى ئەو پۆژەئى لە ياد ناکەم. پۆژبەرۆژ ھىوای بەژيان زياتر و روخسارى پروونتەر دەبوو. تا ئىشەکانى جىبەجى بوون، چوہ نىو دىئاي تىجارەتەوہ. ئەو شەوہ کاتىك بۆ خەوتن چوومە سەرجىگاکەئى خۆم ئەوہندە خۆشحال بووم فرمىسک بەچاوہ کاندە ھاتنە خوارەوہ. ئاخىر بەسەرھاتەکانى ئەو پۆژەئى من گەنجىكى خۆشبەخت کردبوو.

(۲۲)

جیاوازی بیروبوچوون له نیوان خاتوو هاویشام و ئیستیلا

ته گهر مالی ریچموند دوی مردنی من بکه ویتته ژیر هیرشى رۆحه کان، بییشک هیرشبهره که رۆحی من ده بی، ئاخ، چ شهوان و رۆژانیک له کاتی نیشته جیبوونی ئیستیلا لهو مالّه، رۆحی من به دهوری شهو مالّه دا ته وافی ده کرد! چ نازاریکم له ژوروه وه و ده ره وهی شهو مالّه له لایهن ئیستیلا پی نه گه یشت!

بیرکردنه وه له وه که له جیاتی دلداربوون ته نیا ئاشنایه کی ساده ی شهو، شیتی ده کردم. شهو کچه له بوونی من بو نازاردانی عاشقه کانی که ژماره یان زۆر بوو که لکی وه ره ده گرت. زۆر جار له ریچموند ده چووم بو دیداری ئیستیلا و جار جاریش شهو سهردانی منی ده کرد و ههروه ها بنماله ی بریندلیم که ئیستیلا له لای شهوان ده ژیا بو شانۆ، کۆنسیرت، سهیران... بانگه یشت ده کرد.

له هه مووی شهو کاتانه که له گه لی بووم، وه ک سیبهر به دوایدا ده رۆیشتم، به لام به داخه وه ته وای شهو کاتانه بو من پر له نازار بوون. له لای شهو ته نیا بو یه ک کاتمیرییش خۆشیم نه دیت، سه ره رای شهو شهو رۆژ بیرم له وه ده کرده وه چۆن بیکه م به هاوسه ری خۆم و بو هه تاهه تایه له لای من وه مینیت.

شهویک ئیستیلا گوتی، خاتوو هاویشام لی و یستوه که بچیت بو سیتیسهاوس و شهویش پیشنیاری به من کرد شه گهر هزم لیه بیبه م و بو خۆم بگه ریمه وه بو له نده ن. به ویه ری هه زه وه پیشنیاره که م قبول کرد و دوو رۆژ دواتر به یه که وه گه را-

ينهوه بۆ شاره‌كه‌ى خۆمان چوپين بۆ مالى خاتو ه‌اويشام. ه‌يشتا ه‌هر له ژوره‌كه‌ى خۆى به‌و شيوه‌ى كه‌ رۆژى يه‌كه‌م بينيبوم له‌سه‌ر كورسييه‌كه‌ى دا- نيشتبوو. ه‌ز و ه‌وگرى به‌ ئيستىلا به‌ نسه‌ته‌ى ئاخريين جار زۆرتر ببوو، به‌راستى چيژيكي تايه‌ته‌ى له‌ ريكوييكي ئەندام و شيوازى قسه‌ كردنى ئيستىلا وه‌رده‌گرت و ئەو خواوه‌نده‌ جوانييه‌ كه‌ ه‌هر بۆ خوڤى دروستى كردبوو، ده‌په‌ره‌ست.

دواى ئيستىلا نيگايه‌ پر له‌ پرسياره‌كه‌ى له‌ من كرد و گوتى: "له‌ گه‌ل تۆ چۆن هه‌لسوكه‌وت ده‌كات؟ پيپ، له‌ گه‌ل تۆ چۆن مامه‌له‌ ده‌كات؟"

به‌رده‌وام، ته‌نانه‌ت له‌ لاي ئيستىلاش ئەم پرسياره‌ى لى ده‌كردم. ئەو شه‌وه‌ كاتيک له‌ نزيكى ئاگره‌كه‌ دانىشتبووين، به‌ لامه‌وه‌ له‌ هه‌موو شه‌ويك سه‌يرتر بوو. ده‌ستى ئيستىلاى خسته‌ نيو ده‌ستى خوڤيه‌وه‌ و زۆرى لى ده‌كرد كه‌ ناوى ئەو كه‌سانه‌ى كه‌ خستونيه‌ته‌ داوى عه‌شقى خوڤيه‌وه‌، پيى بليت. كاتيک ناوه‌كانى بۆ خوڤينه‌وه‌ وه‌ك په‌يكه‌ريكي بى گيان چاوى له‌ من بريبوو، ئەو شه‌وه‌ بۆم ده‌ركه‌وت كه‌ ئەركى ئيستىلا ئەوه‌يه‌ كه‌ تۆله‌ى خاتو ه‌اويشام له‌ پياوان بستينيته‌وه‌ و تا ئەم ئامانجه‌ش سه‌ر نه‌گريت، ئيستىلا بۆ من نابيت. له‌ لاي خۆم هۆى ئەوه‌ى كه‌ تا ئەو رۆژه منيان له‌ ئيستىلا دوور راگرتوو و جارى ناوى سه‌رپه‌رشته‌كه‌م پى نالين، ئەوه‌يه‌ كه‌ نايانه‌ه‌ويت جارى من بزائم كه‌ ئيستىلايان بۆ من داناوه‌.

ئەو شه‌وه‌ خاتو ه‌اويشام و ئيستىلا دوو سى جار قسه‌يان ليك هه‌لبه‌زييه‌وه‌ و قسه‌ى ناخوشيان ئاراسته‌ى يه‌كتر كرد. يه‌كه‌م جار بوو كه‌ دژايه‌تى ئەوانم به‌چاو ده‌ديت، له‌ نزيكى ئاگره‌كه‌ دانىشتبووين و ده‌ستى ئيستىلا له‌نيو ده‌ستى خاتو ه‌اويشام داوو، كه‌ ئيستىلا ده‌ستى لا برد و خاتو ه‌اويشاميش هه‌ستى پى كرد و چاويكي له‌ ئيستىلا كرد و گوتى: "چى! لييم ماندوو بووى؟"

ئىستىلا به توورده بيهوه دهستى له نىبو دهستى راكىشا و رۆيشت بو گۆشه يه ك
و له كاتىكدا چاوى له ئاگره كه پرى بوو گوتى: "له خۆم ماندوو بووم."

— راستىيه كهى بلى ههى چه تيوه پى نه زانه، له من ماندوو بووى؟

دواى وتنى ئەم دپره له پقان گۆچانه كهى فرى دايه سهر عهرز.

ئىستىلا به هيووى و له سههرخويى چاويكى لى كرد و رووى كردوه ئاگره كه.

خاتوو هاویشام درپژدهى پى دا: "ههى رۆح ساردى ببه زه بى، له دار دروست

كراوى؟ له بهرد دروست كراوى؟"

— چت گوت؟ ئەوه تۆى كه به هوى سارد و بى رۆح بوونم لۆمه م ده كهى تۆ؟

— باشه ئىستىلا ئەوه تۆى، ئەوه تۆى كه بهم شپوه قسم له گه ل ده كهى؟

— به لى خاتوون، ئەوه ئەو كه سه يه كه دروست كراو و پهروه دهى دهستى

تۆيه، ئەگه ر شايانى لۆمه م يان شايانى ستايش، ئەگه ر له ژياندا براوهم يان دۆرا-

و، هه مووى به رهه مى كرده و كانى تۆيه. له بهر ئەوهى من بوونه و دريكي بى

ئيراده م و ته نيا ئيرادهى تۆ به رپوه ده به م. كه واته هه رچيه ك داوته به من هانى بو

خۆت بيت، پيشكه شت بيت.

خاتوو هاویشام هاوارى كرد: "ئۆۆۆۆ سه يرى كه ن، سه يرى بكه بزانه چهند

تووره و بى ئەمه كه، بى ئەمه كى له شوينيك كه لى گه و ره و پهروه ده بووه.

ئاخ، كاتىك زۆر مندال بوو له سه ر ئەو سينگه ي خۆم گه و ره م كرده ووه! ئۆۆۆ چ

سالانىكم له پايدا خه سار كرد!

— به لى خاتوون، تۆ سه باره ت به من زۆر دلۆقان و به به زه بى بووى، من

هه رچى هه مه مه ديونى تۆم، ئيتىر چت ده ویت؟

— خۆشه ويستى.

— كه ئەو يش له لای من بو تۆ پاريزراوه.

— نا، وانىيه.

— خاتوون، ئىيۈ بەردەوام بۆ من لە جياتىيى داىكم بوون، پىم گوتى، من ھەموو شتىكى خۆم لە تۆ دەزانم.

ھەرچى من ھەمە لە پىناو ويستى تۆدايه، واتە ھەرچى ھەمە دەيگەر پىنمەو ھەمە بۆ خۆت، لەو ھەش زياتر بە داخو ھە شتىكى دىكەم نىيە پىشكەشتانى بکەم. ئەگەر شتىكت لە من دەوى كە بۆ خۆت نە تداومى، دەبى بلیم، بە داخو ھە من توانايى ئەو ھەم نىيە.

خاتو ھاویشام پرووى كرده من و گوتى: "ئەرى من ئەوم خۆش نەويستوو؟ ئەرى من دلۆفانى و خۆشەويستىيەكى ئاگرىنم سەبارەت بەم كچە نەبوو كە بەم شىو ھەم لەگەل دەكات؟ تووخوا لىي گەر پىن با بە شىتم بزانى، بە شىتم بزانى." ئىستىلا لە ھەلامدا گوتى: "دەتھەوى بزانى كە بۆچى لە نىو ئەو ھەموو خەلكەدا من تەنيا تۆ بە

شىت دەزانم؟! لەبەر ئەو ھە تەنيا من لە ئامانجى تۆ لەو كارە چەوت و ناپەوايەكانت تىدەگەم و تەنيا منىش لە بىرەو ھەريە تارىكەكانت ئاگادارم! بەلى من سالىانىك لە تەنىشت ئەم سۆبەيە چاوم لە دەموچاوى تۆ كە جارى وابوو زۆر ترسناك دەبوو كەردوو ھە دەرس و وانەكانت فىر بووم!" خاتو ھاویشام ھاواری لى بلیند بوو و گوتى: ئاھ چەند زوو لە بىرى كەرد، ھەموو شتىكى لە بىر كەرد.

— نا خاتوونەكەم، لەبىرم نەچۆتەو، ھەموو شتىكم لە نىو مېشكەدا پاشەكەوت كەردوو. لە كەنگىو ھە بۆ فېر بوونى دەرسەكانت من بە شىاو نازانى؟ لە پاشان لە كاتىكدا بە دەست ئامازەي بە سىنگى خۆي دەكەرد، درىژەي پىدا! "لە كەيەكەو ھەست دەكەي لە نىو دلما رىگايەك بۆ ئەو شتانەي تۆ ناتھەويت پەيدا بوو؟ خاتوون، ئىنسافت ھەبى.

خاتو ھاویشام دووبارە نالاندیيەو: "ئاخخخ چەندە رۆحزە چەندە."

— کیّ وانهی خوّ به زلزانینی فیّر کردووم؟ کیّ بوو کاتیك ئه و وانانه كه فیّری کردبووم، بۆم ده گوتته وه، ئافرینی پیّ ده گوتّم؟

— ئاخ چهنده توورپه و رق تهستوره.

— پیّم بلّیّ کیّ وانهی توورپهیی دادام؟ کیّ فیّری رقتهستوریی کردم؟ کیّ بوو کاتیك فه زمانه کانیم بهرپوه دهبرد ستایشی ده کردم؟

خاتوو هاویشام بهوپه پری توورپه یه وه به ده نگیکی بهرزه وه گوتی: "من فیّرم کردووی بهرامبهر به من رۆحزل و توورپه بی؟ بهرامبهر به من، ئیستیتلا؟"

ئیستیتلا به هیواشی و سه رسوورمانه وه سه پیریکی خاتوو هاویشامی کرد و دیسان چاوی برپیه وه ئاگره كه، خاتوو هاویشامیش تۆزیک هیوهه ببۆوه، منیش بیرم کرده وه و گوتّم ته گهر برۆمه دهره وه باشته.

له دهره وه ماوهی یهك کاتژمیّر پیاسه م کرد و چاوم له تهستیره كان ده کرد، دواي تهوماوهیه ویرام بچمه وه ژووره وه، دیتّم ئیستیتلا وهك جاران له په نای خاتوو هاویشام له سه ر زهوی دانیشتوره، بۆ ماوهیه کی كه م من و ئیستیتلاش یاریمان کرد.

به م شیوه شهومان رابوورد و من بۆ خهوتن چومه ژووریک.

به یانی، پیش نه وهی وه پریّ بکهوین به ره وه له ندهن، كه س باسی شه ره كهی نه کرد و هیچکاتیش له كه سیانم نه بیسته وه.

***

پیش نه وهی ته م لاپه رپه له ژیانم هه لده مه وه، ناتوانم له درکاندنای ناوی "بیئتلی درامیل" خوّ بیاریژم. هه رچه ند ته گهر بمتوانیبا ناوی نه هیتم، خوّش حال ده بووم. شه وویك من و هیبریّت و چه ند براده ری دیکه له کلوب دانیشتبوین، سه رنجم دا و بۆم دهرکهوت كه بیئتلی به شیوهیه کی سووک دهروانیته من، له گه ل

ئەو ەي چاوى لى بوو و زانى من سەيرى دەكەم پيىكىكى بەرز كرده ەو و گوتى: "ئەم پيىكەي دەخۆمە ەو بە خۆشى ئىستىلا."

پرسىارم لى كرد: "كام ئىستىلا؟"

— تۆ ئىشت نەبى.

دووبارە لىم پرسىيە ەو "كام ئىستىلا؟"

— ئەو ئىستىلايەي كە لە رىچمۆند دەژىت و لە جوانىشدا ھاوتاي نىيە.

ھىرپىرت خۆي ھاويشتە نىو قسە كانمانە ەو و گوتى: "من دەيناسم."

درا مىل رووى تى كرد و گوتى: "دەيناسى؟"

بە دەموچاويكى سوور ەلگە پرا ەو ەو گوتم: "منىش دەيناسم."

بە شىۋەيە كى گالتە جارانه گوتى: "كە واتە ئىۋەش دەيناسن؟ ئەي خواگيان!"

شىۋاز و ئاھەنگى قسە كردنى، منى زۆر توورە كرد، بە ھۆي ئەو ەي كە ئەو

ئىزنەي بە خۆي دابو كچىك كە بە باشى نايناسىت، لە نىو كۆمە ئىكدا باسى

بكات، بەبى ئەدەم دانا و داواي دۆتيلم لى كرد، دەورويە رە كانمان كە وتنە نىوانمان،

ئاخرييە كەي بە ئىنمان دا، درا مىل بە لگە يەك بەيىنىت و پىمان بسە لىنىت لە گەل

ئىستىلا نىوانى خۆشە و منىش لە گەل ھىنانى بە لگە كە، ەك جوامىرىك داواي

لىبوردنى لى بكەم. رۆژى داواي درا مىل نووسرا ەيە كى بە خەتى ئىستىلا ھىنا

كە تىدا نووسرا بوو: "لە گەل درا مىل ئاشنايە تىم ەيە و چەند جار ئىكىش بە

يە كە ەو سە مايان كرد ەو ە."

بىجگە لە داواي لىبوردن چارەيە كى دىكەم نە بوو، بە لام ناتوانم باسى بكەم كە

ھەستم بە چ ئازارىك كرد كاتىك زانىم ئىستىلا لە گەل پىاويكى ئاوا رەزىل

نىوانى خۆشە.

لە يە كە مەن ەل كە لە ميوانىي سە ما كردن لە رىچمۆند بە دەستم ھىنا

بابە تەكەم لە لاي ئىستىلا باس كرد، درا مىلىش لە ەي بوو.

- ئیستیلا پروانه ئەو پیاوہ لەو گۆشە راوہستاوہ سەیری ئیمە دەکات.
- بۆچی سەیری بکەم، چ گرینگییەکی ھەبە کە پێویستە سەیری بکەم؟
- لەم باروہ دەمەھەوێت پرسیارکت لی بکەم. لە سەرەتای شەوہە تا ئیستا بەردەوام ئاگای لە تۆیە.
- ئیستیلا بە سیلە ی چاوی لێی روانی و گوتی: "دەعبا کوێرەکان و میشوولە ناشیرینەکان، بەردەوام لە دەوری مۆم دەھالین، ئەری مۆم دەتوانیت بەرگریان لی بکات؟"
- نا ئیستیلا، بەلام بێرکردنەوہ لەوہ کە تۆ ئیزنی کەسیکی بی ئەخلاق وەک ئەو پیاوہ بەدی داوای خۆشەویستیت لی بکات، شیتەم دەکات. بە چاوی خۆم دیتەم کە ھەر ئەمشەو سەیری یەکتەریتان دەکرد و پێ دەکەن، بەلام لەگەڵ من تا ئیستا پرووی خۆشت نیشان نەداوہ.
- باشە پێ بۆچی پیت خۆشە من بتخەمە داوہوہ و ھەلتفریوینم؟
- کەواتە ئەو کورەت خستۆتە داوہوہ و ھەلتخەلەتاندوہ؟
- بەلی، ئەویش و زۆر کەسی دیکەش، ھەموو کەس بێجگە لە تۆ. ئەوا خاتوو بریندلی ھات، من چی تر قسە ناکەم.

(۲۳)

مىۋانىكى نەناسراۋ

۲۳ سال لہ ژيانم تىدەپەرى، ماۋەيەك بوۋ مىۋانخانەكەى بىرناردم بە جى ھىشتىبوۋ و لەگەل ھىربىرت رۆيشتبوۋين بۇ شويىنىكى دىكە، ئەو ژورەى بەكرىمان گرتبوۋ لەسەر لىۋارى رۋوبارى تەيز ھەلگەوتبوۋ و بەسەر باخىكدا دەپروانى. چەند رۆژتيك بوۋ ھىربىرت بۇ بەرپوۋەردنى چەند ئىشىكى بازىرگانى سەردانى شارى مارسىليا (مارسىي) لە ۋلاتى فرانسىا كىردبوۋ و منىش لە مالەۋە بەتەنيا بوۋم.

نەبوۋنى ھىربىرت ئازارى دەدام و لەبەر ئەۋەش شەۋانە تا كاتژمىر ۱۱ كىتىم دەخویندەۋە، شەۋىكىيان كە تازە لە كىتىبخویندەۋە ببومەۋە، دەنگى پىي كەسىكم گوى لى بوۋ لە قالدەرمەكان سەر دەكەوت.

چرايەكەم ھەلگرت و لە سەرەۋەرا رۋانىمە خوارەۋە و گوتم: "كەسى لىيە؟"
لەنىۋ دلى تارىكىيەۋە كەسىك ۋەلامى داىەۋە: "بەلى."

— چ نھۆمىكت دەۋى؟

— نھۆمى سەرەۋە، بەرپىر پىپ.

— فەرموۋ، من پىپم.

پىاۋەكە ھاتە سەرەۋە، لەبەر رۋوناكى چراكە دەموچاۋى نەناسراۋىكم بىنى. بە تامەزرۆيىيەكى زۆرەۋە لە نوۋكى پىمەۋە تا تەپلى سەرمى ھەلسەنگاند. بەرەۋ

ژووره که ی من وه پری ۶ که وتین. له جلو به رگه کانپرا دیار بوو له ریڼگه ی دهریاوه هاتووه.

قزی دريژ و خو له میشی، ته مه نیشی ۶۰ سال دهبوو، شان و ملیکی پان و دهست و پیلیشی زور به هیژ دیار بوون، پیستیشی رهش داگیرسابوو. له قالدرمه کان سهرکهوت و دهستی بو لای من دريژ کرد.

— نیشه کهت چییه؟

— نیشم چییه؟ زور باشه، دواپی پیّت ده لیم.

— ده ته هویت بی بو ژووره که ی من؟

— به لی به ریژ ده مه هو ی بی مه ژووره که ی تو.

بردمه ژووره که ی خوّم و لیم ویست سه بارهت به نیشه که ی (هاتنه نیومال له که م) روئم بکاته وه. به تامه زر زییه وه سه ریکی ده وروویه ری کرد، ده تگوت به شی به م مال له وه یه، نینجا چاکه ته که ی دا که ند و کلاوه که شی له سهر سهری لآبرد و سهر له نوی ههر دوو دهستی بو لای من دريژ کرده وه. وامزانی تیک چوو. گوتم: "به ریژ، مه به ستت چییه؟"

له سهر کورسییه که له ته نیشت ناگره که، دانیشت و به دهسته کانی ده موچاوی که به تیشکی خوّر سووتابوو، داپوشین و له پاشان چاویکی له پشت سهری خو ی کرد و گوتم: "که سی لی نییه؟"

گوتم: "به چ هو یه که نه ناسراویک نیوه شه و دیته مال له که ی من و ثم پرسیاره م لی ده کات؟" له کاتی که دا سهری به شیوه یه که خو شه ویستی لی ده باری جوولانده وه، گوتم: "تو گه نجیکی نه ترسی و گوره ش بووی، هیوادارم نه بییه هو ی گرفتار بوونی من، نه گینا په شیمان ده بیته وه."

دیاره من نه مده ویست نیشیکی وا بکه م له بهر نه وه ی نه و کابرایه م ناسی بو وه!

تاوانباره ناسياوه كهى خۆم ده ناسييه وه، چى تر پيويست نه بوو برمه نديك دره هيئييت يان په رږيه كه له نيو چاوانى بيه ستيت، پيش شه وهى بو ناساندنه وهى خوى كه لك له م شتانه وەرگريت، من ناسييو ومه وه.

سهر له نوي گه رايه وه شه جيگه مى منى لى راوه ستابووم، دهسته كانى بو لاي من دريژ كردن، نه مده زانى چى بكه م. بى ئيختيار دهسته كام خسته نيو دهستييه وه.

له قولاىي دلييه وه دهسته كانى گوشيم و ماچى كردن و گوتى: "كورى خۆم پيپى نه جيب، كرده وهى شه رږژهت جواميرانه بوو، من هيچ كاتيك له بىرى ناكم.

ويستى له باوه شم بگريت، به لام له خۆم دوور كرده وه و گوتم: "برو دوواوه، شه گهر تو بو شه چاكه كى كه له سهرده مى مندا ليدا له گه لم كردوى سپاسم لى ده كهى، هيواي من شه وهيه سپاس و پيزانينه كهت گورانى رپگاي ژيانت بيت. ئيستاش جله كانت تهرن و بوخوشت ماندوى، پيش شه وهى برو پيت خو شه خواردنيكت بو بينم؟"

گوتى: "به لى" خواردنه وهيه كى گهرم بو هيئا، كاتيك بوم هيئا به وپه رى سهرسورمانه وه بينيم كه چاوه كانى پرڼ له شه سرين. به بينينى شه ديمه نه دلتم وهره حم هات و په رداخيگيشم بو خۆم تيكرد و گوتم: "داواى ليبوردم ههيه كه به توندى قسه م له گه ل كرى، هيوادارم باش بيت، باشه ئيستا ئيشت چييه و بڙيوى ژيانت له كوپرا به دهست ده هيئى؟"

— له شه مريكا سهرقالي جوتيارى و به خيوكردنى مالاتم.

— هيوادارم كاسيى باشت كرديت.

— زورباش.

— خو شحالم.

— ده كريت شه ورهيه به خۆم بدهم و ليت پيرسم، ژيانى تو له و كاته وه كه

له نيو زه لكاوه كه يه كترمان بينى تا شه مرؤ چون تپه رپوه؟

ھەموو گىيانم كەوتە لەرزىن، بەلام ناچار بووم وەلامى پرسىيارەكەى بدەمەوہ و بلىم كە نوينەرى (كاندیدی) وەرگرتنى سەرۋەتتىكم.

— دەكرىت لىت بېرىم، چ سەرۋەتتىك و لە لايەن كىوہ؟
— بۇ خۆشم نازام.

— با من ھەلى بىنم. ئايا بىرى دەسكەوتەكەى تۆ لەو كاتەوہ بە تەمەنى ياساى گەيشتووى ۵۰۰ لىر نىيە؟ سەرپەرشتەكەشت پارىزەرىك نىيە بە ناوى بەرپىز جاگىز؟ لە پاشان لەنىو ئەوپەرى سەرسوورمانەوہ گوتى، ئەو پىاوہ خىرخوازە بۇ خۆيتى و ئىستاش بۇ بىنىنى من لە ئەمريكاوہ ھاتتۆتە بەندەرى "پۆرت مۆت" و ناوئىشانى منى لە وىمىك وەرگرتوہ. بەلى ئەو بوو كە منى وەك نەجىبزا دەيەك گەورە كردبوو! بە دژۋارى ژىابوو، بۇ ئەوہى من لەنىو خۆشىدا بىم.

بەوپەرى پەنج و ناپەھەتى ئىشى كردبوو، بۇ ئەوہى من پىويستم بە ئىشكردن نەبىت. بەرامبەر بە من كەوتە سەرچۆك و منى بە "كورى خۆم" بانگ كرد و گوتى، سەرەتا وەك شوانىكى ئاساى ئىشى كردوہ و سوپىدى خواردوہ، ھەر پارەيەك دەرى بىنىت بۇ منى دانىت.

دواى ماوہيەك خاوەنكارەكەى مردوہ و ھەندىك پارەى بۇ بەجى ھىشتوہ، ئەويش ئەم سەرمايەى خستۆتە نىو مامەلەوہ و سەرۋەت و سامانىكى پىنكەوہ ناوہ و لە پىپى بچكۆلە، گەنجىكى خويندەوار و نەجىبى دروست كردوہ.

دەستى خستە سەرشام. لەناكاو بىرىكم بە مېشكدا ھات و بىئىختىيار لەرزىم، بەو شتانەى كە لە ژيانى ئەوم دەزانى گۆتم، ناكا دەستى بە خوينى كەسەوہ سوور بوويت. — كورم لە كوى جىگەم بۇ داين دەكەى؟ خۆ دەبى لە جىگەيەك نىشتەجىم.

— بۇ خەوتن؟

— بەلى، بۇ خەوىكى خۆش و قوول! لەبەر ئەوہى چەند مانگىكە لە دەرياكاندا دەگەرىم.

— برادەرەكەى من لە سەفەرە و تۆ دەتوانى جارى لە ژوورەكەى ئەودا بڭھوى.

— خۆ تا بەيانى نايەتەوه؟ لەبەر ئەوهى خۆپارىزى پېويستە. بۆخۆشت باش دەزانى.

— مەبەستت لە خۆپارىزى چىيە؟

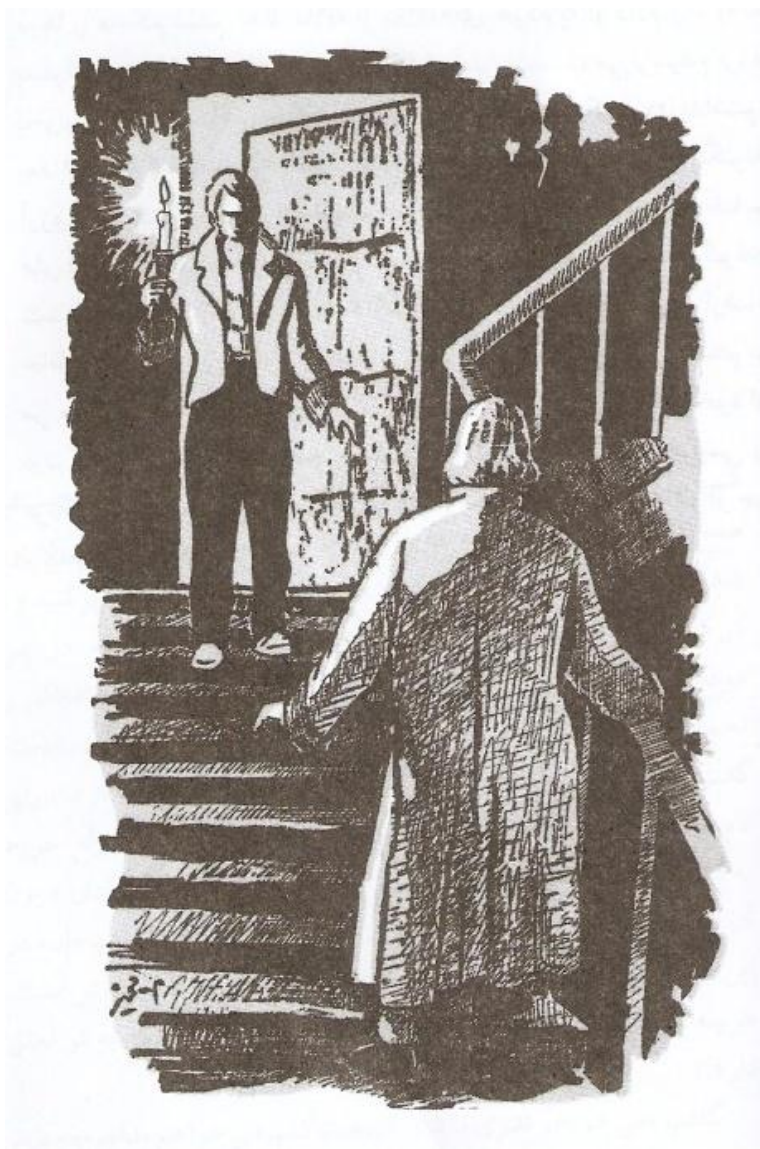
— خۆپارىزى بۆ ژيان، دەزانى كە من مەحكوم بەوهم تا ئەبەد لە تاراوگە بژىم. ئەگەر بزائن گەراومەتەوه، سزاكەم مەرگە.

سەرەتا پېويست بوو، پەردەكان دادەمەوه بۆ ئەوهى كەس نەمانىنەت، لە پاشان دەرگەكانم بە قايمى داخستن و چەند بەتانىيەكى خاوينم داىە و ناردم بۆ ژوورەكەى دىكە بڭھويت.

ئىنجا بۆخۆم لە لای ئاگرەكە دانىشتم، دەترسام بڭھوم. تا يەك دوو كاتزمىر ئەوهندە سەرسورماو بووم، هىزى بىركردنەوهشم نەبوو. دواى ئەوهى تۆزىك هاغمەوه سەرخۆم، تازە زانيم چارەنوسىكى چەندە پەشم هەيە و چۆن هەموو ئاواتەكانم بە بادا رۆيشتن.

ئەو خەيالانەى سەبارەت بە پلانەكەى خاتوو هاويشام كردبوومن هەمووى خەون بوون، ئىستىيلا بۆ من دانەندرابوو.

ئەو دژوارىانەى لەو مالىە (مالى خاتوو هاويشام) بە سەرمدا هاتبوون تەنيا بۆ تىربوونى حەزى ئەوان بوو، ديارە ئەوانە سەرەتايىترين ئازار بوون كە دواى ناسىنى خىرخوازهكەم بە سەرم هاتبوون. بەلام قولتيرين برىنى من لە لايەن خىرخوازهكەمەوه بوو، كەسىك كە بە يەقىنەوه دەمزانى تاوانبارە، بەبى ئەوهى بزائم چ تاوانىكى بە ئەستۆوهيە. تاوانبارىك كە شايانى لە سىدارەدانە و منيش لەبەر ئەو جۆ و بىدەم بەجى هىشتبوو.

(۲۴)

پراویس و کۆمیی سین

به‌ویه‌ری بیقه‌راری و نارِه‌حه‌تییه‌وه شه‌وم له په‌نای ئاگره‌که‌دا به رۆژ گه‌یاند، کاتژمێر شه‌شی سه‌رله‌به‌یانی له خه‌و هه‌ستام، دووباره به‌خه‌ودا چوممه‌وه، تا تیشکی خۆز له خه‌وی هه‌ستاندمه‌وه. ده‌موچاوم شت و جلویه‌رگم له به‌ر کرد و له ته‌نیشته ئاگره‌که دانیشتم و چاوه‌روان بووم بیته ده‌ره‌وه و نانی به‌یانی بخۆین. له‌م کاته‌دا ده‌رگای ژووره‌که‌ی کرده‌وه هاته ژووره‌وه، هه‌رچییم کرد تاقه‌تی دیتنی قه‌یافه‌که‌یم نه‌بوو. له‌وه ده‌چوو به رۆژ زۆر ناشیرینتره، گوتی له‌نیۆ که‌شتییه‌که‌دا ناوی خوازیاری "پراویس" ی بۆخۆی هه‌لبژاردوه، به‌لام له‌راستیدا ناوی "ئیبیل میگۆییچ" ه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌ نیشتیایه‌کی زۆر نانی به‌یانی خوارد، ده‌ستی کرد به سه‌بیله‌کێشان، له پاشان ده‌فته‌رچه‌یه‌کی بچووک‌ی له گیرفانی ده‌ره‌ینا و هه‌ل‌دایه سه‌رمیژه‌که و گوتی: "کورم، له‌م ده‌فته‌ره‌دا شتیکی تێدایه که به‌نرخه و بۆ تۆیه، من هه‌رچییم به‌ده‌ست هی‌ناوه هه‌موویم بۆ تۆ کۆ کردۆته‌وه."

گوتم: "ده‌مه‌ه‌وی قسه‌ت له‌گه‌ڵ بکه‌م، ده‌مه‌ه‌ویت بزاتم ده‌بی چ بکه‌ین، پێویسته بزاتم به‌سه‌ره‌اته‌که‌ت چۆنه، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانم یارمه‌تیت بده‌م و له مه‌ترسی بتپاریزم."

— زۆر باشه کورم، ئه‌وه‌ی من له مه‌ترسی داوێت زۆر گرینگ نییه، مه‌گه‌ر که‌سیک له گه‌رانه‌وه‌م ئاگادار بێت.

— تاکه‌ی ده‌ته‌ه‌وی لیرَه بَمینیه‌وه.

— تاکه‌ی؟ من ئیتَر نامه‌ه‌وئیت بگه‌ریمه‌وه. هاتووم تا لیرَه بَمینمه‌وه.

— ده‌ته‌ه‌وی له کوی نیشته‌جی بی؟ کوی بۆ تۆ ته‌منه؟

— کورپی خۆم، له‌نیو ته‌م جیهانه‌دا چ زۆره‌ر په‌نگی قژی سه‌ر، چاویلکه‌ش هه‌یه و چاکه‌ت و پانتۆلی په‌شیش، ده‌کرئ له هه‌مووی ته‌وانه که‌لک وه‌رده‌گرین بۆ گۆرپینی قه‌یافه‌ی من، به‌لام سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که له کوی نیشته‌جی بَم، رای تۆ چییه؟

بیرم کرده‌وه و بۆم ده‌رکه‌وت که باشت‌ترین رپگه‌ ته‌وه‌یه که له نزیك ماله‌که‌ی خۆم ژوورپکی بۆ بگرم بۆ ته‌وه‌ی کاتیک هیربیرت، که چاوه‌روان بووم به‌م زوانه بگه‌رپتته‌وه، هاته‌وه له ژووره‌که‌ی خۆی نه‌بیینیت. به‌لام هه‌ر ده‌بوو ته‌م نه‌ینیه‌ لای هیربیرت باس بکه‌م. ئاخیرییه‌که‌ی وا ساغ بووینه‌وه که پراویس جلوه‌رگی جوتیاره‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان له به‌ر کات و په‌نگی قژه‌کانی بگۆرپت تۆزیکیش کورتیان بکاته‌وه، بریار درا تا ته‌و ئیشانه‌ نه‌کات، خۆی به‌ خزمه‌تکاره‌کانی من نیشان نه‌دات.

خۆشبه‌ختانه، له نه‌هۆمی دووه‌می مالیک له نزیکی ماله‌که‌ی خۆم ژوورپکم بۆ گرت و جلوه‌رگه‌ دیاریکاره‌کانیشم بۆ کپی تا رۆژی دوایی له به‌ریان بکات. هه‌رچییه‌کی له به‌ر ده‌کرد له جلوه‌رگه‌کانی خۆی، که له کاتی هاتندا له به‌ریدا بوون، باشت‌ر بوو. به‌ رای من شتیك له‌نیو ته‌و پیاوه‌دا بوو، که هیوای نه‌ناسراوه‌شتنه‌وه‌ی پووجه‌ل ده‌کرده‌وه، ته‌ویش ته‌وه بوو که له کاتی رۆشیتندا به‌کینک له‌لاقه‌کانی تۆزیک به‌دوای خۆیدا راده‌کیشا، ده‌تگوت هیشتا شتیکی قورسی پێوه‌یه.

ویپرای ته‌وه‌ش ژيانی رابردووی ته‌و پیاوه‌ ته‌وه‌نده‌ ئازاروی و پر له ناخۆشی بوو و زبرییه‌کی وای پێ به‌خشیبوو، به‌ هیچ جلوه‌رگیك نه‌ده‌شاردراوه‌یه. هه‌روه‌ها له

دانىشتۇ ۋە ھەستانىدا ۋە لە شىۋازى قىسە كىردن ۋە خوار دىنىدا كەسايە تىپى بەندى كراۋە تاۋانبارە كەي بە جوانى ديار بوو.

لە ھەر چىركە يە كىدا چاۋەرۋانى ھاتنە ۋە ھىرېرېتم دە كىرد، نەمدە ۋىرا لە مائە ۋە بچمە دە رە ۋە، تەنیا كاتىك ھە ۋا تارىك دە بوو بۇ چەند خولەك پىراۋىسم دە بىردە دە رە ۋە تا پىياسە يەك بىكات ۋە حال ۋە ھە ۋا يەك بىگۆرېت.

ئاخرە كەي شە ۋىك دەنگى پىي ھىرېرېرتى خۇشە ۋىستىم گۆي لى بوو كە لە قالدۇر مە كانە ۋە سەر دە كە ۋەت. دە رە كە كەي كىردە ۋە ۋە خۆي ھە لدا يە نىۋە پىراستى ژوررە ۋە. سە فەرى فە رە نسا بە تە ۋا ۋى بە كە يىف ۋە زىندوۋى كىرد بۇ ۋە.

— ھىندىلى خۇشە ۋىست، حالت چۇنە؟ پىم بلى براى خۇشە ۋىستىم چۇنى؟
دە لىي سالىكە لىت دوورم، ھەر بە پىراست دە لىي ئەم سە فە رە سالىكى خايدان دوۋە، لە بەر ئە ۋە ۋى زۆر زە عىف بوۋى ۋە رەنگت زەرد ھە لگە پىراۋە، ھىندىل...
لەم قىسانانە دا بوو، چاۋى بە پىراۋىس كە ۋەت ۋە گوتى: "ئۆۋۋ، بىوورن، سلاۋ بەرېت."

دە رە كە كەم داخست ۋە گوتىم: "ھىرېرېرت بىرادەرى بەرېتېم، كاتىك تۆ لىرە نە بوۋى پروداۋىكى تازە ۋە سەرسوۋر ھىنە رۋى داۋە. ئەم بەرېتە مېۋانى مەنە."
پىراۋىس لە كاتىكدا "ئىنجىل" كى بچوۋكى لە كىر فانى دە رھىنا، ھاتە پىشە ۋە ۋە گوتى: "كۆرې باش، دەستت لە سەر ئەم كىتېبە پىرۆزە دانى ۋە سۆيىند بچۇ نھىنى ئىمە نە در كىنى. ئەگەر رۆژنىك لە رۆژان بىتھە ۋىت، مەن پىسۋا بىكە ھەر ئە ۋە كاتە خۋا دە تىكۆرېت، ئەم كىتېبە ماچ بىكە ۋە سۆيىند بچۇ"
بە ھىرېرېرت گوت، ھەرچى دە لى بە قىسە بىكە.

ھىرېرېرت لە كاتىكدا بە نارە ھەتى ۋە سەرسوۋر ماۋىيە ۋە سەيرى دە كىردم، دەستورە كەي بەرېتە بىردم، ئىنجا ھەرسىكمان لە دەۋرى ئاگرە كە دانىشتىن ۋە مەن بە سەرھاتە كەم بە وردى بۇ ھىرېرېرت كىراپا ۋە. تا نىۋە شە ۋە خەرىكى قىسە كىردن

بووین، ئینجا ههستاین و من پراویسم گه یاندهوه ژووره که ی خۆی. کاتیک ده رکه که ی داخست بۆ یه که مین جار دوا ی هاتنی ئەو ههستم به ئارامی کرد. دوا ی ئەو ی هاتمه وه بۆ ژووره که ی خۆمان له گه ل هیری پرت سه بارهت به وه ی که ده بی چ بکه یین، پراویژمان کرد. گوتم: "هیری پرت دوا جار ده بی کاریک بکه یین. ئەو پیداکره که کۆمه لیک شتی گرانم بۆ بکرت، وه ک عه ره بانه. به هه رحال به هه - رشیوه یه ک بووبیت ده بی له م کاره په شیمانی بکه یینه وه."

— مه به ستت ئەو یه ناتوانی لپی قبول بکه ی؟

قسه که م پی بری و گوتم: "من چۆن ده توانم سه بارهت به وه هه ر بیریش بکه مه وه؟ ئاخه تۆ بیر بکه وه بزانه چۆن ژیاوه؟"

ترس و له زۆیکمان به سه ردا هات و درێژه م پی دا: "ویرای ئەوش، هه رچه ند هه قیقهت تال بیت ئەم مه سه له یه پیوه ندیی به منه وه هه یه و زۆر به تون ندیش. سه یر که بزانه که س چاره نووسیکی ئاوا ی هه بووه؟ بزانه من ئەمرۆ چه نده قه رزدا ری ئەو پیاوهم، ئەو یش قه رزیک ی گه وره، قه رزیک ی وها گه وره که به راستی بۆ من که هه یچ هه یوایه کم به داها توو نییه و بۆ هه یچ کاریکیش په روهرده نه کراوم زۆر قورسه. ته نیا ریگه م ئەو یه که به شیوه ی خۆویست بچه نیو هه یزی سه ربازییه وه."

— پیپ سه ربازی هه یچ ده ردیک ده رمان ناکات، تۆ به سه ربازی ناتوانی قه - رزه کهت بدیه ته وه به م پیاوه. له وانه یه ئیشکردن له دوو کانه که ی "کلاریکییر"، ئەه گه رچی بچوو کیشه، بۆ تۆ باشتر بیت، تۆ ده زانی که من له گه لی شه ریکم.

بیچاره هیری پرت، نه یده زانی به پاره ی من ئیش ده کات؟

هیری پرت درێژه ی پی دا: "به لام، یه که مین و گرینگترین کار ئەو یه که ده بی به ریتانیا بیبه ینه ده ره وه، بۆ ئەو یه رازی ببیت ده بی تۆش له گه لی برۆی."

بە يىئاننى رۆژى دواتر كاتتىك بۆ نانى بە يىئاننى ھات بۆ لامان، داۋامان لىي كىرد، سەبارەت بە خۆي و تاۋانبارەكەي دىكە كە لە نىئو زەلكاۋەكەدا شەرىيان دەكرد رۈۈنكردنەۋەي زىياتر بدات. دۋاي ئەۋەي كە سۈيىندەكەي ۋە يېرى ھىيىرىت ھىئايەۋە، پارى بوو تۈزىيىكمان بۆ بگىيىتتەۋە.

ئەمەش كۈۈرتكراۋەيەك لە ۋتەكانى ئەۋ رۆژەي پراۋىسە: "زانىيارىيەكانى من سەبارەت بەۋە كە لە كۈي لەدايك بووم لەئىۋە زىياتر نىيە، يەكەمىن شوپىن كە لە بىرمە "ئىسكىس" بوو، كە لەۋى لەبەر ئەۋەي لە برسان نەمرم توورم دەدزى بۆ خۋاردن. ئەۋكات ھەركەس منى بە سكى برسى و جلۈبەرگى دپراۋەۋە دەدەيت يان بە نەفرەتەۋە لە خۇيان دورور دەكردمەۋە يان دەيانگرتم و دەياندامە دەست پۈلىس. ئەۋەندە خرابوومە بەندىخانەۋە، بەندىخانە بۆ من شتىكى ئاسايى بوو. شوپىن و پىگەي من زۆرتەر بەندىخانە بوو. سەردەمى مندالىم بەم شىۋەيە بە دزى و سۋا- لكردن و جارجارىش ئىشكردن، ئەۋيش لەۋ ئىشانەي ئەزىتەي زۆر و پارەي كەمىيان تىدا بوو، بەسەرچوو، تا گەيشتمە تەمەنى گەنجى. زىياتر لە ۲۰ سال پىش ئىستا لە "ئىپسۆم" پىاۋىكم ناسى، كە ئەگەر ئىستا دەستم كەۋىت بەم شىشە مىشكى دەردىنم، ناۋە راستىيەكەي "كۆمپىسەين" بوو. پىپى خۆشە- وىست، ئەۋە ئەۋ پىاۋە بوو كە ئەۋ رۆژە لەنىۋ زەلكاۋەكە شەرم لەگەل دەكرد، ئەۋ پىاۋە لەگەل ئەۋەي خۈيىندەۋارىيەكى ئەۋتۆي نەبوو و لە قوتابخانەي شەۋانە دەرسى خۈيىندبوو، بەلام جوان و رەۋان قسەي دەكرد و ۋاي خۆ دەنۋاند كە ئاغازادە و نەجىبزادەيە، بەلام بە قسە ھەموو كەسى ھەللدەفرىۋاند و بەردەۋامىش پۈشتە و پەرداخ بوو و جلۈبەرگى جوانى لەبەر دەكرد. منىشى ھەلقرىۋاند بۆ ئەۋەي بىمە شەرىكى و پىكەۋە خەرىكى ھەلقرىۋاندنى خەلك بۆ دروستكردنى بەلگەنامەي تەزۋىر بىن.

ئیشی کۆمپیسین ئه وه بوو، پلان و گه لاله ی داه پرت، به لام بۆ به رپۆده بردنی پلاننه کانی له که سیکی دیکه که لکی وهرده گرت و بۆ خۆی ده کشایه داوه، ئه گهر سه رکه وتبانا یه، ئه وه پارهی که کی زۆری ده ست ده که وت، ئه گهریش حکومه ت پیی بزانیبا له بهر ئه وه ی ئه وه هیچی نه ده کرد، هیچ به لگه یه ک دژی ئه وه نه ده بوو. دلی له ئاسن ره قتر بوو، هیچ سۆز و هه ستیکی نه ده ناسی، به پیچه وانه له بی ره همی و پیسزاتییدا ده ستی شه یسانی له دوواوه به ستبوو.

به یه که وه ده ستمان به ئیشکردن کرد و زۆر زوو داوینکی وای بۆ نامه وه که به ناچار وه ک نۆکه ریک ئه مر و فرمانه کانیم به جی ده گه یاند. به رده وام پیی قهرزدار بووم و وه ک میو له نیو ده ستی خۆیدا هه لیده گو شیم. ئیشم بۆ ده کرد، خۆم بۆی ده خسته مه ترسییه وه.

ئاخریه که ی به تاوانی بلاو کردنه وه ی پارهی ته زویر هه ردوو کمان ده ستبه سه ر کراین. دیاره ویرای ئه وه تۆمه ته، تاوانگه لیکی دیکه شمان هه بوون. له مه حکه مه حوکیان بۆ برینه وه.

کۆمپیسین له جه وه ردا پیاوینکی باش بوو! به لام داوی له داوی براده ری خراب که وتبوو، هه روه ها زانیاریگه لیکیشی سه باره ت به رابردوی من ته سلیمی ئه وان کردبوو، حوکیان بۆ دابه زاند و ۷ سالیان بۆ برییه وه، بۆ منیشیان ۱۴ سال دانا. له پاشان هه ردووکیان بۆ ئیشکردن نارینه نیو که شتییه که وه. ئاگری تۆله له نیو دلما گری هه لدا بوو، به لام له گه ل ئه وه شدا تا ماوه یه ک هه ولدانه که م بی ئاکام بوو تا رۆژیک له پشت سه رییه وه بانگم کرد، که ئاوری دایه وه به هه موو هیزی خۆم کۆله مستیکم له ده می دا، به لام به داخه وه زوو گرتیام. ئاخریه که ی رۆژیک مه جالیک هه لکه وت، خۆم ده رباز کرد و له و گۆرستانه ی که بۆ یه که م جار تۆم بینی، خۆم هه شاردا. هه ر له ویش بوو که له ریگه ی تۆه زانیم کۆمپی سینیش رای کردوو و له و ده ورو به رده دا خۆی هه شار داوه. باوه ری من ئه وه یه که

ئەم پیاوھ لە ترسی من لە کەشتییە کە ھەڵاتبوو و خۆی ھەشار دا، بوو، بەلام نەیدەزانێ کە دەستی چارەنووس تووشی منی دەکاتەوھ. دوا جار ئەو پڕۆژە دۆزیمەوھ و تیئری دڵم لێم دا، چون دەمزانی بەندیخانە لە ھەموو نازاریک بۆ ئەوی بە ئیشتەرە، ئەوھ بوو کە گەپاندەوھ بۆ بەندیخانە، ئەوکاتی من بیرم لە خۆم نەدەکردەوھ و ئەوم بە پراکیش پراکیش ھینایەوھ و تەحویلی سەربازەکانم دا و ھەردووکیان قۆلبەست کردینەوھ. دووبارە زنجیریان لە لاقەکانم بەست و بۆ ئەبەد ناردیانمە تاراوگە، بەلام من نەمتوانی بۆ ھەتاهەتایە بەم دووزەخە پرازی بم، ئەوھ بوو کە بە دزییەوھ گەرامەوھ بۆ ئیئەرە، ئیستاش کورپی خۆشەوێستم برادەرە کۆنەکەت بەرامبەر بە تۆ دانیشتووە".

دوای ماوھیک بێدەنگی لێم پرسی: "ئیستا ئەو مردووە؟"

— ئەگەر زیندوو بیت، دلنیات دەکەم ئارەزووی ئەوھ دەکات من مردیبتەم، بەلام لەو کاتەوھ ھیچم سەبارەت بە ئەو نەبیستووە.

ھیربیرت لە بەرگی کتیبە کە شتیکی نووسی و نیشانی منی دا، لەو کاتەدا پراویس بە پێوھ بوو و چاوی لە ئاگرە کە بریبوو خەریکی سەبیلەکیشان بوو، منیش سەیری نووسراوھەکی ھیربیرت کرد کە نووسی بووی: "کۆمپی سین ئەو کەسە، کە خۆی بە ناشق و شیئتی خاتوو ھاویشام دەزانێ."

کتیبە کەم پیکەوھ نا و سەریکم جوولانداوھ. ھیچ کامیکمان ھیچمان نەگوت. چاومان لە پراویس دەکرد کە بە بێدەنگی راوھستا بوو و خەریکی بیرکردنەوھ بوو.

(۲۵)

تۆله‌ی خاتوو هاویشام

برپارم دا پی‌ش ته‌وی له گه‌ل پراویس برۆم، سه‌ردانیکی خاتوو هاویشام و ئیستیلا بکه‌م. بۆ به‌یانیه‌که‌ی چوومه ریچمۆند بۆ بینینی ئیستیلا، به‌لام نۆکه‌ره‌که‌یان گوتی، چۆته ستیس هاوس بۆ لای خاتوو هاویشام. به‌یانی زوو به‌ره‌و شاره‌که‌ی خۆمان وه‌رێ که‌وتم، کاتیك عاره‌بانه‌که‌م گه‌شته میواخانه‌ی "ورچی شین"، درامیلیم بینی که‌ له‌وی ده‌هاته ده‌ره‌وه. به‌دیتنی ته‌و له‌ شاری خۆمان خوینم وه‌جۆش هات و زه‌ختم سه‌ر که‌وت، به‌ باشی ده‌مزانی بۆچی هاتۆته ئی‌ره. هه‌ردوو کمان چوینه سالۆنی میواخانه‌که‌، ته‌و شوینه‌ی که‌ ته‌و تازه خواردنی لی‌ خواردبوو، منیش دا‌وی خواردنم کرد، دیداریکی زۆر ناخۆش بوو.

له‌ پاشان درامیل خزمه‌تکاری میواخانه‌که‌ی به‌ ده‌نگیکی به‌رز بانگ کرد و گوتی: "ئه‌سپه‌که‌م ئاماده‌یه؟"

— به‌لی‌ به‌رێز له‌به‌ر ده‌رکه‌که‌ چاوه‌رێته.

— گویچکه‌تم بۆ رادیره‌ بزانه ده‌لیم چی، خاتوون ته‌م‌رۆ ئه‌سپسواری ناکات له‌به‌ر ته‌وه‌ی که‌شوه‌ه‌وا باش نییه.

— زۆر باشه به‌رێز.

— من بۆ نیوه‌رۆ ناگه‌ریمه‌وه، له‌به‌ر ته‌وه‌ی نانی نیوه‌رۆ له‌ خزمه‌ت خاتوونه‌کاندا ده‌خۆم.

— زۆر باشه بهر پيژ.

له پاشان دراميل چاويكي لي كردم كه تيشكي سهركه وتني لي دهباري و كاريگهري دانايه سهركه قولايي دلم. رويشتني نهو له ميوانخانه كه بو من وهك خه لاتيك و ابوو. ده موچاوم شت و جلو به رگم گوږي و چوومه مالي خاتوو هاویشام. خاتوو هاویشام وهك جارن له ته نيشت ناگره كه دانيشت بوو و تۆزيك له خواره و تر نيسيتيلا خهريكي چيني شتيك بوو.

به خاتوو هاویشامم گوت: "من خيڤرخوازه كه ي خۆمم ناسي، به لام جينگه ي خۆيه تي شتيك به تو بلين، پيم بلي بزائم بوچي نهو كاتانه كه من به هه له وامده زاني تو خيڤرخوازه كه ي مني، تو له جياتي گوتني راستي هيچت پي نه ده - گوتم و ده تهيشت له نيو نهو هه له يه مدا بمينه وه، تايا نه م كرده وي تو به جي بو؟"

خاتوو هاویشام تووره بوو، گوچانه كه ي به هه موو هيزي خوي له عه رزه كه كوتا و گوتي: "توخا پيم بلين بو ده بي من باش و ميهره بان بم؟" روم كرده نيسيتيلا و گوتم: "نيسيتيلا تو خوت باش ده زاني كه ماوه يه كه له قولايي دلمه وه خۆشم ده وي." "

نيسيتيلا كه هيشتا هه خهريكي چين بوو، چاوه جوانه كاني له سهركه كرده ستييه كه هه لگرت و بو ماوه يه كه به بيجووله سهيريكي كردم، گوتم: "نيسيتيلا هه رچه ند ده بوو نه مه م زور زووتر پي گوتباي، به لام له بهر نه وي وام بير ده كرده وه كه خاتوو هاویشام نيمه ي بو يه ك داناره و هه روه ها نه مه شم ده زاني كه تو هيچ شتيك به ده ستي خوت نيه، بو به له وتني خۆم پاراست، به لام نيستا گوتني نه م با به ته پيوسته." "

نيسيتيلا به بي نه وي ده ست له چينه كه ي و چاويش له من هه لگريت، سهريكي جو لاند.

له وهلامی ئەو سەر جوولاندنەیدا گوتم: "دەزانم ئیستیتلا، دلنیام که تۆ هیچکات نابیتە هی من، بەلام من هەر خۆشم دەویی، من تۆم لەو رۆژەوه که بۆ یەکمەم جار هاتمە ئەم ماله خۆش ویستووه."

هەر بەو شیو بەبێ ئەوێ دەست له چنن هەلگرت سەری دەجوولاندەوه و چاری لەمن بریبوو، بە هیواشی گوتی: "لەوه دەچیت هەستگەلیک هەیه که من ناتوایم هەستیان پێ بکەم، کاتیک تۆ دەلیت خۆشم دەویی له مانای قسەکانت تێدەگەم، بەلام ناتوایم هەستیان پێ بکەم، لەوه دەچیت ئەو ئەندامە ی که وتەکانی تۆ لەسەری کاریگەر دەبیت لەنێو سینە ی من دا نەبیت، ئەو قسانە ی تۆ دەیانلێیت بۆ من گرینگ نین، پێشتریش تۆم لەو که موکورییه ئاگادار کردبووه، وانیه؟"

بێچارە و دەستەوهستان گوتم: "بۆچی، ئیستیتلا."

— بەلام تۆ پرۆات بە قسەکانی من نەکرد، واتدەزانی گالتەت له گەل دەکەم.

— ئاخر تۆ بەو تەمەنە گەنجەتەوه چۆن دەتوانی ئاواهی بی؟

— سروشتی من وایه، ئاوایان پەرۆردە کردووم.

پرسیارم لێ کرد راستە ئیزنی بە درامیل داوه سوارکاری له گەل بکات و

لێرەش نانی نیوهرۆ له گەل ئەو بخوات؟

لەو زانیاریانە ی من سەری سوورمابوو، وهلامی دامەوه: "بەتەواوی وایه."

— تۆۆ، ئیستیتلا تۆ ناتوانی ئەوت خۆش بویت.

— باشە من ئەو هەمووه م باسی خۆم بۆ کردی، بەلام تۆ ئیستاش وا هەست

دەکە ی سەبارەت بە خۆم و دلەم گالتەم له گەل کردووی؟

— تۆ هیچ کات زەماوەندی له گەل ناکە ی. ئیستیتلا...

سەیریکی خاتوو هاویشامی کرد و بۆ ساتیک بیری کردەوه ئینجا گوتی:

"بۆچی راستییه کەت پێ نەلێم؟ بەلێ من دەمههوی زەماوەندی له گەل بکەم."

دەموچاۋم بە دەستە كانى خۆم داپۆشى، بە لّام زۆر زووتر لەو ەى كە بۆخۆم بىرم دەكردەو، تۋانىم بەسەر ەستە كانى خۆمدا سەر كەوم.

— ئىستىيلا، ئىستىيلاى خۆشەويست مەھىلە خاتوو ھاويشام تۆ ناچار بەم كارە ەلەيە بكات. منت نەويت، بە لّام لانيكەم كەسيك ەلەبژىرە كە زياتر لە درامىل شايانى ھاوسەرىنى تۆ بىت.

ئىستىيلا، خاتوو ھاويشام دەپهەويت تۆ بدات بە درامىل تا بەم كارەى سووكايەتى بەو كەسايەتییە نەجىبانە بكات كە تۆيان خۆش دەويت و دەتپەرەستن. بە دەنگىكى كز و نارام گوتى: "من لە گەل ەو زەماوەند دەكەم، دەستپىكى زەماوەندەكەمان ئامادە بوو ە بەمزوانە رپۆرەسى زەماوەندەكەمان بەرپۆه دەچىت، بۆچى لەخۆرا ناوى داىكى من دەكىشىيە نپۆ مەسەلەكەو؟ من بۆخۆم ئەم كارەم كرددو.

— كارى خۆتە ئىستىيلا؟ تۆ دەتھەويت خۆت بە داوينى پياويكى سووك و نانەجىبى ەك درامىل ەلأوەسى؟

— پىپ، وامەزانە كە من بۆ درامىل ەك نىعمەتپىكى ئاسمانىم، نا وانىيە، وەرە و دەستم بگوشە با لە يەك جيا بىنەو، ەى خەيالچن!

فرمىسكى تال ەك لافاۋ لە چاۋەكانم دەرژانە خوارەو ە دەكەوتنە سەر دەستە كانى ئىستىيلا، گۆم: "ئىستىيلا، چۆن دەتوانم تۆ بە ھاوسەرى درامىل بىنم؟"

— ئەوانە ەمووى قسەى قۆرن، قسەى قۆر! بە زووترىن كات ەموو شتىك تپدەپەرىت.

— نا ئىستىيلا ەپچ كات!

— لە ماو ەى يەك ەوتوودا لە بىرت دەچمەو.

— تۆم لە بىرەو چىت؟ تۆ لە من جيا نىت، ئاخخخ، ئىستىيلا ەيوادارم خوا ئاگادارت بىت.

ئیتز هه موو شتیك بۆ من ته واو ببوو، كاتیك له و ماله هاتمه دهره وه ئاسمان
 رهنگیکی دیکه ی گرتبوو، رهنگیك كه له گه ل كاتی هاتنم بۆ ته و ماله
 جیاوازییه کی زۆری هه بوو.

هه موو ریگاکه م تا له ندهن به پێیان بری، له بهر ته وه ی توانای ته وه م نه بوو
 بگه رپیمه وه بۆ میوانخانه كه و چاوم به چاوی درامیل بکه ویتته وه. نه مده توانی له وی
 دانیشم و گویم له قسه ناخۆشه کانی درامیل بیئت. کاتژمیر له نیوه ی شه و
 تپده پهری كه گه یشتمه سه ر پرده كه ی له ندهن، كاتیك گه یشتمه ماله كه ی خۆم
 ده رکه وانه كه نووسراوه یه کی دامی و گوئی: "هینهری ته م نامه یه تكای لی کردی
 پیش ته وه ی بچییه ژووره وه بیخوینیتته وه. له كاتیكدا به بیسنتی ته م داواکارییه
 سه رم سوورما بوو نووسراوه كه م کرده وه، به خه تی ویمیک نووسرابوو، ته نیا دوو
 وشه نووسرابوو: "مه چۆ ژووره وه."

(۲۶)

جیبه جیکردنی ئیشی پراویس

عهره بانهیه کم به کری گرت و چووم بۆ ئوتیل " کاونت گاردین ". شهوم به رۆژ گه یاند. به یانی زوو له خه وه ستام و بۆ دیتنی ویمیک سهردانی ماله وه یانم کرد. گوتی، له زیندانی " نیو گیت " بیستوو یه تی شکیان کردۆته سهر پراویس و ژوو ره که ی منیش له ژیر چاودیری دایه، ویمیک وای به باش زانیوه من ناگادار بکاته وه و له مه ترسی دوورم بکاته وه ههروه ها ویمیک گوتی ته گهر پراویس جاری دهست له رۆیشتن هه لگرت و له له ندهن وه مینیت، باشتره. ته و رۆژه ویمیک کاتیک منی نه دۆزیبۆوه سهردانی تیجاره تخانه که ی کلاریکی پری کردبوو و له گه ل هیری پرت پلانیکی کاتیان بۆ پاراستنی پراویس دارشتبوو. بر دبوویان بۆ مالی ده زگیرانه که ی هیری پرت که ناوی " کلارا " بوو و ماله که یان له لیواری روبراره که هه لکه وتبوو و له له گه ل باوکی که نه خۆش بوو ده ژیا. له نهۆمی سهر وه ژوو ریکیان بۆ دابین کردبوو.

ویمیک گوتی، نیشته جیبوونی پراویس له م ماله به سی هۆ له باره:
 به کم، ته وه یه که له مالکه ی پپ دووره و که سیش بۆ دۆزینه وه ی نایه ت بۆ ئیره.
 دووه م، به بی ته وه ی من بچم بۆ لای پراویس، هیری پرت هه واله کانم بۆ دینیت.

سیبیه، ئەو بوو که له کاتی مهترسیدا دهتوانین به که لکوه رگرتن له به له م
پراویس لیڤه وه گوازین و هه لکه وتنی ئەم ماله له لیواری ږووباره که ئەم پیلانه مان
بو ئاسان ده کاته وه.

وته کانی ویمیک زۆری خو شحال کردم. چەند جار سپاسم لی کرد. نامۆزگاریی
کردم که تا دنیا تاریک ده بیته له ماله که ی ئەو بمینمه وه، له پاشان منی لای
باوکه پیره که ی جی هیشت و بوخوی هاته دەر وه.

کاتیک دنیا تاریک بوو له ماله که ی ویمیک هاتمه دەر وه و یه کسه ر چووم بو
مالی ده زگیرانه که ی هیڤیرت، ماله که ی له "میل پوند بینک" بوو، چەند جاریک
ڤیگام لی ون بوو، تادواجار دۆزیمه وه و له دەر که م دا و ژنیکی به سالدا چوو
دەر که که ی لی کردم وه، له م کاته دا هیڤیرتیش هاته دەر وه و منی ڤینوینی کرد
بو ژووره وه و گوتی: "هیئندل هه موو ئیشه کان به باشی به ڤیوه چوون، ته نیا
پراویس بو دیتنی تو بیتاقهت بووه، به لام له مانه وه ی لیڤه ڤازیهه.
ده زگیرانه که شم له ژووره که ی باوکیه تی (گویم له دهنگی باوکی بوو که به رده وام
بۆله بۆلی ده کرد) ته گەر لیڤه ڤاوهستی بانگی ده که م و به یه کترتان دهناسینم و
پاشان پینکه وه ده چینه نهومی سه ره وه بو دیتنی پراویس.

ئیمه هه روا به هیواشی خه ریکی قسه کردن بووین، له ناکاو دەر که که کرایه وه و
کچیکی زۆر جوانی قه د باریک و چاره ش، که ته مهنی له بیست سال زیاتر نه بوو،
سه وه تیک به دهسته وه، هاته ژووره وه.

هیڤیرت به میهره بانیه وه به ره و پیلی چوو و سه وه ته که ی لی وەرگرت و به -
منی ناساند و گوتی، ناوی کلاریه.

هیڤیرت گوتی: "پروانه هیئندیل ئەمه خواردنی ئەم شەوی کلاریه، باوکی
سووره که ده بی خواردنه که هه مووی لای ئەو بیت و هه ره شەوه به قه درای
پیویست خواردن ده دات به کلارا."

پراويس له به كېك له ژوره كاني نهومي سهره وه دانېشتبوو، واي نه ده نواند كه ترساييت، پيم گوت، ويميك له زينداني نيوكيت بيستويه تي كه شيان كر دوته سهر تو و له ژير چاوه ديړي داي و ته نانه ت ماله كهي منيش له لايهن پوليسه وه ناگاداري و چاوه ديړي لي ده كريت. ههروه ها پيم گوت، ويميك پيشنيار ده كات بو ماويه ك خوت بشاره وه، منيش كه متر تو بينم. نه وه شم پي گوت، نه گهر كاتي روپشتن هات، منيش له گه ل تو يان به دوواي تودا ديم و ده روپين بو دهره وه ي ولات، جا ههر ريگه يه ك نه منتر بيت به ويدا ده روپين.

پاشان هيږيږت پيشنياريكي باشي كرد و گوتي: "هيڼديل ئيمه ههردوو كمان به له موانيكې ليږهاتووېن و ده تانين نه گهر پيوست بيت تا شويني به يه كگه يشتني رووبار و ده ريا به له مواني بكه ين، واير ناكه يه وه باشتر بيت به زووترين كات به له ميك بكري و تا روژي ده روچون ليږه جار جار به له مواني بكه ي تا كاتي خزي نه گهر به له موانيت كرد، سهرنجي كه س بو لاي تو رانه كيشرت؟"

من و پراويس ههردوو كمان پلانه كهي هيږيږتمان به دل بوو، بريارمان دا، پراويس له په نجه رهي ژوره كه يه وه ناگاداري رووباره كه بيت و ههركات ئيمه نزيك بووينه وه بزانييت كه هه موو شتيك ناماده يه، خواحافيزيمان كرد و هاتينه دهره وه. كاتيك له نهومي خواره وه مالتاواييمان له كلارا و پيره ژنه ميهره بانه كه كرد كه وڼمه يادي ئيستيتلا و به سهرهاتي جيا بوونه وه مان، زور نارححت و خه مبار گه رامه وه ماله وه.

روژي دوايي به له ميكم كړي و له ليواري رووباره كه له شوينيكي وام به سته وه كه به دوو خووله ك بتوانم خوم بگه يه ڼمه نه وي.

نه و جار نيوبه نيو به ته نيا يان له گه ل هيږيږت به له موانيمان ده كرد و دواي چهند جاريك ئيتر كه س سهرنجي خوي نه ده دايه، من و به له مه كهم و به له مواني ئيمه بوو به شتيكي ناسايي، سهره تا زور دوور نه ده كه وتينه وه. به لام ورده ورده

زۆرتر دەرۆيشتەم تا خۆم لە "پۆند بېنك" شويىنى نىشتە جىببوني پراويس نزيك كرده، هيربىرت هەفتهى سى جار دەچوو بۆ لای پراويس و هيچ كاتيكيش هەوالى ناخۆشى بۆ نەدەهيىنامە. بەلام من هەر دلنيا نەبووم كە مەترسى نەمايىت و هۆگەلىك بۆ ترسان مابوون.

لەبەر ئەوەى لە ژيەر چاودىرى دابووم بىرم ئالۆز بوو، لەگەل ئەوەش هيچم بۆ نەدەكرا، جگە لە وەى چاوەرپى ناماژەى وىمىك بىنمە.وە.

(٢٧)

دايكي ئيستىلا

رۆژتيك پيش نيوهرۆ، بۆ پياسه كردن له مال چوممه دهرهوه. له نيو بازار بهرپرژ جاگيرزم بينى، بانگهيشتى كردم بۆ نانى نيوهرۆ بۆ ماله كهى له "جىرارد ئىستريت". دهمههويست داواى لىبووردنى لى بكم و بلىم نايهم، گوتى ويميكيش ديت.

بانگهيشته كهيم قبول كرد و بهيه كهوه چووین بۆ نووسينگه كهى. ئيشى رۆژا- نهى تهواو كرد و له پاشان عهره بانهيه كمان به كرى گرت و هاوړى له گهل ويميك رۆيشتين بۆ ماله كهى.

له گهل گهيشتمان بۆ ئهوى خواردنيان له پيش دانايين، بهلام له همموو ئه و كاتهى خهريكى خواردن بووين، سهرنجى من له سهر كابانى ماله كه بوو، كه خا- نىكى ته مهن چل سالانه بوو و پيشتريش ئهوم له مالى بهرپرژ جاگيرز ديتبوو، ئه م ئافرهته بالاي بهرز و پوخساريشى زۆر زهرد بوو و چاوه كانى گهوره و قرتىكى زۆريشى هه بوو. له م كاته دا قاپىكى پر له خواردنى له پيش بهرپرژ جاگيرز دانا. جاگيرز پىي گوت: "بؤوا به هيواشى ئيش ده كهى؟" جوولانه وهى قامكه كانى سهرنجيان راكيشام. له وه ده چوو شتيك دههونىته وه (دهچنيت). له م كاته دا له بهر ئه وهى نهيده زانى ده بى پروا يان جاگيرز ئيشى پىيه تى، ماوه يهك بهرامبه ر به جاگيرز راوهستا.

شیوهی نیگاکردنی زۆر به لاهمهوه ناشنا بوو. به دلنیا بییهوه من له رابردووییهکی نزیکدا شیوهی ئەم نیگایه و جوولانهوهی قامکهکانیم بینی بوو. ئاخیرییهکهی جاگیرز ئیزنی دا له زوورهکه دهرکهوێت. بهبی ئەوهی قهیاغه و سیماکهی له پیش چاوم دورور بیتهوه، دهتگوت، ههر لهوی پراوهستاوه.

مات و گیژی ئەو دهست و چاو و قزانهی بووم، ئەوانم له گهڵ دهست و چاو و قژی کهسیک بهراورد کرد که به باشی دهمناسین، بهلام بهو جیاوازییه که ئەمیان لهوانهیه بیست ساڵ له تهمهنی خۆی له گهڵ میردیکی تووره و تۆسن بهسهه برد- بیته، دلنیا بووم که ئەوه دایکی ئیستیلایه.

دوای ناخواردن له گهڵ و یمیک له مائی بهرپرز جاگیرز دهرکهوتین و له رینگه دا لیم ویست که ههرچی سهبارهت بهم ژنه دهیزانیته بۆم باس بکات. گوتی: "بیست ساڵ بهر له ئیستا ئەم ژنه به تاوانی کوشتنی کهسیک دادگایی کرا و تاوانهکهی لهسهه لاجوو. ژنیکی زۆر جوان بوو، من وابیر دهکهمهوه که خوینی "قهههه" له دهمارهکانیدا. له کاتی گهغیتهیدا له گهڵ پیاویکی خویری زهماوهندی کرد، بهرپرز جاگیرز پارێزهری ئەم ژنهی به ئەستۆ گرت بوو، حوکی دادگا به پیچهوانهی چاوهروانی گشتی و سههسوورهینههه بوو، کوژراوهکه ژنیکی بوو که ۱۰ ساڵ له تۆمهتبارهکه بهتهمهنتر بوو و ههروهها بههیزتریش بوو. لهوه دهچوو "بهخیلی"یهکی ژنانه بوو. تهرمی کوژراوهکه له ئەنباریک (مهخزه نیک) دا دۆزرایهوه، به روالهت لهوه دهچوو شهپکی قورس لهنیوان بکوژ و کوژراوهکه دا له گۆریدا بووه.

له بهر ئەوهی جی برینیکی زۆر به دهموچاوی کوژراوهکهوه دیار بوو. له کۆتایی، بکوژهکه قورگی کوژراوهکهی گوشیبوو تا خنکابوو. تۆمهتبارهکه تهنیا دوو برینی بچوکی به پشته دهستییهوه بوو، پرسیار شهوه بوو: ئەری ئەو برینانهی پشته دهستی بکوژهکه ئی نینۆکن؟

داكۆكيبه كهي بهرپيز جاگيرز له سهر ئه و بنه مايه بوو كه دهگوت، ئهم برينانه جي بريني دار و چيلكهيه و هيشتا تۆز و خۆليان پيوه ماوه. بهلام گرینگترين بابته كه بهرپيز جاگيرز كاريگهريه كي باشي لي وهرگرت، ئهوه بوو كه تاوانبار له كاتي شههره كه لهوي نهبووه و بو تۆله سهندن له ميرده كهي رويشتبوو تا كچه بچكۆله كهي خۆي بي سهروشوين بكات. بهرپيز جاگيرز به زيره كيبه كي بيويته ئهم مهسه لهي كيشايه پيشه وه و به دادگاي گوت: "بوچي ئهم ژنه به هۆي بي سهروشوين كردني كچه كهي تاوانبار ناكري؟ بهلام له بهر ئه و شههره كه له وئيش نهبووه، خهريكه تاوانه كهي به سهردا ده سه پينن؟"

قسه كانى ئه و رۆژهي بهرپيز جاگيرز كاريگهريي خويان له سهر حاكم دانا و تاوانه كهيان له سهر ژنه كه لا برد.

پرسيم: "ئه ي باشه ئهم ژنه له و كاته وه تا ئيستا له و ماله ئيش ده كات؟"

وييمك وه لامى دايه وه: "به لي."

— له بيرت ماوه ئاخۆ مندا له كهي ئهم ژنه كچ بوو يان كور؟

— ههروهك باسم كرد كچ بوو.

مالئاواييمان له يه كترى كرد و من له كاتي كدا مي شكم به شتيكي دي كه وه سه رقال ببوو، گه رامه وه ماله وه.

***

نوسراوه يه كم له خاتوو هاويشام به ده دست گه يشت كه تييدا نوسرا- بوو: "سه باره ت به ئيشيك كه پيشتر قسه مان لي كردوو وه ره بو ئيره."

رۆژي دوايي چووم بو "ستيس هاوس." ده قي وتوو ئه كه مان هي ريبيرت بوو، پيشتر پيم گوتبوو، براده ريكم هه يه كه يارمه تيم داوه، به لام به داخه وه ئيستا تو- ناي ئه وه م نيبه يارمه تي بده م. ئه و رۆژه مني بانگه يشت كردبوو تا ليم پرسيت

چهندهم پاره پيويسته بو ئەم مەبهسته. گوتم: " ۹۰۰ لېره". لېي پرسیم: "ئەگەر من ئەم بره پارهیهت بدهمی، خهیاالت ئاسووده دهییت؟"
— زۆر.

نوسراوهیهکی دامی که بو بهرپرز جاگیرز نوسرابوو و داوای لی کردبوو ئەم بره پارهیهم بداتی. لهو ناخوشی و نههامهتییهانی که بو منی دروست کردبوو زۆر پهشیمان ببۆوه. دهستی منی له دهستیدا گۆشی و چهند فرمیسیکی ههپرشت و به ئاههنگیکی خهماوییهوه گوتی: "ئۆۆۆی، خوابه چم کرد."
گوتم: "خاتوون، ئەگەر مەبهستت لهو ئازارانهیه که بو منت بهدییهناوه، دهبی بلیم، بهشی تۆ لهو ئازارانهدا زۆر گرینگ نییه، ههر چۆنیک بایه من ئیستیلام خووش دهووست. ئیستا پیم بلی بزائم زه ماوهندیان کردووه یان نا؟"
— بهلی.

پرسیاریکی خۆپایی بوو که کردم، له بهر ئهوهی ماله کپ و خه ماوییه کهی خاتوو هاویشام خه مبارییهکی نویی پیوه دیار بوو، که خوی له خۆیدا باسی له رۆیشتنی ئیستیلای ده کرد.

— پپ ئەگەر چیرۆکی ژیانی منت بزانیبايه، ره هیککی زۆرترت بو من ده بوو و منت باشتر ده ناسی.

وهلامم دایهوه: "خاتوون، من چیرۆکی ژیانی تۆ به باشی ده زانم و پیويسته بلیم ئەو به سه رهاته پر ئیش و ئازارهی تۆ کاریگهیری له سه ر منیش داناوه. ئیزنم ده دهی سه بارهت به ژیانی منالی ئیستیلای پرسیا ریکت لی بکه م؟"
سه ری جوولاندهوه، لیم پرسی: "زانیا ریت هه یه؟"
دووباره سه ریکی بو جوولانده وه.

— به لام وهک بزائم بهرپرز جاگیرز ئەوی هیئا بو لای تۆ؟

— وایه، ئەو ئیستیلای بو هیئام.

— ده كړيټ پيټم بليټي ټه وکات ته مه نى چوند سال ده بوو؟
 — دوو يان سى سال. بوځوى سه بارهت بهم مه سه له يه هيچ نازانيت. کچيکي
 هه تيوو بوو که من سه رپه رشتيى ټه وم به ټه ستو گرت.
 ټه ونده دلنيا بووم که ټه وژنه دا يکي ټيستيلايه که بو سه لماندى ټه م و ته يه م
 هيچ به لگه يه کي د يکه م پيويست نه بوو.
 ټيتر پيويست نه بوو له وه زياتر له لاي خاتوو هاو يشام بمينمه وه ټه وه ي ټه و
 داواکاريه کي منى سه بارهت به هيريټر جيټه جي کردبوو و هه روه ها
 زانياريه کاني خوى له باره ي ټيستيلاوه خسبووه به رده ستم. که واته مالټاوايم لى
 کرد و هاتمه دهره وه.

(۲۸)

بەدەستەھىنانى زانىيارىيى زياتر سەبارەت بە پراويس

ھېرىبىرت چەند جارىك سەردانى ئەو مالەي كىردىبوو كە كلارا و باوكى و پراويس لەوى دەژيان. پۇژىك بە منى گوت: "ھىندىل، دوينى شەو من و پراويس دوو كاتۇمىر بە يەكەو قسەمان كىرد، ئەو چىرۇكى ژيانى خۇي بە وردى بۇ گىپامەو. باسى لە ژنىك دەكرد كە نازارىكى زۆرى پى گەياندوو. ژنىكى زۆر جوان، بەخىل، رىق ئەستور و تۆلەئەستىن. بەلى ھىندىل زۆر تۆلەئەستىن.

— مەبەست لە زۆر تۆلەئەستىن چىيە؟

— مەبەستم ئەو يەكە بۇ تۆلەئەستاندەو لە ژنىك، كوشتوويەتى.

— كىيى كوشتوو؟

— لەنىو كاداينىكدا، ژنىكى كە زۆرىش لەخۇي بەھىزتر بوو، كوشتوو، لەوى شەپكى قورس لە نىوانياندا پروو دەدا، كە دووى ماوئەك تەرمى خنكاوى كوژراو كە دەدۆزىتەو. بەرىز جاگىرز پارىزەرى ئەم ژنەي بە ئەستۆ گرتوو و دووى ماوئەك بىتاوانىي ئەم ژنەي سەلماندوو كە بەم ھۆيە ناوبانگىكى باش بۇ خۇي بەدەست دەھىنىت و پراويسىش لەوھرا ناوبانگى بىستوو.

— باشە، ژنەكە بە تاوانبار ناسراوە يان نا؟

— نا، حاكم حوكمى بى تاوانىي بۇ بىرپوئەتەو، پراويس مندالىكى لەم ژنە ھەبوو كە زۆرى خۇش وىستوو. ئىوارەك پىش ئەوئەم پرووداو پروو بدات،

ژنه که ی پراویس ده چیت بۆ لای و سویند ده خوات که مندالّه که یان له نیو ده بات و بۆ هه تاهه تایه له دیتنی مندالّه که ی بی به شی ده کات.

— ئە ی ژنه که سوینده که ی خۆ ی برده سهر؟

— به لّی بردییه سهر.

— واته پراویسیش له و باوه ره دایه که ژنه که ی ئەم کاره ی کردوه؟

— وادیاره کردوییه تی.

پراویس هه موو شتیکی گوت و پروونی کرده وه که ئەم ژنه چوار- پینج سال هابوه شی ژبانی دژواری بووه و ته نانه ت به نیسبته ته وه هه ست به به زه بی ده کات هه ریو یه له کاتی دادگاییکردنی ژنه که دا، پراویس خۆ ی شار دۆ ته وه له بهر ته وه ی ترسا وه و نه بوونی مندالّه که ی به او یژیتته ته ستۆ ی ته وه. له دادگا ته نیا وه ک پیاویک که شه ره که له سهر ته وه بووه ناوی براوه. دوا ی کۆتایی دادگا که و ده کردنی بریاری بیتاوانبوونی ژنه که، به ته واوی خۆ ی ون ده کات و ئیتر پراویس نه ییتوانیوه شوینی ته وه مندالّه ونبووه ی بگری. کۆمپی سین ته وه براده ره فیلاوییه ی پراویس له م ترسه ی پراویس سوود وهرده گریت و ده ی کات به ئامرازیک بۆ به ریوه بردنی پلانه کانی.

— باشه پپی نه گوتی، ئەم رووداوانه بۆ که ی ده گه ری نه وه؟

— نزیك بیست سال بهر له ئیستا.

— هی ربیتر، سه یرم بکه، دهستم بگره، بزانه "تا" م نییه؟

— نا خۆ شه ویستم، ته نیا می شکت ماندوو بووه، به لام حالت باشه.

— به لّی هی ربیتر، ده زاتم که هۆ شم له سهر جیی خۆ یه تی، به لام... ته وه

زه لامه ی له مالی کلارا شار دوو مانه ته وه، باوکی ئیستیلا یه.

(۲۹)

فريوم خوارد

به يانيه كاتيک من و هيبريتر خهريكي خواردني ناني به ياني بووين، نامه يه کم له لايهن وييميكه وه به دهست گه يشت، که نيودرؤکه که ي ته وه بوو: "له دووای خویندنه وه ی نامه که بیسووتینه، له م ههفته یه دا، ته گهر پیت باش بوو چوارشه م، ته و ئیشه ی بو خومان ده یزانی بیکه." برات ویمیک.

نامه که م نیشانی هیبريتر دا و پاشان سووتاندم. ئینجا که وتینه بیر کردنه وه چ بکه یین. هیبريتر گوتی: "من زۆرم بیر کرده وه، به رای من باشتر وایه له جياتیی به کریگرتنی به له موان، ئیستار تاپ، که کورپکی باش و به هیزه بانگ بکه یین، ویرای ته وه ش ته و ئیمه ی خوش ده ویت و چاوه پروانی ته وه یه رۆژیک بتوانیت خزمه تیگمان پی بکات. تۆش له گه ل پراویس ده رۆی، وا نییه؟"

— بی شک وایه.

— ده چنه کوی؟

— گرینگ نییه بو کوی ده چین، گرینگ ته وه یه پراویس له به ریتانیا بچیته ده ره وه. ته گهر که شتییه که له سه رریگه هه لمانگریت و له سنووری به ریتانیا ده ربا زمان بکات زۆر باش ده بیته. پلانه که مان وا دارشت که رۆژیک پیش ته وه ی که شتی له به نده ره کانی به ریتانیا وه وه ری که ویت ئیمه به به له مه که وه ری که وین و له شوینیکی چۆل چاوه پروانی که شتییه که بکه یین سوارمان بکات. هیبريتر

گه لاله کە ی پئی باش بو، دواى خوار دنى نانى به يانى له ماله وه دەرکەوتین تا کاتی دەرچوونی گەشتییه کان بزانی. به پئی ئەو زانیاریانەى دەستمان کەوتن گەشتییه کە بەرەو هامبورگ دەرۆیشت کە بۆ مەبەستی ئیتمه له هەموویان باشتر بوو. ئیستارتاپ زۆری پئی خۆش بوو کە یارمەتیمان بدات، بریارمان دا هیربیرت و ئیستارتاپ سەول لی بدەن و منیش سووکانی بەلەمە کە بە دەستەوه بگرم و، هەر وه ها وامان دانا رۆژی چوارشەممە له کاتژمیری دیاری کراودا بەلەمە کە بەرینە نزیک مالى پراویس، ئەویش له حەشارگە کە ی بیته دەرەوه و بۆی دەرچین.

پاشان چومەوه ماله وه، کاتیگ گەیشتمە بەردەرکە ی خۆمان لە نیو سندووقی پۆستە کە مەدا نامە یە کەم بۆ هاتبوو: "ئەگەر ناترسی ئەم شەو یان سبە ی شەو کاتژمیر نۆ وەرە بۆ ئەو ماله ی کە له پەنای کورە ی ئاھە کسازییە کە له نزیک زەلکاوه کە ی گوندە کە ی خۆمان هەلکەوتوو، قازانجی تۆ لە وه دایە بییت بۆ ئیترە.

ئەگەر دەرەوه ی زانیاریگە لیکی بە نرخت دەست بەکەوی بە تەنیا وەرە."

ئەو شەو پێش ئەو ی نامە کەم بە دەست بگات میشکم زۆر ماندوو بوو و هەر بۆیە ش لە و کاتە دا میشکم بە باشی کاری نە دە کرد، سەرم خولی دە خوار دە وه و گیتژ ببووم و نە مە زانی چ بەکەم.

ناخرییە کە ی نووسراوه یە کەم بۆ هیربیرت دانا و پیم راگە یاند، بۆ دیداریکی کورت لە گەل خاتوو هاویشام چومە دەرەوه. پاشان عەرە بانە یە کەم بە کری گرت و بەرەو شارە کە ی خۆمان وەر ی کە وتم.

کاتیگ گەیشتمە شارە کە ی خۆمان دنیا تاريک ببوو. لە بەر ئەو ی پیم خۆش

نە بوو کەس بمینییت

نە چوم بۆ میوانخانە ی ورچی شین، له قاوه خانە یە کە ی بچوک خوار دنیکم خوارد و بە بئی راوهستان چاکە تە کەم لە بەر کرد و یە ک راست بەرەو زەلکاوه کانی گوندە - کە ی خۆمان وەر ی کە وتم.

شهويکي تاريک بوو. ره شه بايه کي توند هه لیکردبوو. زه لکاوه کان له بهر چاوم زور ترسناک و شووم بیوون، توژیک به ریگادا ریژیشتم، له دوروهه پرووناکیسه کم بینی که له په نجه ره هی ماله که هی په نا کوره هی شاهه کسازیبیه که دهاته دهروهه. چومه پییشه وه له ده کهم دا، به لآم وه لامیک نه بوو، دووباره له ده کهم دا، سه رله نوی وه لامیک نه بوو. پالم به ده که که وه نا، لیتم کرایه وه، له ژووره کهم پروانی مؤمیک له سهر میزه که داگیرسابوو و کورسیبه کی لی بوو له گهل قهره ویله کی خهو. هاوارم کرد: "که سی لی نیبه؟"

به لآم هیچ وه لامیک نه بوو. دووباره هاوارم کرده وه، له بهر نه وه هی دیسان وه لآم نه بوو، چومه دهروهه. نه مده زانی چ بکه م. بارانیش نم نم ده باری، گه پامه وه نیو ژووره که و له نیوان چوارچیوهی ده که که راوه ستام. له نا کاو مؤمه که کوژایه وه و هه ره وه ندهم زانی که به تهنافیگ دهسته کاتم به ستران، له پاشان نه نساو ویک چنه د جنیویکی پیدام و گوئی: "ته هاااااا ها تیبه وه به رده سستی خوم." له کاتیگدا هه ولتم ددها، خوم پژگار بکه م هاوارم کرد و گوتم: "کیی و چت لیتم ده ویت؟ فریام که ون، فریام که ون..."

ده سستیکی به هیزه ده می گرم و هاواره کانی له نیو قورگمدا خنکاند، به توندی به په یزه هیه کی به ستمه وه و گوئی: "تم جار هاوار بکه با به زووترین کات بتکوژم." پاشان شقارتیه کی هه لکرد و مؤمیکي داگیرساند، به وپه ری سهرسوورمانه وه دیتم ئورلیکه (کریکاره رهش پیسته که هی جو). چنه د خولهک له یه کتریمان پروانی. پاشان گوئی: "تاخری به گیرم هی نای."

— دهسته کاتم بکه وه، با پرؤم.

— بیللم برؤی؟ په له مه که ده رؤی، به لآم بو ئاسمان، بو لای ئه سستیره کان، بو لای مانگ ده چی و له کاتیگی باشیشدا ده رؤی.

دانیشتبوو و سوری ده جوو لاندوهه، له م کاته دا دهستی خسته گیرفانییه وه و ده مانچه یه کی هینایه دهره، به ره و منی راگرت و گوتی: "نم ده مانچه یه ده ناسییه وه؟ ده زانی پیشت کهی و له کوی بینیوته؟ قسه بکه ههی ریوی!"
 وه لام دایه وه: "به لّی، پیشت، کاتیک له ستیس هاوس (مالی هاویشام) نیگابانی دهرکه بووی، له ژوره کهی بینیبوم."

— تۆ بوویه هوّی نه وهی من له وّی دهرکن؟ وایه یان نا؟ قسه بکه.

— بیجگه له وه ده متوانی چ بکه م؟

— که واته کاری تۆ بوو؟ نه و ندهم به سه. به لام نه وه م پی بلی چۆن توانیت جودایی به اویتنه نیو من و نه و ژنه ی خوشم ده ویست؟

— کی؟

— کی؟ تۆ بووی که باوکه ئۆرلیکت له لای نه و به دنا و کرد.

— تۆ بوخۆت ناوی خراپت کریه ته وه، ئیستا ده ته وه ی چیم لی بکه ی؟

— دم هه ویّت بتکووژم، یه ک پارچه شت ناهیلّمه وه و تهرمه که شت ههر له م

کوورده دا ده سووتینم.

نه و نده سه رخۆش بوو، چاوه کانی سوور ببونه وه. هیشتا بتلّیکی مه شرووب به ده سته وه بوو، هه لیدا و قومییکی دیکه ی خوارده وه و گوتی: "ریوی ده مه هوی شتیکت پی بلّیم، تۆ بوخۆت بووی به هوّی نه وهی نه و به لایه به سه ره خوشکه که ت بیت."

— که واته تۆ بووی ههی بیتیمه ت.

— خه تای تۆ بوو، تۆ خوشه ویست بووی و باوکه ئۆرلیکیش دزیو. ئیستاش

سزاکه ت ده بینیه وه. قومییکی دیکه ی خوارده وه و ده موچاوی ترسناکتر بوو. له پاشان مۆمه که ی هه لگرت و نه و نده نزیکه ی کرده وه که بۆ خو یاراستن له سووتان رووم هه لگه رانده وه. راوه ستا قومییکی دیکه ی خوارده وه، نووشتایه وه و چه کوشیکی گه وره ی هه لگرت، به بی نه وهی ترس له خوّم نیشان بده م هاوارم ده کرد و هه ولّم ده دا خوّم رزگار

بەكم. لەو كاتەدا دەنگە دەنگىڭىم گۆي لى بوو، دەر كە كە كرايەو و تىشكىكى رپونانى كايە رۇخسارم و چەند رۇخسارىڭىم يىنى دوو زەلام ھاتتە ژوورەو، لەگەل ئۆزلىك لىك ھالان و پاشان ئۆزلىك ھەلات و لەنىو تارىكى دا بزر بوو.

ئىتر نەمزانى چىم لىھات و بىھۆش كەتەم، كاتىك و ھۆش خۆم ھاتمەو، سەرم لەسەر لاقى يەكىك بوو و يەكىكىش سەرى ھىنابووە پىشەو و چاوى لى دەكردم لەسەر رۇفى ژوورە كە كەوتىبووم. دەست و لاقىمىان كەردبوو ھەو. ئەو دوو كەسە، ھىرپىرت و ئىستارتاپ بوون.

دەستە كاتم بە تەنافە كە برىندار ببوون ئەوئىش لەبەر خاترى ئەو بوو كە ھەولم دابو خۆم رزگار بەكم. برىنە كانىان بۆ بەستەم و بەبى راوستان وەرى كەوتىن. ھىرپىرت بۆ گىرەمەو چۆن بوو بۆ يارمە تىدانم ھاتوون. گوتى كاتىك بەپەلە لە ژوورە كەى خۆم دەرچووبووم نامە كەم لىكەوتىبوو، ئەوانىش كاتىك لە گەرانەو بۆ مالەو نامە كەيان دۆزىو تەو و خوئندوويانە تەو ھەستىيان بە مەترسى كەردووە. بەتايەت كە نىوەرۇكى نامە كە لەگەل ئەو نامەيەى من بۆ ھىرپىرتەم نووسىبوو زۆر جىواز بوون، كەواتە بە زووترىن كات ھىرپىرت و ئىستارتاپ بە يارمەتى رىنوئىنىك ئەم شوئىنەيان دۆزىو تەو و ھاوار كەردنە كەى منىان گۆي لى بوو و بۆ رزگار كەردم ھاتوونە ژوورەو و ...

رۆژى چوار شەممە، واتە رۆژى دابەزاندى پلانە كەمان زۆر نىك بوو، ھەربىيە بە زووترىن كات بەرەو لەندەن وەرى كەوتىن. بۆ بەيانى گەيشتىنەو لەندەن من يەكسەر بەرەو جىگە كەى خۆم چووم و سەرانسەرى رۆژ لە وى راكشام، ھىرپىرت و ئىستارتاپ بەردەوام چاوەدئىريان دەكردم ھەوليان دەدا ئاسوودە بم و شەرابى ساردىيان بە گەرومدا دەكرد و برىنە كانىان بۆ ھەل دەبەستەم، لەگەل ئەوئى خەم لى دەكەوت رادەپەرىمەو، ترسىڭىم لى نىشتىبوو، لەبەر ئەوئى ھەستەم دەكرد دەرەنگ بوو و مەجالى ئەو ھەمان نىيە پراويس رزگار بەكىن.

(۳۰)

پلانی پزگارکردن

رۆژی چوارشه مه بوو و یه کینک له گهرمترین رۆژه کانی دووهم مانگی به هار. وێرای شهوی خۆره تاو بوو بایه کی ساردیش دههات. هه موومان چاکه تی کورتی به له موانیمان له بهر کردبوو، من جانتایه کی بچووکم پێ بوو. بۆ کوی ده چووم؟ که ی ده گه پامه وه؟ شهوه و دهیان پرسباری دیکه به میشکمد دههاتن و ده چوون به لام وه لامه کانیان نادیار بوون. به هیواشی به قالدومه کانی لیواری رووباره که دا که به له مه که له وی به سترابۆوه، هاتینه خواره وه و سواری به له مه که بووین. هیریپرت و ئیستارتاپ سهولیان لی ددها ومنیش سوکانه کهم به دهسته وه بوو.

پلانی ئیمه بهم شیوه بوو تا دنیا تاریک ده بیته به رووباره که دا پرۆینه پیشه وه، لهم کاته دا گه یشتینه به شیک له رووباره که که زۆر پانویه رین بوو و له هه مان کاته چۆل و بیده نگ بوو، ته نیا چهند مالیک له سه ر لیواری رووباره که ده بیندران که چهند که سیکیان تیدا نیشه جی بوو. ئیمه ده مانتوانی یه کینک له م مالانه بۆ مانه وه ی خۆمان به کری بگرین و شهو تا به یانی له وی بمیننه وه. شهو که شتییه ی به لێن بوو به ره وه هامبۆرگ بروات سه ره له به یانی رۆژی پینجشه مه کاتر میتر ۹ وه ری ده که وت، ئیمه ده بایه حسیبی شهوه بکه ین که شتییه که چهن دی پێ ده چیت تا ده گاته ئیره و ئیمه ش که ی ده توانین خۆمان بگه یه نینه که شتییه که بۆ شهوه ی به جی نه مینین. که شهوه وا، وشک و خۆره تاو بوو و جوولانه وه ی شه پۆله کانی رووباره که، هیوایه کی نویی له دلما زیندوو ده کرده وه. زوو

لەژىر پردەكەى لەندەن تىپەرىن و من توانىم مالى پروايس و قالدرمەكانى بىنىم. هېرىت گوتى: "ئەرى پروايس دەبىنى؟ ئامادەيە؟"

— هېشتا نا، با، ئىستا دەبىنىم. سەولەكان لە ئاوەكە دەرىنە. هېرىت بى پرواىستان سەولەكانى دەرىنەن بۆ ماوەيەك لە لىواری پروبارەكە پرواستاين، پروايس سوار بوو و بە زووترىن كات دوور كەوتىنەو. پروايس بالاپوشىكى تايبەتى لەبەر كەردبوو و جانتايەكى بەدەستەو بوو، ئەو جۆرى من حەزم دەكرد پىك وەك دەرياوانەكان جلوبەرگى پۆشى بوو. لەسەر لىواری بەلەمەكە دانىشت و دەستى خستە سەرشانى من و گوتى: "كۆرەكەم، كۆرە وەفادارەكەم، سپاست دەكەم، ھەموو ئىشەكان روو و لە كاتى خۆيدا بەرپۆە چوون."

ئەو لە ھەموومان ھىدىتر و لەسەرەخۆتر بوو. ديارە ھۆيەكەشى ئەو بوو، كە ھىچ گرىنگىيەكى بە بابەتەكە نەدەدا، لەبەر ئەوئە چەند جارپىك بە منى گوتىبوو: "ھىوادارم ئەوئەندە بىنئىتەو تا بىنى بوومەتە پىاويكى لىھاتوو و بەناوبانگ. بەلام وا بىر دەكەمەو ھۆى بىخەيالى و ئارامى پروايس لەوكاتە تايبەتەدا، ئەو بوو كە نەيدەويست پىش ئەوئە ھىچ شتىك روو بەدات، بترسىت و دلەراوكى ھەبىت.

بە درىزايى ئەو پۆژە بەسەر پروبارەكەدا بەرەو پىشەو پرىشتىن، تەنيا كاتى نىوەرۆ بۆ يەك كاتزىمىر لەنىو شاخەكانى تەنىشت پروبارەكە دانىشتىن و خواردنىكمان خوارد. شەو داھات و ئىمەش ناچار بووين لە ھەردوو لاي پروبارەكە بەشوين جىگەيەكدا بگەرىن تا شەو بە پۆژ بگەيەن. لە دوورەو تىشكى لاوازى چرايەك سەرنجى راکىشاين. ھاتىنە لىواری پروبارەكە و بەلەمەكەمان لە شوىنىكى باش بەستەو، قاوہ خانەيەكى زۆر پىس بوو، بەلام ئاگرىكى خۆش لە مەتبەخەكە دايسا، چەند ھىلكە و گۆشتى ران و چەندجۆرىكىشى شەرابى لى بوو. وىراى ئەو، دوو قەرەوئەلى خەوى دووكەسى لە دوو ژوورى جىاوازدا بوون، كە ئىمە توانىمان دووكەسى لەسەريان بھوين. خواردنىكى تىر و تەسەلمان خوارد

و خه وتین. نیوه شهو له ناكاو خه برم بۆوه و چومه پیش په نجه ره كه و سه یریكی دهره وه م كړد. دیتم دوو كهس راوه ستاون و به وردی سره نجیان داو ته به له مه كهی ئیمه و لیبی دهروان، پاشان به پیش په نجه ره كهی ئیمه دا تیپه پرین، به لام له بهر تاریکی نه متوانی به باشی بیانینیم، دووباره چومه وه سره جیگه كهی خۆم. به یانی زوو له خه وه هستاین و نه وهی شهوی دیتبوم بۆ برادره كانم گپراهه وه، بریارمان دا له بهر نه منیبه تی خۆمان، من و پراویس تۆزیک پیاسه بکهین و له خواره و هتری رووباره كه سواری به له مه كه بینه وه.

هروهك بریارمان دابوو تۆزیک له خواره و هتر برادره كانم ئیمه یان سواری به له مه كه كړد، ئینجا به له مه كه مان به ره و نه شوینهی كه شتیبه كهی پیداهات لیخوری. یه ك كاتژمیر له نیوه رۆ تیپه ریسو، له دووره وه رۆژینگ (دوو كه ل كیش) كه شتیبه كمان بینی. زور به خیرایی دهرۆ شت. من و پراویس نه شیا كانمان هه لگرتن و مالئاواییمان له هیریرت و ئیستارتاپ كړد.

له هه مان كاتدا سره نجم دا، دیتم كه به له میك له لیواری رووباره كه وه به ره و ئیمه دیت. تۆزیک پى چوو لیمان نزیك بۆوه و به ته نیشته ئیمه دا تیپه پری و پیش ئیمه كه وه وه. جگه له سه ولوانه كان دوو پیایوی دیکه شی تیدا بوو، یه کیکیان نه فسه ریكی پۆلیس بوو نه وی تریش وهك پراویس بالا پۆشیکى له بهر دا بوو و جار جار شتیكى به پۆلیسه كه ده گوت و سه یریكی ئیمه شی ده كړد.

ئیستارتاپ له هه موومان زووتر، كه شتیبه كهی ناسیبه وه و رووی له من كړد و گوتی: "كه شتیبه كهی هامبۆرگه."

كه شتیبه كه به خیراییبه كى زور به ره و ئیمه ده هات و دهنگى مه كینه كهی چركه به چركه زووتر ده بوو. تاخریبه كهی هه ستمان به سیبهری كه شتیبه كه به سر به له مه كهی خۆمانه وه كړد. له ناكاو نه فسه ره پۆلیسه كه له نیو به له مه كهی دیکه وه هاواری كړد و گوتی: "تاوانباریكى هه لاتوو له گه ل ئیوه یه، نه و پیاهه كه خوی

بهو بالا پۆشه دا پۆشيوه "ئيل ميگۆويچ" ه، كه به پراويس بانگي ده كه ن ده بى خۆي ته سليمي ئيمه بكات و ئيوهش ده بى يارمه تيمان بدهن."

له پاشان به له مى ئەوان هاته پيش به له مه كهى ئيمه، پيش شهوى بتوانين هيچ كاريك بكهين سه و ئوانه كان به له مه كهى ئيمه يان گرت. ئەم پروداوه له نيو كه شتييه كه دا هاتوها واريكي زۆرى دروست كرد. گويم له يه كيك بو هواارى كرد مه كينه كان بكوژينه وه.

كه شتييه كه تا رادايه كه به سه سه رمانه وه وه ستا بوو. له هه مان كاتدا پۆليسه كه ده ستى له سه ر شانى پراويس دانا، به لام پراويس له جيگه كهى خۆي هه ستا و بالا پۆشه كهى له و پياوه كه له سه ر به له مه كهى ديكه بوو كرده وه. هه مان تاوانبار بوو كه من سالانتيك به ر له ئيستا له زه لكاوه كانى كه نار گونده كهى خۆمان ديتبووم كه له گه ل پراويس شهريان ده كرد.

ده موچاويكي ترسناكى هه بوو، به يه ك كۆله مستى پراويس كه وته نيو ئاوه كه وه، دهنگى هاتوها واريك له كه شتييه كه وه به گويم گه يشت. هه ستم كرد كه سيك به له مه كهى له ژير لاقم راكيشا، منيش كه وتمه نيو ئاوه كه وه. ده ستيكى به هيز له نيو به له مه كهى ئەوانه وه ده ستى گرتم و هيناميه وه دهره وه، به لام نه پراويس و نه كابراهه كهى ديكه هيچيان ديار نه بوون. له ناكاو شتيكى رهش له ژير ئاوه كه وه دهر كه وت، كاتيک هاته دهره وه ديمان پراويسه و به مه له كردن خۆي گه يانده به له مى پۆليسه كه، گرتيان و زنجريان له لاقه كانى به ست، چاوه روانى تاوانباره كهى ديكه بووين، به لام بۆمان دهر كه وت خنكاوه، سه و له كان وه كار كه وتن و هه موومان به ره وه ئەو قاوه خانه بچووكه كهى چند كاتژميير له وه پيش له وى بووين وه رى كه وتين. پراويس چند برينيكي قولى پيوه بوون، برينيكي مه ترسي دار له سه ر سينگى و يه كي كيش به سه ريه وه بوو. له قاوه خانه كه مه جالى ئەوه م ده ست كه وت كه برينه كانى به ستم و توژيك ئاسووده ي بكم.

گوتی کاتیک کۆله مسته که ی له کۆمپی سین داوه، ههردووکیان بهیه که وه که وتونه نئو ئاوه که وه،

ماوهیه که له نئو ئاوه که شه پریان کردوه و ئاخرییه که ی ئه و خنکاوه و پراویسیش خۆی رزگار کردوه. ئه و برینه سه ریشی له وه پرایه که سه ری وه ژیری که شتییه که که وتوه.

داوام له پۆلیسه که کرد ئیزنی ئه وه م بدات قاتیک جلوه رگ له بازاری گشتی بۆ پراویس بکرم، له بهر ئه وه ی جله کانی خۆی ته ر بپوون. رازی بوو، به لام به مه رچیک جله کۆنه کان له گه ل خۆی بیات.

به م شیوه هه موو جله کانی به تایبهت ده فته ره بچو که که ی زه مانیک به من بوو که وتنه دهستی پۆلیسه وه. تا کاتی هه ستانی ئاوی ده ریا له وی ماینه وه، ئینجا پراویسیان سوار کرده وه و پریارمان دا هیری پرت و ئیستارتاپ له وشکانیه وه بگه رینه وه له ندهن. به لام من ههستم کرد تا ئه و کاته ی پراویس زیندوه جیگه ی من له ته نیشته وه. هه رچی بیته وه له جیاتی باوکه م. ئه و که سی که بوو که خۆشه ویستی و چاکه ی بۆ من به کۆتایی گه یانده بوو.

له رینگه دا داخ و نارچه ته ی خۆم له وه ده ربری که له بهر من گه راوه ته وه و تووشی ئه و رووداوه ناخۆشه بووه. وه لامی دامه وه: "کۆری خۆشه ویستم به پیچه وانه وه، من زۆر خۆش حال م که ئه م ده رفه ته م بۆ ره خساوه و که لکم لی وه رگرت و هاتم تۆی خۆشه ویستم بینی و زانیم که تۆ به بی منیش ده توانی به سه ره رزییه وه ژیان به رییه سه ر."

پیویست نه بوو بزانیته که هه موو ئاواته کانی بۆ ده وله مه ند کردنی من به فیرۆ رۆیشتون. له بهر ئه وه ی به پیی یاسا هه موو سه روته و سامانی تاوانباران له لایه ن حکومه ته وه ده ستیان به سه ردا ده گیرا.

(۳۱)

مردنی پراویس

ئیواری یه کیك لهو رۆژانهی، كه له خه مناكترین رۆژه كانی ژیانم بوو، هیرییرت هات و پیی گوتم بهم زووانه. به جیم دیلئیت، ئەو بۆ ئیشی بازرگانی دهچوو بۆ قاهیره. لئی پرسیم تا ئیستا بیرت له داهاتوی خۆت کردۆتهوه؟ کاتیک وهلامه کهم "نا" بوو، گوتی: "لقی تیجاره تخانه ی ئیمه له قاهیره پیویستی بهیهك..."

ههستم پیی کرد بۆ ناو بردنی ئەو ئیشه ی که بۆی دۆزیبوومهوه، شکی ههیه کهواته من دیره کهم بۆ تهواو کرد و گوتم: "... پیویستی به سکر تییریک ههیه." — به لئی، جاری سکر تییرمان دهویت، به لام ئەو ئیمکانهش ههیه ئەو سکر تییره له داهاتوودا بیته یه کیك له به شداره کان. ئیستا پیم بلئی، بزائم پیت خۆشه له گهل من بییت؟

سپاسییکی برایانه م لئی کرد و پیم گوت، به داخه وه هیشتا ناتوانم به باشی وهلامی پیشنیهاره دۆستانه کهت بدهمه وه. منی هیوادار کرد تا یه ک سالیش ههركات بریارم دا و چووم، ئەم شوینه بۆ من پارێزراوه.

کاتیک ئەم بریاره مان دا زۆری پیی خۆش بوو، دهستمی گوشی و گوتی، ئیتر به خه یالئیکی ئاسوده وه تا کۆتایی ههوتوو، لهندهن به رهو قاهیره به جی دیلئیت. رۆژی شه مه هیرییرت مالئاوایی لئی کردم. دلئی پر له هیوا و ئاوات بوو، به لام

کاتیک منی جی ده هیشت، کولی گریانی له دلدا بوو. هیبریّت رژیشت و منیش به تهنیا گه رامه وه ماله وه.

پراویس له نیو زینداندا زور نه خۆش که وتبوو و به بیحاوانه وه چاوه پروانی دادگاییکردنی خۆی بوو، پۆژ له گهلا پۆژ حالی خراپتر ده بوو و به رهو لاوازی ده چوو.

ناخرییه که ی پۆژی دادگاییکردنی راگهیه ندرا و پراویس له جیگه ی تۆمه تباره کان راوه ستا. ئیزنی منیشیان دا له تهنیشت ئه و دانیشم و دهستی بگرم.

ماوه ی دادگاییکردنه که ی کورت و ئه نجامه که شی پروون بوو. ئه و شتانه ی بۆ پارێزگاری له پراویس پیویست بوو، گوترا. پارێزهره که ی گوتی، له کاتی تاراوگه نشینیدا به وپه ری ئه مانه ت و راستییه وه ژیا نی کردوه، به لام ئه و را- ستییه ی که ئینکار ناکری ئه وه یه که به بی ئیزن گه راوه ته وه بۆ به ریتانیا. سزا- که شی مه رگه و ده بی خۆی بۆ ئاماده بکات.

منیش له قوولایی دلمه وه ئاواته خوازی ئه وه بووم که پراویس به نه خۆشییه- که ی مالتاوا یی له ژیا ن بکات نه ک له سیداره بدریت.

پۆژه کان یه که له دووای یه ک تیده په رین و من شایه دی خراپوونی حالی پراویس ده بووم. پۆژیک لیم پرسی: "نازارت زۆره؟" له وه لامدا گوتی: "کور ی خۆم گله بی له هیج شتی ک ناکه م."

— تۆ هیج کات گله بی ناکه ی.

ئیت هر هیج وه لامی کی نه دامه وه و دوواقسه کانی ئه وانه بوون. تهنیا زه رده خه نه- یه کی کرد و دهستی منی گرت و له سه ر سینگی خۆی دانا.

به نیگه رانییه وه گوتم: "میگۆیچی خۆشه ویست. مه جام بده ئه و شته ی ماوه- یه که له نیو دلمدایه پیتی بلیم."

لە جياتى وهلام دەستى منى به هيواشى گوشى.

— تۆ مندالېكت هه بوو كه زۆرت خوۆش دهويست و پاشان لىت ون بوو؟

دەستى تووندتر گوشى.

ئەوه ئىستاش زىندوو، برادەرى باش و سەرشناسى بۆ خوۆ دۆزىوتەوه،
ئىستا زىندوو و خاتوونىكى ناوبەدەرەوه و جوانە و منيش خوۆشم دەويت. هه موو
هيىزى خوۆى كۆ كردهوه و دەستى ماچ كردم لە پاشان سەرى بەسەر سىنگى خوۆيدا
شۆر بۆوه و كۆچى دوايى كرد.

(۳۲)

باشترین برادر

ئیتر به یه کجاری به تهنیا مامه وه. برپارم دا ئەو ژوورانە ی له گەل هێربیرت به کریمان گرتبون به جییان بیللم. زۆر قهرزدار بووم و پاره یه کی واشم به دهسته وه نه بوو، و پیرای ئەوهش زۆر به سهختی نه خۆش کهوتبووم، یهک دوو رۆژ له کاتی کدا سهه و دهست و لاقه کانم نازاریان هه بوو، له سههه کاناپه ی تهنیشت ژووره که درێژ ببووم. رۆژی سییهه ههولم دا ههستمه سهه ری. داوی دوو رۆژ هاتمه وه سهه رخۆ و بۆم ده رکهوت که نابێ هه روا له سووچینک بۆی بکهوم. تام هه بوو و نازاریکی زۆریشم به هۆیه وه هه بوو، ئەو چه ند رۆژه ی رابردوو وهک خهویک به سهرمدا تیپهه ریبوون، هه مووی ئەو رۆژانه ی که من به نه خۆشی له جیگه کهمدا کهوتبووم و وهک خهویک له بیرمه که که سییک به دهه ور و بهرمدا دههات و شیوه ی جۆی ده دا. ئاخریه که ی یه که مین رۆژ که توانیم قسه بکه م، گوتم: "جۆ، ئەوه تۆی؟" دهنگه خۆش و زوولاله که ی جۆم گوئی لی بوو، که له وه لامدا گوتی: "به لی پیپی خۆشه ویست، منم."

وهک دیار بوو، له هه موو ئەو کاته ی که من نه خۆش بووم، ئاگاداری لی کردبووم. هه والی نه خۆشیی منیان به نامه یه که پی گه یان دبوو و بییدی داوی لی کردبوو که به زووترین کات بیت بۆ لای من. پاشان پیی گوتم، نابێ زۆر قسه بکه م و ده بی ئەمره کانی ئەو بۆ ناخواردن به جی بگه یه نم و به ته واوی خۆم بجه مه

ئىختىيارى ئەۋەدە تا باش بېمەۋە. گوتم: "ئەمىر دەكەي گەۋرەم" دەستىم ماچ كىرد و بە بېدەنگى لە جىگەكەمدا درىژ بووم. زوو خەرىكى نووسىنى نامەيەك بۆ بېدى بوو. نووسىنىش لە بېدى فىر بېوو.

رۆژى دوۋايى بۆى گىپرامەۋە، كە خاتوو ھاۋىشام مردوۋە و پىش ئەۋدى بىرەت بەشىكى زۆر لە سەرۋەت و سامانەكەي داۋە بە ئىستىلا و برى چۈر ھەزار لېرەشى بۆ من تەرخان كىردوۋە كە لە لاي بەرپىز ماتىۋ پاكىتى دايناۋە.

بە بېستىنى ئەم ھەۋالە زۆر دلخۆش بووم، ھەرۋەھا جۆ پىپى گوتم: "شەۋىك ئۆرلىك لە مالى بەرپىز پامبىل دىزى كىردوۋە و لە كاتى دىزىكەندا گىراۋە و ئىستا لە بەندىخانەدايە.

لەگەل ئەۋدى وردە وردە بەرەۋ باشى دەرۋىشىم و ھېزى لەدەستپۇرۇشىتوم دەگەپرايەۋە، ھەلسوكەۋتى جۆ دەگۆرا و پەسمىتر دەبوو تا رادەيەك كە دوۋبارە پىپى دەگوتم بەرپىز، زۆر نارەھەت دەبووم، بەلام ھىچم لە دەست نەدەھات، لەبەر ئەۋدى ئەۋ كىردەۋانەي كە من لە رابردوۋدا بەرامبەر بە جۆ كىردبووم، ئەم بەھانەيەي دابوۋ بە جۆ بەم شىۋە لەگەلم بدوۋىت. بەيانىيەك كە خۇشحال و سەرىجال لە خەۋ ھەستام، سەرىكى ژوۋرەكەي جۆم دا، بەلام بەۋپەرى سەرسورمانەۋە لە ژوۋرە-كەي خۇي نەمابوۋ و جانتاكەشى لە گەل خۇي بردبوو. بەپەلە چوۋمە مەتبەخ، نوسراۋەيەك لەسەر مېزەكە بوو، كە ئەم دىپانەي لى نووسرابوۋ: "پىپى خۇشەۋىست، پىم خۇش نەبوۋ لەۋە زىاتر لە لات بىنمەۋە، وپراي ئەۋەش تۆ باش بوۋىتەۋە و پىۋىستىت بە من نەماۋە. من بەجىت دىلم، لەبەر ئەۋدى دەزانم بەبى من خۇشترت بۆ دەگوزەرى. ئەۋ كەسەي بەردەۋام باشتىن برادەرى تۆيە، جۆ."

ھەرۋەھا كاغەزىكى دىكەش لە ژىر نامەكە بوو ھەلم گرتەۋە و سەرنىم دا و بۆم دەرکەۋت كە لىستى قەرزەكانمە، جۆ ھەمو قەرزەكانى بۆ دابوۋمەۋە!

چم له دهست دههات، جگه له وهی به دووایدا برۆم و پیی نیشان بدهم که سه رشۆر و شه رمه زار گه راومه ته وه بۆ لای تهو. به لئی ده بوو بۆ لای بیدیش بگه رپیمه وه و تهو ههسته گه رموگورهی رۆژگارێک بۆ یه کتریمان هه بوو وه بیری بیتمه وه و پیی بلیم که چۆن هه موو ئاواته کانم به بادا رۆشیتن.

ده مهه ویست پیی بلیم: "بیدی، رۆژگارێک تۆ منت خۆش ده ویست، ته گه ر ته مرۆ نیوهی تهو خۆشه ویستییه ت له دلداما بیته، ته گه ر ده توانی به هه موو هه له کانمه وه و به رۆحی هیوا برامه وه لیم ببووری، هیوادارم بتوانم زیاتر له و کاته شایانی تۆ بم."

دوای سی رۆژ که هیزی جهسته م به ته وای گه راپه وه، عه ره بانه یه کم به کری گرت و گه رامه وه بۆ شاره که ی خۆمان.

له شاره وه به پییان به ره و کارگه که ی جۆ وه ری که وتم، کارگه که داخرا بوو، به لام ماله که چۆل نه بوو، ژوره کان چرایان لی داگیرسابوو، په رده ی سپی و جوان به په نجهره کانه وه هه لواسرابوون و په نجهره کان کراوه بوون و گولدانان جوانیشیان له سه ر بوون، به هیواشی نزیک بوومه وه، ده مهه ویست به بیدهنگی له په نجهره که وه له ژوره که بروانم که له ناکاو جۆ و بیدی قۆل له قۆلی یه کتردا و له به رامبه رم دهر که وتن. له گه ل ته وه ی من و بیدی چاومان به یه کتر که وت هه ردوو کمان ده ستمان به گریان کرد.

من له خۆشی ته وه ی تهوم ئاوا جوان و ته ندروست ده بینی و ته ویش له بهر ته وه ی منی به ژاکاوی و لاوازی بینی!

— ئاه، بیدی خۆشه ویست، چه نده جوان بووی!

— به لئی پیپی خۆشه ویست.

— به لام تۆش ریکویچی جۆ.

— به لئی پپ کوری خۆشه ویستم.

به یی؁ راوهستان سهیری ههردووکیانم ده کرد و دوایی بیدی به دهنگیك که له خوشیان دهله رزی هاواری کرد: "پیپ؁ ته مرۆ رۆژی زه ماوهندی تیمهیه. من بوومه ته هاوسه ری جو؁" منیان بو مه ته بخ برد. ههردووکیان له راده به دهر دلشاد بوون. هه م له دیتنی من خوشحال بوون؁ هه م له وهی که به ریکه وت من له و رۆژدها گه یشتبوومه ئه وی و شادییه که ی ئه وانم دوو ئه وهنده کردبوو.

شوگری خوام به جی هیئا له بهر ئه وهی که له لای جو وشهیه کیش باسی ئه و نیازم نه کردبوو که ده مویست له گه ل بیدی زه ماوهند بکه م. له قوولایی دلمه وه پیرۆزباییم لی کردن و بو ئه و ته زیه تانه ی بۆیان کیشابووم؁ سوپاسم لی کردن. پیم گوتن؁ به زووترین کات ده چمه دهره وهی ولات و بو یه ک چرکه ش ناحاویمه وه تا پاره که ی جو که نه یه یشتبوو بکه ومه به ندیخانه وه؁ نه گه رینمه وه. پاشان گوتم: "براده ره خوشه ویسته کانم؁ ویرای ئه وهی ده زانم ههردووکتان میهره بانن؁ به لام ده مهه ویته که پیم بلین له قوولایی دلئانه وه له من بووراوون."

جو گوتی: "پیپ؁ پیپی خوشه ویستم؁ ته گهر شتیک بو لیبووردن هه بیته؁ سویند ده خۆم لیته بووراوم."

"بیدی گوتی: "خوا بو خۆی ده زانی منیش وه ک جو لیته بووراوم."

(۳۳)

بۆ ئىستىلا

ھەرچىم ھەبوو فرۆشتم، قەرزەكام دانەو ۋە رۆيشتىم بۆ قاھىرە بۆ لاي ھىربىرت. ساليانىك تىپپەرى ۋە من بوومە يەكىك لە بەشدارانى تىجارەتخانەكە. ژيانم لە لاي ھىربىرت ۋە ھاوسەرەكەى (كلارا) بە خۇشى تىدەپەرى، لە گەل بىدى ۋە جۆ بە نامە ناگامان لە يەكتەر بوو. ۱۱ سال بوو ئەوانم نەدیتبوو، ئەو بوو كە ئىۋارەيەك لە رۆژەكانى مانگى دىسامبر بۆ دىتنيان گەرامەو ۋە شارەكەى خۆمان. جۆ ۋەك جاران بەھىز ۋە لەسەرخۆ بوو، بەلام بەو جىۋاۋازىيەو ۋە كە رەنگى قژەكانى گۆرابوو ۋە بەرەو خۆلەمىشى رۆيشتىبون. لە نزيك ئاگرەكە دانىشتبوو ۋە خەرىكى سەبىلەكىشان بوو، لە گۆشەى مەتبەخەكە سىبەرىكى خۆم بىنى كە لەسەر كورسىيەكى بچوك دانىشتبوو، پىشتەر من لەسەر ئەو كورسىيە دادەنىشتىم.

جۆ لە دىتنى من ۋە لەو ۋەى كە بەرەو كورە بچكۆلەكەيان رۆيشتىم ۋە لە لاي دانىشتىم، زۆر خۆشحال بوو ۋە گوتى: "ناۋى ئەويشمان ناۋە پىپ، ھىوادارىن تا رادەيەك ۋەك تۆ پەرورەدە بىت."

شەو لە مالىۋە ھاتمە دەرەو ۋە. ھەزم دەكرد بۆ دووبارە كەردنەۋەى بىرەۋەرىيەكانى ئىستىلا سەردانىكى مالىۋە كۆنەكەى ھاويشام بىكەم. بىستىبوم كە ئىستىلا ژيانىكى ناخۇشى بەسەر بردوۋە. مېردەكەى پىۋىكى نامىھەبان ۋە توورە بوو، ئاخىرىيەكەى لەيەك جىا بوونەتەو ۋە لە پاشان مېردەكەى مردوۋە.

لە مائەكە و كارخانىە بىرەسازىيەكە شۆينەۋارىك نە مابوۋ، تەنيا چەند د-
يۋارى پۈۋخاۋ بەرچاۋ دەكەت، نزيك بوومەۋە، سىبەرى ژنىك لە دورەۋە
دياربوۋ، ھاتە پىشەۋەتر، سەرم سوورپ مابوۋ و لە جىگەى خۆم وشك ببوم، ھاۋارم
کرد: "ئىستىلا!"

— زۆر گۆراۋم، ۋا نىيە؟ سەرم سوور دەمىنى كە تۆ چۆن منت ناسىيەۋە؟
لەۋ ھەموو جوانى و نىيانىيەكەى پىشۈۋ ھىچى پى نە مابوۋ، بەلام ھەروەك
پاۋردوۋ سەرنجراكىش بوۋ.

لەسەر كورسىيەك دانىشتىن، گوتم: "زۆر سەيرە كە دوۋاى ئەۋ ھەموو سائە،
ئىمە دوۋبارە لەم شۆينە دىدار دەكەين، بەلى ئىستىلا لە شۆينىك كە يەكەم جار
يەكتىمان بىنى. باشە تۆ زۆر دىتت بۆ ئىرە؟
— نا.

دوۋاى ماۋەيەك بىدەنگى درىژەى پىدا و گوتى: "خاۋەنى ئەم ملكە منم.
پىۋىستە پىت بلېم كە ئەم ملكە دوۋاين سەرمايە و سامانە كە بۆم ماۋەتەۋە،
ئەۋانى تىرىشم وردە لە دەست چوون. بەلام ئەم يەكەيانم پراگرتوۋە."

— دەتھەۋى ئەم شۆينە لە سەرەتاۋە دروست بىكەيتەۋە؟
— ئاخىيەكەى پۆژنىك ھەر دەبى چاكسازى بىكرىتەۋە. ئەمروش ھاتووم بۆ
دوۋاين جار مائاۋاى لى بىكەم. باشە تۆ ئىستاش لە دەرەۋەى ۋلات دەژىت؟
— بەلى.

— ديارە لە ژيانەكەشت پازىت؟

— بەلى ئىستىلا، پازىم.

— من زۆر كات بىرم دەكردى.

— منىش بەردەۋام جىگەى تۆم لەنىۋ دلىما پراگرتوۋە.

ماوهیهك بیدهنگ بو و له پاشان گوتی: "بیرم نه ده کرده وه که رۆژی مالتاواایی له گهڤ ئه م خانوه کۆنه له گهڤ تۆش مالتاواایی ده کهم، به لّام له وهی که دووباره تۆم بینییوه زۆر خوشحالم."

گوتم: "ئێستێلا سه ره نویّ باس له جیابوونه وه ده که یته وه؟ ته گهر بتزانیبایه ئه م جیابوونه وه بهرده وامه بۆ من چهند نازارای بووه! هیشتا بیره وه ری دوا دیداره که مان و نه و جیابوونه وه خه مناکه م له بیر نه کردووه، ئێستاش بیر کردنه وه لیبی بۆ من پره له نازار."

ئێستێلا له وه لّامدا گوتی: "به لّام پیپ، تۆ نه و رۆژه به منت گوت لیم بوورای. ته گهر نه و رۆژه نه توانیوه لیم ببووری، ته مرۆ لیم ببووره، ته مرۆ، که دژوارییه کانی ژیان زۆر وانیهان فیر کردووم و ئێستا به های ههستی ته و رۆژهی تۆ ده زانم."

به لّی پیپی خوشه و یست من زۆر گۆراوم "ورد بووم و تیک شکاوم و ... هیوادارم ئه م گۆرانه به ره و چاکه بیّت. پیپ وه ره و وهک رابردوو له گه لّم باش و میهره بان به و پیم بلّی که بهرده وام وهک براده ری یه کتر ده مینینه وه."

له جیگه ی خۆم هه ستام، کرپۆشم بۆ برد و گوتم: "به لّی ئێستێلا، ئیمه بهرده وام برادر ده مینینه وه."

ته ویش له سه ره کورسییه که ی هه ستا.

— به لّی پیپ برادر ده مینینه وه، به لّام جیا له یه کتر و دوور له یه کتر. دهستی له نیۆ دهستم نا و پیکه وه له و شوینه چۆلکراو و رووخواه چوینه ده ره وه. له که شی به رین و نارامی ده ره وه و له رووناکایی رهنگه پریوی شه ودا، ئیدی ههستم به سیبه ری جیایی له نیوان خۆماندا نه ده کرد.

